

சுவடி : 44

ஏடு : 1

சூலை 2019

*

ஆசிரியர்

வே.ஆனைமுத்து

*

ஆசிரியர் குழு

க. முகீலன்

வாலாசா வல்லவன்

வையவன்

சி. பெரியசாமி

கோவிராமலிங்கம்

சி. நடராசன்

மங்கலம் அரசன்

தி.துரைசித்தார்த்தன்

ஆ. முத்தமிழ்ச்செல்வன்

*

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்

‘சிந்தனையாளன்’

பெரியார்-நாகம்மை அறக்கட்டளை

மணை எண்.277/2

சென்னை-திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலை,

பெரியார்-நாகம்மை நூலகம்

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொடர்புக்கு :

94448 04980

95975 26990

94441 05892

மின்னஞ்சல் :

sinthanaiyalantamilmonthly

@gmail.com

*

இதழ் வடிவமைப்பு :

சன் நகலகம், சென்னை-5.

9840015179

*

இணையத்தில் படிக்க

www.keetru.com

*

இருந்த கல்வி உரிமையை. 1977இல் பறித்தனர்; இன்றுவரை அதை மீட்க, யார் என்ன செய்தார்கள்? “இந்து”, “இந்தி”, “இந்தியா” என 1950-இல் எழுதினார்கள்; இந்தத் தளைகளில் இருந்து விடுபட நாம் செய்தது என்ன?

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் கல்வி உரிமை அடிப்படை உரிமையாக அளிக்கப்படவில்லை. “அரசு நெறிகாட்டும் கொள்கைகள்” (Directive Principles of State Policy) என்று மட்டுமே கல்வி உரிமை அழைக்கப்பட்டது.

வெள்ளையன் காலத்தில், 1937-இல் எழுதி வெளியிட்ட இந்திய அரசுச் சட்டம் என்பதில் Government of India Act 1937, கல்வி மாகாண அரசின் உரிமையாக இருந்தது. அந்த உரிமை கூட அரசமைப்புச் சட்டத்தில் மாகாணத்தின் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமையாக ஆக்கப்படவில்லை.

இன்றைய கல்வி அளிக்கும் உரிமை முழுவதுமாக இந்திய அரசிடம் சென்று விட்டது. தமிழ் மாநிலத்தில் ஒரு இடைநிலைப் பயிற்சிப் பள்ளியைத் தொடங்க வேண்டுமானாலோ, ஒரு கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டுமானாலோ, அதற்கான அதிகாரம் 1977-க்குப் பிறகு இந்திய அரசிடம் முழுவதுமாகச் சென்று விட்டது. இதுபற்றி எந்த மாநில அரசும் இன்றுவரை கவலைப்படவில்லை; மீட்டெடுக்க முயற்சிக்கவில்லை.

இன்றைய மோடி அரசு, 2019-இல் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், “இந்திய அரசின் புதிய கல்விக் கொள்கை” யை வெளியிட்டது. அதில் தாய்மொழி, ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மூன்று மொழிகளும் எல்லா மாநிலங்களிலும் 6ஆம் வகுப்பு முதல் கற்பிக்கப்படும் எனக் கல்வியில் மும்மொழித் திட்டத்தை அறிவித்தது.

ஏற்கெனவே, 1956-இல் மொழிவாரி மாநிலப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பொழுது, தமிழகம் மட்டும் இறுதிவரை இந்தியை எதிர்த்து நின்றது. மற்ற தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் மும்மொழிப் பாடத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டன. தமிழகம், அப்போது 1956-இல் புறக்கணித்தது போலத் தொடர்ந்து புறக்கணிக்க முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஏன்?

1. அஞ்சல் துறை, 2. தொடர் வண்டித் துறை, 3. தொலைப்பேசித் துறை, 4. வருமான வரித்துறை, 5. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஆகியவற்றில், “இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் 17ஆம் பகுதியில் உள்ள 343 முதல் 349 முடிய உள்ள விதிகளில் 343(1) என்ன கூறுகின்றது?”

“இந்திய ஒன்றியத்தின் அலுவல் மொழியாகத் தேவநாகரி வரிவடிவிலான இந்தி இருக்கும்” என்று தீட்டவட்டமாகக் கூறுகிறது.

இந்த நிலையை இன்றுவரை அதிகாரப்பூர்வமாக எந்த மாநிலமும் எதிர்க்கவில்லை.

தமிழகம், 1963-இல் இந்தி இந்தியாவின் அலுவல் மொழிகள் சட்டம் (Indian Official Languages Act, 1963) என்பதை ஆதரித்தது. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து, அலுவல் மொழியாக, எல்லா இந்திய அரசு அலுவலகங்களிலும் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது.

ஆனால், 1963 சட்டத்தில் பிரிவு 2-இல் சொல்லப் பட்டது எதுவாக இருப்பினும், அரசமைப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட 15 ஆண்டுகள் கழித்து, குறிப்பிட்ட நாளில் இருந்து இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து பயன் பாட்டில் **கூடுதலாக** என்று கூறுகிறதே தவிர, **கூடுதலாக** என்று முடிந்த முடிவாகக் கூறவில்லை.

அப்பொழுது மாநிலங்களவையின் உறுப்பினராக இருந்த அறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்களுக்கும் பிரதமர் நேரு அவர்களுக்கும் நடந்த வாக்குவாதம் வருமாறு :

பிரதமர் நேரு, இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்பி ஏற்கும் வரை ஆங்கிலமே தொடரலாம். இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்ற வாக்குறுதியை அளித்தார்.

அதற்கு அறிஞர் அண்ணாதுரை பிரதமர் நேருவிடம், “தொடரலாம்” என்று கூறுகிறீர்களே தவிர, “தொடரலாம்” என உறுதிப்படக் கூறவில்லையே என்று வாதிட்டார். ஆனால் நேரு ஒருபோதும் உறுதிப்படக் கூறுவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இந்தச் சொற்களில் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை என்று நேரு சமாதானம் சொல்லிவிட்டார்.

1963-ஆம் ஆண்டின் இந்தச் சட்டம், அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கப்படவில்லை. இது இன்றுவரை ஒரு குறைபாடு. இந்தக் குறைபாடு சரி செய்யப்படாத வரையில் அரசமைப்பு சட்டத்தின் 343 முதல் 349 வரையுள்ள பிரிவுகளில் என்ன சொல்லப் பட்டுள்ளதோ, அதுதான் நடப்பாக நீடிக்கும்.

இப்போது நம்முன் உள்ள சிக்கல் என்ன?

6ஆம் வகுப்பு முதல் தாய்மொழி, ஆங்கிலம், இந்தி மூன்றும் கட்டாயம் கற்க வேண்டும் என்பதற்கு மாறாகத் தாய்மொழி, ஆங்கிலம், ஏதாவது ஒரு இந்திய மொழி கற்க வேண்டும் என்று பா.ச.க. அரசு கல்விக்கொள்கையை மாற்றியிருக்கிறது. இதுவும் தீர்வாகாது. ஏன்?

ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கிற வரையில் இந்த இந்தியத் தாய்மொழியும் எல்லாக் கலை அறிவியல் பாடங்களையும் கற்பிக்கிற வலிமையைப் பெறமுடியாது.

ஒவ்வொரு இந்தியனும் அவனவன் தாய்மொழியில் எல்லாக் கலைகளையும் கற்க வேண்டும். அதற்கு இப்போது வாய்ப்பில்லை. அந்த வாய்ப்பை நாம் உண்டாக்க வேண்டும். அது எப்போது முடியும்?

1. கல்வி அளிக்கும் உரிமை அந்தந்த மாநிலத்துக்கு வந்துசேர வேண்டும்.

2. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், உள்ள மய்ய அரசு அலுவலகங்கள், மாநில அரசு அலுவலகங்கள் எல்லா வற்றிலும் அந்தந்த மாநிலத் தாய்மொழியே அலுவல் மொழியாக இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலமோ, இந்தியோ அலுவல் மொழியாக இருக்கக்கூடாது.

இப்போது, அண்மையில் தமிழகத்தில் உள்ள தொடர் வண்டி நிலையங்களில், அதிகாரிகளுக்கு இடையேயோ, அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் இடையேயோ தமிழில் பேசுவது கூடாது என்று இந்திய அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. தமிழ்நாட்டில் எல்லாத் தலைவர்களும் ஒன்றுதிரண்டு அந்த முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அது நிரந்தரமாக முறியடிக்கப்பட வேண்டுமானால், அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்கப்பட்டுள்ள 22 மொழிகளையும் இந்திய அரசு அலுவல் மொழிகளாக ஆக்கி அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தம் செய்யப்படாமொழிய, அதை நிரந்தரமாக முறியடிக்க முடியாது. நிற்க.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் பகுதியில், பிறவி அடிப்படையிலான நால்வருணம் விதி 13(3b), விதி 372(3) பிரிவுகளில் உள்ள கருத்துப்படி 2019-ஆம் உண்டு

வடஇந்தியாவில் தாய் பாகப் பிரிவுச் சட்டப்படி பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் ஆகிய 4 பிரிவுகள் உண்டு.

தென்னிந்தியாவில் மித்தாட்சரப் பிரிவுச் சட்டப்படி - பிராமணன், சூத்திரன் ஆகிய 2 பிரிவுகள் மட்டுமே உண்டு.

இதுபற்றித் தந்தை பெரியார் அவர்கள், 1922 முதல் பரப்புரை செய்தார்; போராடினார்; அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பிரிவுகளைக் கொளுத்தினார். ஆனால் அரசமைப்புச் சட்ட விதி 13(3B), விதி 372(3) ஆகியவை நீக்கப்படவில்லை.

இந்தி எல்லா வகையிலும் பாதுகாக்கப்பட என்ன ஏற்பாடு அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை முழுவதும் தெரிந்தவரையில் எழுதியிருக்கிறோம். அத்துடன் 2019 சிந்தனையாளன் பொங்கல் மலரின் தலையங்கத்தில் கூடுரை “இந்தி அலுவல் மொழி என்பதை இன்றேனும் எதிக்க வேண்டாமா?” என்பதையும் படிங்கள்.

நாம் தனித் தமிழ்நாடு பிரிக்க முடியவில்லையென்றாலும், இந்தியாவை மொழிவழி மாநிலங்கள் ஒன்றிணைந்த கூட்டாட்சி இந்தியாவாக மாற்றி அமைத்தாலொழிய, இத்தலையங்கத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கேடுகள் நீங்கமாட்டா.

இந்தி, எல்லா வகைகளிலும் பயன்பாட்டில் வர, அரசமைப்புச் சட்டத்தில் என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதை இத்தலையங்கத்தில் எழுதி இருக்கிறோம்.

அத்துடன், இத்தலையங்கத்தை அடுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ள, “சிந்தனையாளன் 2019 பொங்கல் மலர் தலையங்கக் கட்டுரையையும்” முதுவதுமாகப் படியுங்கள்.

01.07.2019

- வே. ஆனைமுத்து

‘இந்தி அலுவல் மொழி’ என்பதை இன்றேனும் எதிர்க்க வேண்டாமா?

எல்லாப் பெரியார் தொண்டர்களும்,
எல்லாத் தமிழணர்வாளர்களும் இன்றேனும் கவலையுடன் சிந்தியுங்கள்!

பெரியார் ஈ.வெ.ரா 1919 ஆகத்து முதல் 1925 நவம்பர் வரையில் காங்கிரசில் இருந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம்.

அவர் பண்டித மோதிலால் நேருவை ஈரோட்டுக்கு அழைத்து வந்து, தாம் நடத்திய பள்ளியில், இந்தி வகுப்பை 1922-இல் தொடங்கினார்.

ஆனால், 1925 மே 2-இல் ‘குடிஅரசு’ கீழமை இதழைத் தொடங்கிய அவர், 1926-இல் “இந்தியைத் தமிழர்கள் ஏன் கற்க வேண்டும்?” என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

1937-இல் இந்தியாவில் நடந்த மாகாணச் சட்டப் பேரவைத் தேர்தலில் 9 மாகாணங்களில் காங்கிரசு வென்றது. சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரசு தம் அமைச்சரவையை அமைத்தது. 1937-இல் நடைபெற்ற தேர்தலிலே போட்டியிடாத சி.இராச கோபாலாச்சாரியார் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராகி, சென்னை மாகாணத்தின் முதலமைச்சராகவும் ஆனார்.

அவர் பதவியேற்றவுடன் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-ஆம் வகுப்பு முதல் இந்தி ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்படும் என முதலில் அறிவித்தார். அதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. அதனால், மகாணத்தின் நான்கு பகுதிகளிலும் சேர்த்து 120 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மட்டும் - கட்டாயத் தேர்வுக்குரிய பாடமாக இந்தி கற்பிக்கப்படும் என, தானடித்த மூப்பாக, 21.4.1938-இல் ஆணை பிறப்பித்தார்.

காங்கிரசுக் கட்சி ஆட்சி அமைந்த மற்ற 8 மாகாணங்களில், வேறு எந்த மாகாணத்திலும் இந்தி ஒரு கட்டாயப் பாடமாகப் புகுத்தப்படவில்லை என்பது இங்கு நாம் அறியத் தக்கது.

கட்டாய இந்தியை எதிர்த்த முதலாவது தமிழறிஞர் ஈழத்துச் சிவானந்த அடிகள்.

பின்னர் தஞ்சை - கரந்தை உமாமைகேசுவரம் பிள்ளை, திருச்சி தி.பொ.வேதாசலம், கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், பன்மொழி அறிஞர் மறைமலை அடிகள் ஆகியோர் எதிர்த்தனர்.

திருச்சியில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா பங்குபெற்றார்.

தனிப்பட்ட தொண்டர்கள் சென்னையில், முதலமைச்சர் வீட்டின் முன் போராட்டம் நடத்தினர்.

முதலாவதாகப் போராட்டம் தொடங்கிய பல்லடம் பொன்னுசாமி 3.6.1938 அன்று கைது செய்யப்பட்டார்.

திருச்சி மாநாட்டின் முடிவுப்படி திருச்சியிலிருந்து சென்னை நோக்கி, பட்டுக்கோட்டை கே.வி.அழகிரிசாமி தலைமையில் இந்தி எதிர்ப்புப் பரப்புரைப் பெரும்படை 1.8.1938-இல் புறப்பட்டது.

அப்படை சென்னை கடற்கரையை 11.9.1938-இல் அடைந்தது. அப்படையை வரவேற்ற பெரியார், அன்று தான், “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!” என முதன் முதலாக முழங்கினார்.

நீதிக்கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெரியார், ஈ.வெ.ரா, “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! என்றால், மற்ற திராவிட மொழிக்காரர்கள் எங்கே போவது?” என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

உடனே 1939-இல், “திராவிட நாடு திராவிடருக்கே!” எனப் பெரியார் முழங்கினார்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் சூடு பிடித்தது. பெண்கள் 14.11.1938-இல் டாக்டர் தருமம்பாள் தலைமையில் சிறை புகுந்தனர்.

பெரியார் 5.12.1938-இல் சிறை புகுந்தார்.

சென்னை சிறையிலிருந்து பெல்லாரி சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார்; அங்கிருந்து கோவை சிறைக்கு மாற்றப்பட்டு, பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

பெரியார் ஆச்சாரியாரின் ஆட்சிக்கு 19.2.1940-இல் எச்சரிக்கை விடுத்தார்.

1938-1939 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் 20 மாதங்கள் நடந்தது.

அப்படி நீண்டநாள் மறியல் செய்ய ஒரு நாளைக்கு இரண்டுபேர் வீதம் வேண்டும்.

அப்போது, ஈரோட்டில் வாழ்ந்த லூர்துசாமி என்கிற இளைஞர்-பெரியார் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான இரண்டு மகிழுந்துகளைப் பயன்படுத்தி, ஈரோடு சுற்று

வட்டாரத்திலிருந்து இளைஞர்களைத் திரட்டி, ஈரோட்டில் பெரியார் வீட்டில் தங்க வைத்திருப்பார்.

பெரியார் சென்னையிலிருந்து ஈரோட்டுக்கு, “2 பண்டல் போர்வை அனுப்புங்கள்” என்று லூர்துசாமிக்குத் தந்தி அனுப்புவார்.

“2 பண்டல் போர்வை அனுப்பவும்” என்றால், “சிறைக்குப் போக 2 ஆள்களை அனுப்புங்கள்” என்று பொருள்.

இச் செய்தியை 1992-இல் லூர்துசாமி அவர்களே பதிவு செய்திருக்கிறார்.

அப்படியெல்லாம் செய்துதான், 20 மாதங்களில், 1271 பேர் சிறை புகுந்தனர்.

எனினும் ஆச்சாரியார் கட்டாய இந்தி ஆணையை நீக்காமலேயே முதலமைச்சர் பதவியை விட்டு விலகினார். சென்னை மாகாண ஆளுநர்தான், 21.2.1940-இல் கட்டாய இந்தி கற்பிக்கும் ஆணையை விலக்கினார்.

கல்வியில் வடவரின் இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்துத் தமிழன் தொடுத்த முதலாவது போர் இது.

இது வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்ந்தது.

வெள்ளையர் 15.8.1947-இல் வெளியேறி விட்டனர்.

வெள்ளையர்காலத்தில் 1946 தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சென்னை மாகாணச் சட்டப்பேரவை, ஓமந்தூர் பி.இராமசாமி ரெட்டியாரை மாகாணப் பிரதமராகத் (Premier) தேர்ந்தெடுத்தது.

அவர் சென்னை மாகாணத்தில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாகத் திணித்தார்.

1944-இல் சேலத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில், அக் கட்சியின் பெயர் தீராவிடர் கழகம் என மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

தீராவிடர் கழகத் தலைவர்கள் சென்னை சிந்தாதிரிப் பேட்டையில், எண் 1, மீரான் சாயு தெருவில் உள்ள பெரியார் இல்லத்தில் கூடி, கட்டாய இந்தித்திணிப்பை எதிர்த்துப் போராடுவது என்று தீர்மானித்தனர். உடனே அவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப் பட்டனர்.

குடந்தையில் போராட்டம் நடத்துவது என்று தீர்மானித்து, அறிஞர் சி.என்.அண்ணா துரை சர்வாதிகாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

2.11.1948-இல் குடந்தையில் போராட்டம் நடத்த மாகாண அரசு தடை விதித்தது.

தடையை மீறி, பெரியார் 18.12.1948-இல் மறியல் செய்தார். உடனே கைது செய்யப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டார்.

காவல் துறையினர் போராட்டத் தொண்டர்களை காட்டுத் தனமாகத் தாக்கினர்.

எஸ்.டி.ஆதித்தன் என்கிற உயர் காவல் துறை அதிகாரி, போராட்டத் தொண்டர்களைக் கீழே தள்ளி, காவலர் உறை அணிந்த காலால் உதைத்து உருட்டிவிட்டார்.

ஒருநாள் இரவு நேரத்தில், போராட்டத் தொண்டர்களை - நிறைமாதக் கர்ப்பிணி ஒருவர் உள்பட காவல் உந்துவில் ஏற்றி, சில மைல் தொலைவிலிருந்து சவுக்குக் காட்டுக்குள் கொண்டுபோய் இறக்கி விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டனர். தொண்டர்கள் உயிர் பிழைத்து வந்து சேர்ந்தனர்.

இடையில், அறிஞர் சி.என்.அண்ணாதுரை, சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை, எண்.2, பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளைத் தெருவில் ‘விடுதலை’ அலுவலகத்தில் இருந்த பெரியாரை நேரில் கண்டு, “அய்யா! காவல் துறையினர் போராட்டத் தொண்டர்களைக் கண் மூடித்தனமாகத் தாக்குகின்றனர்” என்று முறையிட்டார். அந்த முறையீட்டைக் கேட்ட பெரியார் பொறுமையாக, “போராட்டம் என்றால் தாக்கத்தான் செய்வார்கள்; முத்தமா கொடுப்பார்கள்; தீரும்பிப் போங்கள்” என்று கூறிவிட்டு உடனே எண் 1, மீரான் சாயு தெரு வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்.

மேற்கொண்டு பெரியார் என்ன செய்தார்?

சேலம் அ.சித்தய்யனை வரச் செய்து, முன்னாள் அமைச்சர் எஸ்.முத்தய்ய முதலியாரை நேரில் பார்த்து, அவரைத் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சியரிடம் பேசச் செய்தார்.

எஸ்.முத்தய்ய முதலியார் ஆட்சியரை நேரில் பார்த்து, “இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக்காரர்கள் பேரில், காவலர்கள் தாக்குதல் நடத்துவதை நிறுத்தச் சொல்லுங்கள்” என்று பரிந்துரை செய்தார். அதன்பின்னர் குடந்தை இந்தி எதிர்ப்பு அறப்போரை, பெரியார் தற்காலிகமாகத் தள்ளிவைத்தார்.

இறுதியில், பெரியாரே பிரதமர் ஓமந்தூராரை நேரில் கண்டு வேண்டுகோள் வைத்தார்.

ஓமந்தூரார் அரசு, கட்டாயப் பாடமாகத் திணிக்கப்பட்ட இந்தியை விருப்பப் பாடமாக மாற்றியது. எல்லோருக்கும் இந்தி விருப்பப் பாடம். இந்திப் பாடத்தில் எத்தனை மதிப்பெண் பெற்றாலும் அது மாணவனின் தேர்ச்சியைப் பாதிக்காது.

நான் அறிந்தவரையில், 1967 வரை அதே நிலை தான் சென்னை மாகாணத்திலும், தமிழ் மாநிலத்திலும் நீடித்தது. இது பழைய போராட்ட வரலாறு.

இப்போது நம் முன் உள்ள கேள்வி இதைப் பற்றியது அன்று. வேறு என்ன?

“இந்திய ஒன்றியத்தின் அலுவல் மொழியாக இந்தி ஏன் இருக்க வேண்டும்?” என்பதுதான், நம் முன் 26.1.1950 முதல் உள்ள சிக்கல்.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் பற்றி ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தெரியுமோ, தெரியாதோ-அச்சட்டம் ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமைகளை அளிப்பது அச்சட்டம்; உரிமைகளைப் பறிப்பதும் அச் சட்டமே.

நாம் தமிழர்கள். நம் ஊரில் இந்திய ஒன்றிய அரசின் ஆளுகையின்கீழ்,

- 1) அஞ்சல் துறை - தொலைபேசித் துறை,
- 2) தொடர் வண்டித் துறை,
- 3) நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வாங்கித் துறை,
- 4) வருமான வரித் துறை

முதலான துறைகளின் அலுவலகங்கள் இயங்குகின்றன.

இவை நம் மாநில எல்லைக்குள் இயங்குகின்றன.

இவ்வெல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ் தான் அலுவல் மொழியாக இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலமோ, இந்தியோ, அல்லது இவ்விரண்டு அயல்மொழிகளுமோ அன்றாட அலுவல் மொழியாக இருக்கக் கூடாது.

இப்படியே, இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள 29 மாநிலங்களிலும், 7 ஒன்றியப் பகுதிகளிலும் அந்த அந்த மாநில மொழியே - இந்திய ஒன்றிய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட எல்லா நிறுவனங்களிலும் அலுவல் மொழியாக இருக்க வேண்டும். இது நம் கோரிக்கை. இதற்கான உரிமை இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அப்படி அளிக்கப்படவில்லை. எதனால்? ஏன்?

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் 22 பகுதிகளும் (22 Parts), 395 விதிகளும் (395 Articles) உள்ளன.

இவற்றுள் 17-ஆம் பகுதியிலுள்ள 343-ஆம் விதி முதல் 349-ஆம் விதி முடிய 7 விதிகளிலுள்ள விவரங்களில் - இதுபற்றிப் பேசப்படுகிறது.

காட்டாக, 343(1)-ஆம் விதி, என்ன கூறு கிறது?

“இந்திய ஒன்றியத்தின் அலுவல் மொழியாக தேவநாகரி வரி வடிவிலான இந்தி இருக்கும்” என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறது.”

(343(1) The Official Language of the Union shall be Hindi in Devanagari Script)

இதன்படி மிக விரைவில்-தமிழ்நாட்டிலுள்ள மேலே சொல்லப்பட்ட எல்லா இந்திய ஒன்றிய நிறுவனங்களிலும் இந்தி மட்டுமே அலுவல் மொழியாக இருக்கும்.

ஏன் இந்தவிதி இப்படி எழுதப்பட்டது?

இந்தி, இந்தியாவில் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மக்களால் பேசப்படுகிறது என்று கூறித்தான், இப்படி எழுதப்பட்டது.

ஆனால், இது உண்மை அன்று; கடைந் தெடுத்த பொய்.

எப்படியெனில், 2001-இல் இந்திய அரசு எடுத்த இந்திய மக்கள்தொகைக் கணக்குப்படி மொத்த இந்திய மக்கள் தொகை 102.86 கோடி.

இதில் இந்தி பேசுவோர் - இந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டோரின் தொகை வெறும் 25.79 கோடி. இத்துடன் இந்தி கலப்படமுள்ள 49 வெவ்வேறு தாய்மொழிகளையும் மற்றும் சில தாய்மொழிகளையும் வேண்டுமென்றே சேர்த்து, இந்தி என்கிற தலைப்பில் 42.20 கோடிப் பேர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இந்தப் புள்ளிவிவரம் எப்படிச் சரியாகும்? இது பொருத்தமற்றது; பொய்யானது.

இன்றுவரை இதை எதிர்த்துத் திராவிடர் இயக்கங்கள் - தமிழர் இயக்கங்கள் என்ன செய்தன?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், 1986 நவம்பர் 9 முதல் திசம்பர் 15 வரை தமிழகத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் புதுவையிலும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 17-ஆவது பகுதி முழுவதும் அச்சுப் போட்டு அவற்றை எரித்து நூற்றுக் கணக்கில் கைதாயினர்.

பெரியார், 1960-இல் தமிழகம் தவிர்த்த இந்திய தேசப்படத்தை எரித்தார். தனித் தமிழ் நாட்டுப் பிரிவினையைக் கோரினார்.

தி.மு.க தலைவர் அறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை தில்லி நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவையில் 1963-இல் பேசும்போது, “திராவிட நாடு பிரிவினைக் கோரிக்கையை தி.மு.க கைவிடுகிறது” என்று அறிவித்தார்.

இவற்றில் 1960-இல் பெரியார் நடத்திய இந்திய தேசப்பட எரிப்புப் போராட்டமும், இந்தி எதிர்ப்புக்காகத் தி.மு.க 1986-இல் நடத்திய போராட்டமும் தவிர இந்தி ஒழிப்புக்காக எதுவும் நடைபெறவில்லை.

எனவே, நம் தாய்மொழி தமிழ் தமக்கு உயிர் போன்றது என்று கருதும் எல்லாத் தமிழ் உணர்வாளர்களும், எல்லாப் பெரியார் தொண்டர்களும் இந்த இழிநிலையை மாற்ற ஒற்றுமையாக முயற்சிப்போம், வாருங்கள் என அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

- வே. ஆனைமுத்து

நீக்கப்படவேண்டிய நீட் தேர்வு

- சொங்கதிர்

2012ல் நடுவண் அரசு பிறப்பித்த நீட்தேர்வு ஆணையை உச்சநீதிமன்றம் 2013 சூலையில் அரசமைப்புச் சட்டத்துக்கும் கூட்டாட்சி நெறிமுறைக்கும் எதிரானது என்று கூறி செல்லாது என்று அறிவித்தது. நடுவண் அரசு சீராய்வு விண்ணப்பம் செய்தது. அதன் மீது உச்சநீதிமன்றம் 2016 ஏப்பிரல் மாதம் அளித்த தீர்ப்பில் நீட்தேர்வு முறை, நடுவண் அரசின் வேண்டு கோளின்படி 2016 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தலாம் என்று இடைக்காலத் தீர்ப்பு வழங்கியது. நீட்தேர்வு குறித்த வழக்கு உச்சநீதி மன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது. 2016ஆம் ஆண்டிற்கு மட்டும் விரும்புகிற மாநிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது மருத்துவப் படிப்பில் சேருவதற்கான நீட் தேர்விலிருந்து தமிழகத் தீர்க்க நிரந்தரமாக விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் 1.2.2017 அன்று ஒருமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக நடுவண் அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதன்மீது எந்தக் கருத்தும் கூறாமல் முடிவும் எடுக்காமல் நரேந்திர மோடி தலைமையிலான பா.ச.க. ஆட்சி ஏழரைக் கோடி தமிழர்களை இழிவுபடுத்துகிறது. இதைப்பற்றி நடுவண் அரசிடம் தட்டிக் கேட்கும் துணிவற்ற அடிமைஅரசாங்கஅதிமுகதலைமையிலானஆட்சிஇருக்கிறது.

அதனால் மூன்றாவது ஆண்டாக 2019 சூலையில் நீட்தேர்வு மதிப்பெண் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டில் மருத்துவப் படிப்புக்கான சேர்க்கை நடைபெறவுள்ளது. நீட்தேர்வால் தனியார் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் தனியார் மருத்துவக்கல்லூரிகளிலும் கல்வி வணிகக் கொள்ளை பெருகி வருகிறது. தனியார் கல்வி வணிகக் கொள்ளையை வளர்த்துப்பதற்காகவே நீட்தேர்வு நடத்தப்படுகிறதோ என்று நினைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

இந்திய அளவில் மருத்துவப் படிப்பில் 66,000 இடங்கள் உள்ளன, இவற்றில் பாதி இடங்கள் தனியார் மருத்துவ கல்லூரிகளில் உள்ளன. 2019 மே.5 அன்றுமொத்தம் 14,10,755 மாணவர்கள் நீட்தேர்வு எழுதினர். இவர்களில் 7,97,042 பேர் தேர்ச்சி பெற்றதாக மருத்துவப் படிப்பில் சேருவதற்கான தகுதி பெற்றவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நீட்தேர்வின் மொத்த மதிப்பெண் 720. பொதுபிரிவினருக்கு 134 மதிப்பெண், பிற்படுத்தப்பட்ட, பட்டியல் இன, பழங்குடியினர் ஆகிய இடஒதுக்கீட்டுப் பிரிவினருக்கு 107 மதிப்பெண் தேர்ச்சிக் குரிய மதிப்பெண் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 134, மதிப்பெண் என்பது 20 விழுக்காட்டுக்கும் குறைவாகும். தேர்ச்சிக்கூரிய மதிப்பெண் இவ்வளவு குறைவாக வைத்திருப்பது ஏன்?

மொத்தம் உள்ள 66000 இடங்களில் சேருவதற்காக அதிக அளவாக இரண்டு இலக்கம் பேர் தேர்ச்சி பெறும் வகையில் தேர்ச்சிக்கான மதிப்பெண்ணை நிர்ணயித்து இருக்கவேண்டும். இதுதான் பிறதேர்வு முறைகளில் வழக்கமாகப் பின்பற்றப்படும் நடைமுறையாகும். மதிப்பெண்ணை 20 விழுக்காட்டுக்கும் குறைவாக வைத்திருப்பதன் நோக்கம், தேவைக்கும் அதிகமான அளவில் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றால் தான் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகமருத்துவப் படிப்புகளிலும் ஆண்டிற்கு பல இலக்கம் உருவாபணம் கட்டப்படப்பதற்கும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மாணவர்கள் முன் வருவார்கள் என்பதே ஆகும். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நிர்வாக ஒதுக்கீட்டு இடங்களுக்கும், நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழக இடங்களுக்கும் ஆண்டிற்கு 20 முதல் 30 இலக்கம் வரை கட்டணம் பெறப்படுகிறது. 60 விழுக்காடு மதிப்பெண் பெற்றிருந்தாலும் இவ்வளவு பெருந்தொகையைச் செலவிட முடியாது. என்பதால் எண்ணற்ற மாணவர்கள் தனியார் மருத்துவ கல்லூரியில் சேருவதில்லை. எனவே குறைந்த மதிப்பெண் பெற்ற பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகள் இவற்றில் சேருகின்றனர். இதனால் மருத்துவக் கல்வி வணிகமயமா வதுடன், தரமும் தாழ்ந்து போகிறது. இது நீட்தேர்வின் குறிக்கோளுக்கு முற்றிலும் எதிரானது.

2019 சூன் 15 நாளிட்ட டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா ஆங்கில நாளேட்டில் வெளியிட்ட செய்தியில் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 2017ஆம் ஆண்டு சேர்ந்த மாணவர்களில் 85 விழுக்காட்டினர் நீட்தேர்வில் வேதியியல், இயற்பியல் பாடங்களில் சுழியம் முதல் பத்து மதிப்பெண் வரை மட்டுமே பெற்றுள்ளனர் என்பது அம்பலமாகியுள்ளது. தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி களுக்குப் பல இலக்கம் உருவாபணம் கட்டப்படக்கூடிய மாணவர்களைப் பிடித்துத் தருவதுதான் நீட்தேர்வின் நோக்கமாக இருக்கிறது.

2019ல் தமிழ்நாட்டில் 1,23,078 பேர் நீட்தேர்வு எழுதினர், இவர்களில் 59,785 பேர் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர், தமிழ்நாட்டில் அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள், நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றில் மொத்தம் சற்றொப்ப 6,000 இடங்கள் தான் இருக்கின்றன. 6,000 இடங்களுக்கு 60,000 பேர் தேர்ச்சி என்பது மருத்துவக் கட்டணக் கொள்ளையை ஊக்குவிப்பதற்குதானே! 400 மதிப்பெண்ணுக்கு மேல் 5634 பேரும், 300 மதிப்பெண்ணுக்குமேல் 14,443 பேரும் மதிப்பெண் பெற்றுள்ளனர். 6000 இடங்களுக்கு 300க்கு மேல்மதிப்பெண் பெற்றவர்கள் 20,000 பேர் என்று அல்லவா இருந்திருக்க வேண்டும். 107 மதிப்பெண் பெற்றவரும் மருத்துப்படிப்பில் சேருவதற்குத் தகுதியானவர் என்பது தனியார் கல்வி வணிக மயத்திற்குத் துணை போவதல்லவா!

தமிழ்நாட்டில் அரசுப்பள்ளிகள் மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளிலிருந்து. 17,630 மாணவர்கள் நீட்தேர்வு எழுதினர். 2,557 பேர் தேர்ச்சி பெற்றனர். இவர்களில் 3 பேர் மட்டுமே 400 மதிப்பெண்ணுக்கு மேல் பெற்றனர். இவர்கள் மூவரும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளியில் ஆங்கில வழியில் படித்தவர்கள். 300 முதல் 400 வரை மதிப்பெண் பெற்றவர்கள் 29 பேர். இவர்களில் 5 பேர் தமிழ் வழியிலும் 24 பேர் ஆங்கில வழியிலும் படித்தவர்கள். அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களில் ஏழு பேருக்கு மட்டுமே மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 6000 இடங்களில் பத்து இடங்கள் தவிர்ந்து மற்ற இடங்களெல்லாம் தனியார் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்களே கைப்பற்றுவார்கள். என்பது சமூக நீதியைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பதல்லவா! எனவே தான், சமூக நீதிக்கான மருத்துவர் சங்கம் அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 504 விழுக்காடு இடங்களை அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளது. நீட்தேர்வு முறையை ஒழிப்பதே இக்கொடுமைக்கு நிரந்தரத் தீர்வாகும்.

தமிழ்நாட்டில் இந்த ஆண்டு நீட்தேர்வில் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களில் 60 விழுக்காட்டினர் பன்னிரண்டாம் படிப்பை முடித்த பின் ஓராண்டு, அல்லது இரண்டாண்டு தனியார் நீட பயிற்சி நிறுவனத்தில் இரண்டு இலக்கம் , மூன்று இலக்கம் என்று பணம் செலுத்திப் படித்தவர்களே ஆவர். தனியார் நீட பயிற்சி நிறுவனங்கள் பெரிய நகரங்களில் மட்டும் இருப்பதால் ஊரகப் பகுதி மாணவர்களால் இவற்றில் படிக்க முடியாது. சிற்றூர்களிலும் நகரங்களிலும் உள்ள ஏழை மாணவர்களாலும் இவற்றில் இவ்வளவு பணம் செலுத்திப் படிக்க முடியாது. நீட தனிப்பயிற்சிக்காக வெளி மாநிலங்களுக்கும் பலர் சென்று படிக்கின்றனர். எல்லா வகையிலும் உயர்கல்வி மேலும் மேலும் தனியார் மயமாகவும் வணிகமயமாகியும் வருகிறது.

பன்னிரண்டாம் வகுப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே நீட்தேர்வுக்கான பயிற்சியும் பெறுவதால் உயிரியல், வேதியியல், இயற்பியல் பாடங்களை முழு ஈடுபாட்டுடன் பயில இயலாமல் போகிறது. இதனால் பொதுத்தேர்வில் இப்பாடங்களில் போதிய மதிப்பெண் பெறுவதில்லை. அதனால் மருத்துவப்படிப்பில் இடம் பெறாத எண்ணற்ற மாணவர்கள் நல்ல கலை அறிவியல் கல்லூரிகளிலும் இடம்பெற முடியாத அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

நீட்தேர்வு முறை தாய்மொழி வழிக் கல்வியை மேலும் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது. நீட்தேர்வை எந்த மொழியில் எழுதினார்கள் என்ற விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

2019ல் நீட்தேர்வுக்கு விண்ணப்பித்தவர்கள் மொழிவாரியாக

எண்	மொழி	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு
1	ஆங்கிலம்	12,04,968	79.31
2	இந்தி	1,79,857	11.84
3	குசராத்தி	59,395	3.91
4	வங்காளம்	31,490	2.07
5	தமிழ்	31,239	2.06
6	அசாமி	4,750	0.31
7	மராத்தி	2,305	0.15
8	உருது	1,858	0.12
9	தெலுங்கு	1,796	0.12
10	கன்னடம்	1,017	0.07
11	ஒடிசா	700	0.05

மருத்துவக் கல்வி வணிக மயமாவதைத் தடுக்கவும், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஒளிவுமறைவு அற்ற மாணவர் சேர்க்கை நடைபெறுவதை உறுதி செய்யவும், தகுதியான மாணவர் மட்டும் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதை உறுதி செய்யவும் நீட்தேர்வு முறை கொண்டு வருவதாகக் கூறப்பட்டது. இந்திய அளவில் நீட்தேர்வு நடப்புக்கு வந்தபின் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இந்த நோக்கங்கள் படுதோல்வி அடைந்துள்ளன என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. எனவே நீட்தேர்வு முறை உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டும்.

நீட்தேர்வின் மூலநோக்கம் கல்வியில் மாநில உரிமையைப் பறிப்பதே ஆகும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர் சேர்க்கை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையை மறுப்பது கூட்டாட்சி முறைக்கு எதிரானதாகும். தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளை மீட்டெடுக்க பல முனைகளிலும் போராட வேண்டியிருந்தாலும், நீட்தேர்விலிருந்து விலக்குபெறுவதும் முதன்மை என்று தொடர்ந்து போராடுவோம்.

வெகுமக்களுக்கு அவர்கள் மேம்பாட்டுக்கு எதிரானதே இந்திய ஒன்றிய அரசு

- இரா. பச்சமலை

புதிதாக அமைந்துள்ள மோடி அரசு, அரசுக் கல்வி பணிகளில் இடஒதுக்கீடு பெறாத (பொதுப் போட்டி) வகுப்புகளில் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றோருக்கான 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில் ஒன்றிய அரசும் பா.ச.க. தலைமையிலான மாநில அரசுகளும் எண்ணிப்பார்க்க இயலாத அளவுக்கு அரசு உயர்கல்வி நிலையங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் புதிய பணியிடங்கள், பல்லாயிரக்கணக்கில் மாணவர் சேர்க்கைக்கான புதிய இடங்கள், கல்வி நிலையங்களில் அடிப்படைக் கட்டமைப்புக்களைப் புதிதாக உருவாக்குதல் எனவும் 2019 பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பே சென்ற 2018-19 நிதியாண்டிலிருந்து ஒன்றிய அரசு, மாநில அரசுகள் ஏற்கெனவே அரசுப் பணிகளில் பல்லாயிரக்கணக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்த பணியிடங்கள் இவற்றிற்கான செலவுகளை மேற்கொள்ள ஏற்றவாறு பலப்பல ஆயிரங்கோடிகளில் நிதி ஒதுக்கீடு என நாளும் அரசு ஆணைகள் பறந்து கொண்டிருப்பதின் ஊடே சென்ற சூன் 19-இல் அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இன்னும் ரூ.3000 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது என மோடி பெருமையுடன் அறிவிக்கின்றார். இதில் தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மட்டும் ரூ.250 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவையெல்லாம் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு சட்டத்திற்கு எதிராகப் பல வழக்குகள் மாநில மாநில உயர் அறமன்றங்களில், உச்ச அறமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்டு அவையெல்லாம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு உச்ச அறமன்றத்தின் நிலுவையில் இருக்கின்றபோதே எவ்வித தயக்கமுமின்றி அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதில் மோடி அரசு மாநில பா.ச.க. அரசுகள் சங்கப் பரிவாரக் கூட்டத்தின் சனாதனக் கோட்பாடுகள் கொள்கைகளின் மீதான பற்றுக் கோட்டின்படி சட்டம், அறம், நேர்மை எதைப் பற்றியும் பொருட்படுத்தாமல் செயல்படுவது உச்சமாகும். ஆனால் அவர்கள், நலனைப் பேணுவதிலும் காப்பதிலும் கடமையுணர்வோடு செயல்படுகின்றனர். ஆனால் நாம்?

இந்தப் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு சட்டம் 2019-இன் தொடக்கத்தில் மோடி அரசுக் காலம் முடிவடைய இருந்த நிலையில் அவசர அவசரமாக 36 மணிநேரத்தில் நாடாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் அரசமைப்புச் சட்ட விதி 46-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த அரசமைப்புச் சட்ட திருத்தச் சட்டம் விதிகள் 15-இலும், 16-இலும் புதிய துணை விதிகளைச் சேர்த்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

ஆனால் விதி 46-ஐப் பார்த்தமாதிரத்திலேயே இது நலிந்த பிரிவினருக்கு இன்னும் குறிப்பாகச் சமூக நிலையிலும், கல்வியிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குடைய நலன்கள் பேணிக் காப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இது எவ்வகையிலும் ஒடுக்கப்பட்டோரல்லாத சமூகத்தின் மேல்தட்டில் உள்ள 15 விழுக்காடு மக்களுள் நலிந்தோர் என்ற பொருளில் இல்லை என்பதை சட்ட அறிவும் நாணயமும் இல்லாத எவரும் படித்துப் பார்த்தவுடனேயே புரிந்துகொள்ளக் கூடியது. ஆனால் அதை மேற்சொன்ன 15 விழுக்காடு மக்களுக்கானது என்று சுருக்கிக் கொண்டு அவர்களுக்காக அரசுக் கல்வி, பணிகளில் அவர்களுக்கு மட்டும் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளித்திடும் வகையில் விதி 46-ஐ தீர்ப்பு செய்து விதிகள் 15, 16-இல் திருத்தம் செய்து துணைவிதிகள் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன. அதாவது கல்வியிலும், சமூக நிலையிலும் எவ்வகையிலும் சமூக வரலாற்றில் ஒடுக்கப்படாதவர்களான மேல்தட்டு மக்களில் நலிவானவரின் வறுமையைப் போக்கிட எனப் போக்குக்காட்டி பார்ப்பன சனாதனத்திற்கு சிறந்தையில் காவிக் கும்பல் மட்டும் அல்ல முற்போக்கு, சமய சார்பற்ற கூட்டம் எனச் சொல்லிக் கொள்ளும் கூட்டங்களும் ஒருங்கிணைந்தே 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தை மனமறிந்தே கயமை எண்ணத்துடன் அரங்கேற்றிவிட்டன. உண்மையில் இவர்கள் அனைவரும் உள்ளிட்ட நாட்டிலுள்ள அனைவரின் ஒருமித்த கருத்து 'ஒதுக்கீடு' என்பது வறுமையை ஒழிப்பதற்கான வழிமுறையல்ல என்றும் அது சமூக நீதியைக் காப்பதற்கான ஒரு கூறு மட்டுமே என்றும் மனமறிந்தே அரசமைப்புச் சட்டத்தை வஞ்சனையாகத் திருத்திவிட்டனர். ஆனால் அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளிலும் 85 விழுக்காடு மக்களான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக கல்வி சமூக நிலையில் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்குச் சமூக நீதிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பங்கீடு (representation) அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் 'ஒதுக்கீடு' கொள்கை வகுக்கப்பட்டது என்று மேற்சொன்ன கூட்டத்திற்கு நன்றே தெரியும். இதுதான் இந்திய ஒன்றியத்தின் மேல்தட்டு மக்களின் வஞ்சகமான மனநிலை. இதற்கெல்லாம் மேலாக இவர்கள் உள்ளார்ந்த வஞ்சக நோக்கம் 'இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கை' படிப்படியாகக் கைவிடப்பட்டு முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்பட்டு அவர்களின் முற்றரிமை

ஆதிக்கம் பரந்து விரிந்து எல்லா நிலையிலும் நிலைத்துக் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

மேலும் 15(4), 16(4) விதிகளில், சமூக-கல்வி நிலையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாக உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அரசுக் கல்வி பணிகளில் போதுமான அளவு பங்கீடு கிடைக்கப் பெறாதவர்கள் என்று அரசு கருதும் நிலையில் எந்தச் சிறப்பான வகையிலும் இடஒதுக்கீடு அளிக்கப்படுவதற்கு இவ்விதிகளின் துணை விதிகள் தடையாக இரா என்று தெளிவாக வரையறுக்கின்றது. இதன்படி பார்த்தால் இந்த 15 விழுக்காடு மக்கள் முதலில் எக்காலத்திலும் எந்த நிலையிலும் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளானவர்கள் அல்ல என்பது மட்டுமின்றி, இவர்கள் அரசுக் கல்வி பணிகளில் அவர்களுடைய மக்கள் தொகைக்கேற்ப பங்குபெற்றவர்களாக இல்லாத நிலை வரலாற்றில் இந்திய ஒன்றியத்திலேயே இருந்ததில்லை என்பதுடன், அரசின் பல்வேறு புள்ளி விவரங்களின் படி இவர்கள்தான் 80 விழுக்காட்டுக்கு மேலான அளவில் கைப்பற்றியுள்ளனர் என்பதுதான் மறுக்க முடியாத உண்மை.

இந்த விவரங்களையெல்லாம் இந்திய ஒன்றிய அளவிலான மிகப்பெரும் விரிந்த களப்பணி மேற்கொண்டு ஆய்ந்து, நுணுகி ஆய்ந்து, விரிவான தருக்க அடிப்படையில் விவாதித்து, நேர்மையான முடிவுகளை எய்தி, அதன் அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்ட விடுதலைக் கான சமூக நீதிக் கோட்பாட்டை வடித்தெடுத்து அரசின் பல்வேறு தளங்களிலும் அதில் அரசுக் கல்வி பணிகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பங்குபெறச் செய்யும் வகையில் மண்டல் குழு தம் நீண்ட அறிக்கையில் பல்வேறு பரிந்துரைகளுள் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு செய்திட பரிந்துரைத்தது.

மண்டல் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் வி.பி. சிங் அரசு 1990இல் இடஒதுக்கீடு ஆணை பிறப்பித்ததை எதிர்த்து தொடரப்பட்ட (இந்திரா சகானி வழக்கு என அறியப்படுவது) வழக்கின் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீட்டைச் செல்லும் என உச்ச அறமன்றத்தின் 9 பேர் கொண்ட அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்பின் முகப்புரையாக உள்ள பத்துப் பக்கங்களில் மண்டலின் அறிவார்ந்த ஆய்வுகளை மனங்கொண்டு அறமன்றம் அதற்கான நிலைமைகளை விரிவாகவும், தெளிவாகவும் வரையறுத்துச் சொல்லியுள்ளது. அற மன்றங்களும், ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ளோரும் நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பிற தளத்திலுள்ளோரும் மனச் சான்றுடன் அறிவு நாணயத்துடன் திறந்த மனதுடன் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல; உள் வாங்க வேண்டும். இவற்றின் பின்னணியில், அடிப்படையில் (அதாவது மண்டலின் மக்கள் பற்றுடனான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான அவர் தம் அறிக்கை, அதையொட்டிய வழக்கில் உச்ச அறமன்றம்

அளித்துள்ள தீர்ப்பின் நீண்ட முகப்புரை) 10 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு சட்டம் இந்திய ஒன்றிய அரசமைப்புச் சட்டத்தை மோசடியாகத் (Crstigational of Constitution of India) தீருத்தியுள்ளது என்பதை உணர முடியும். எவ்வாறும் இந்த முடிவுக்குத்தான் வரமுடியும். எனவே 10 விழுக்காடு சட்டம் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தள்ளுபடி செய்யத்தக்கது. இருப்பினும் இதில் புதைந்துள்ள பல வஞ்சகங்களை நாம் இங்கு விவரித்தாக வேண்டும்.

மேற்சொன்ன வழக்கில் உச்ச அறமன்றம் எந்த நிலையிலும், எந்த வகையிலும் இடஒதுக்கீடு உயர் அளவு 50 விழுக்காட்டுக்குள்ள்தான் இருந்தால் வேண்டும் எனக் கட்டளை ஆணையிட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் அன்றுதொட்டு 1992-இல் நரசிம்மராவ் கொண்டு வந்த 10 விழுக்காடு சட்டத்தை அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி பொருளாதார அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு வழங்குவது சட்டத்திற்கெதிரானது என்றும் (இதற்காக விதி 15(4), 16(4)-இல் கொண்டு வரப்பட்ட தற்போதைய திருத்தம் மேற்சொன்ன கூற்றுக்குப் பதிலாக துணை விதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விதி 46 பொருத்தமற்றது என்றும் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும் மேலே விவாதித்துள்ளோம்) உச்ச அறமன்ற தீர்ப்புப்படி செல்லத்தக்கதல்ல என்றும் அந்தச் சட்டத்தைத் தள்ளுபடி செய்தது. இதேபோன்று பல காலக்கட்டங்களில் பல மாநில அரசுகள் 50 விழுக்காட்டுக்கு அதிகமாக இடஒதுக்கீடு அளித்து இயற்றிய சட்டங்கள் அனைத்தும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே உச்ச அறமன்றம் அளித்த கட்டளைத் தீர்ப்பு ஒன்றிய அரசின் சட்டத்திற்கொப்பானது எனச் சட்டம் சொல்வதால் அதன்படி தற்போதைய 10 விழுக்காடு சட்டம் செல்லத்தக்கதல்ல என தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும்.

இதேபோன்ற விதிகள் 15(4), 16(4)இல், இவ்விதிகளின் 15(1), 15(4), 16(2) துணைவிதிகளின்படி சமயம், இனம், வகுப்பு, பாலினம், பிறந்த இடம் அல்லது இவற்றுள் ஏதாவதொன்றின் காரணமாக ஒரு குடி மக்களைப் பொது நிலையில் வேற்றுமைப்படுத்தி ஒதுக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளவை பிற்படுத்தப்பட்ட குடிமக்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்குவதற்குத் தடையாக அமையாது என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இதுபோன்ற காரணங்களால் மட்டும் வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களான பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்கிட முடியும். இந்தத் தருக்கத்தின்படி எவ்வகையிலும் எக் காலமும் பொதுப் போட்டித் தொகுப்பில் வரும் வகுப்புகள் மேற்சொன்ன ஏதாவது ஒன்றின் அடிப்படையில் வேற்றுமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்ததே இல்லை.

மேலும் இவற்றுள் 'நலிந்தவர்' என்பவர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் ஒருவர் வேற்றுமைப்படுத்தப்படுபவராகக் கருதமுடியாது என்ற அடிப்படையில் 'நலிந்தவர்' என்று வகைப்படுத்தி மேற்சொன்ன அய்ந்து பொருள் களுடன் இதுவும் சொல்லப்படவில்லை. எனவே விதி 15 & 16-இன்கீழ் நலிந்தவர்கள் என்ற தன்மையில் இடஒதுக்கீடு வழங்கிட முடியாது. எனவே இந்த 10 விழுக்காடு அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்பதின் அடிப்படையில் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும்.

மேலும் 10 விழுக்காடு சட்டத்தின் உள்ளடக்கம் எதன் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டது என்ற வினாக்கள் எழுகின்றன. 'நலிந்தவர்' என்ற சொல் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ.8 இலக்கத்திற்கும் குறைவான குடும்ப வருமானம் உள்ள குடும்பத்திலுள்ளவருக்குப் பொருந்தும் என்றுள்ளது. இந்த உச்ச அளவு எந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டது? இதற்கென ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதா? அடிப்படையில் இந்தக் குடும்ப வருமான அளவு திங்கள், ஆண்டுதோறும் அதிகமாகவும் குறையவும் குடும்பத்தின் சராசரியாக நால்வர் இருப்பதாக கொண்டால் உயர் வருமான வரம்புக்குள் உள்ள வகையில் எவ்வகையிலும் மாற்றம் செய்யப்படுவதற்கும், குடும்ப வருமானத்தை உள்நோக்கத்துடன் தப்பாகக் கணக்கிடவும் அதிக வாய்ப்புள்ளது. எனவே இது முறையற்ற வரைமுறை.

அடுத்து இடஒதுக்கீடு அளவு 10 விழுக்காடு என்று வரையறுத்துச் சொல்கிறது சட்டம். இந்த உச்ச அளவு எதன் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டது? மேல்தட்டு மக்களான 15 விழுக்காடு மக்களின் பொருளாதார அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வுமேற்கொள்ளப்பட்டதா? அந்தப் பொருளாதார உச்ச அளவுக்குள் எவ்வளவு பேர் என்று கணக்கீட்டு மொத்தப் பேரில் இவர்கள் எத்தனை விழுக்காடு என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? அவர்கள் 10 விழுக்காடு அளவுக்கு இருந்தனரா? 10 விழுக்காடு அளவுக்கு அதிகமாக எவ்வளவு விழுக்காட்டளவில் இருந்தனர்? அப்படியெனில் இந்தப் பொருளாதார வரையறைக்குள் வந்த மொத்த மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எப்படி இந்த 10 விழுக்காடு அளவு இறுதிசெய்யப்பட்டது? 10 விழுக்காடு சட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் என்ற முகப்பில் இதுகுறித்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படாத நிலையில் இந்த 10 விழுக்காடு வரையறை பொத்தாம் பொதுவாக எட்டப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவுக்குத்தான் வரமுடியும். எனவே இந்தச் சட்டம் எவ்வித அடிப்படை ஆதாரத்தின் அடிப்படையிலும் இயற்றப்படாமல் மனம்போன போக்கில் தான்தோன்றித்தனமான வகையில் இந்திய ஒன்றிய அரசால் இயற்றப்பட்டுள்ளது என்பதால் செல்லத்தக்கதல்ல என இது தள்ளுபடி செய்யப்படவேண்டிய சட்டமாகும்.

இங்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். உச்ச அறமன்றமும், மாநிலங்களிலுள்ள உயர் அறமன்றங்களும் இதுபோன்ற நேர்வுகளில் பல காலக்கட்டங்களில், பல மாநில அரசுகள் இயற்றிய இடஒதுக்கீட்டுச் சட்டங்களை எடுத்த எடுப்பிலேயே தள்ளுபடி செய்துள்ளன. இன்னும் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் மக்கள் தொகையில் 85, 90 விழுக்காடாக உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட, பட்டியல்குல, பழங்குடியினர் அனைவருக்குமாக 69 விழுக்காடு அளவுக்கு மட்டும் சட்டம் இயற்றப்பட்டு அறமன்ற தலையீட்டு வரம்புக்குள் வராத வகையில் அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தபோதும் அதில் குறுக்கீடுவதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கைச் சென்ற 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உச்ச அறமன்றம் நிலுவையில் வைத்துள்ளது. சரி! அவர்கள் எல்லையை அவர்களே வகுத்துக் கொண்டு அவர்கள் ஆய்வு செய்யட்டும். ஆனால் 10 விழுக்காடு சட்டம் எந்த அறநெறிக்கும் உட்படாதது; எந்த ஆய்வின் அடிப்படையிலும் வகுக்கப்படாதது என்று எவரும் முதல் பார்வையிலேயே (persee) வெளிப்படையாகத் தெரிந்த போதும் உச்ச அறமன்றம் ஆய்வு எடுத்துக் கொள்வதைக் கேள்விக்குள்ளாக்க முடியாது என்றாலும் (ஏனென்றால் அது அறமன்றமல்லவா) குறைந்தளவு ஏற்புத் தன்மையை உறுதிசெய்யும் வரையிலாவது இடைக்கால நிறுத்த ஆணை பிறப்பித்திருக்க வேண்டுமென இயற்கை நியதியின் அடிப்படையிலும் அறநெறிபாற்பட்டும் எவரும் எதிர்பார்ப்பது முறையானதாகும் என்றென்ன வேண்டியுள்ளது. இதுபோன்று பல நெறிமுறைகளை மீறிய, சட்டவரையறைக்குட்படாத பல காரணங்களை 10 விழுக்காடு சட்டத்திற்கெதிராக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் இவையெல்லாம் உயர்குடிகளுக்குப் பொருந்தாது என்ற மனுவின் சனாதனப் பார்ப்பனிய சிந்தைகொண்ட கும்பலின் பிடியிலுள்ள அரசு எங்களுக்கென்று எதுவும் செய்யவோம்; அதை மீறி எந்த அரசமைப்பு அலகும் எங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்பது மட்டுமல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாக உள்ள மிகப் பெரும்பான்மைச் சமூகம் மேலும் மேலும் ஒடுக்கப்படுவதைத் தடுத்தீடவும் முடியாது என்ற தன்மையின் வெளிப்பாடுதான் இந்த 10 விழுக்காடு சட்டம்; 'நீட்' தேர்வு புகுத்தல் என்பதும் இத்தன்மைத்தே. ஒன்றியக் கூட்டாட்சித் தத்துவத்தைக் குலைப்பதே அதன் நோக்கம். இதைப் பின்பு பார்க்கலாம்.

இவ்வாறான அடாவடியான, சட்டப்படியான அடக்கு முறையை அரசு கட்டவிழ்த்து விடுகின்ற தற்போதைய சூழலை 1994க்குமுன்பேயும், பின் 2006-க்குப் பின்னும் மண்டல் பரிந்துரை செயல்பாட்டுக்கு வருகின்ற முந்தைய நிலையை ஒப்பீட்டளவில் விவரித்தால்தான் இந்திய

ஒன்றிய அரசுகள் வெகுமக்களான ஒட்டுமொத்த ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்ட மக்களை மேலும் மேலும் வதைத்து வந்துள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அரசமைப்புச் சட்டம் 1950 சனவரி 26-இல் நடைமுறைக்கு வந்த காலத்திலேயே அண்ணல் அம்பேத்கரின் அரிய உழைப்பின் பயனாய் பட்டியல் குல மக்கள் 1943-லிருந்து 8 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு பெற்று வந்தனர். ஆனால் அதற்கு முன்னர் பெரியாரின் இடையறாப் போராட்டத்தின் விளைவால் சென்னை மாகாணப் பகுதியில் 1921இல் வகுப்புவாரி ஒதுக்கீடு ஆணை வெளியிடப்பட்டு, இங்கிருந்த உயர் அற மன்றத்தின் குறுக்கீட்டால் 1927 வரை கிட்டில் போடப் பட்டு பின்பு தான் அப்போதிருந்தே நடைமுறைக்கு வந்தது.

ஆனால் 1950-லிருந்தே அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகளின்படி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களான பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இந்திய ஒன்றிய அரசிலும், பல் மாநிலங்களில் அரசுப் பணிகளில் இடஒதுக்கீட்டுக் கான உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தும் நடைமுறைப்படுத்தி வேண்டுமென்றே இந்த அரசுகள் முனையவே இல்லை.

இது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களான பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட உரிமை மறுப்பு என்றும் அதைப் பெற்றிட வேண்டுமென பெரியார் வலியுறுத்தி வந்த போதும் அவர் மறைவுக்குப்பின் அவரின் கொள்கைகளை வென்றெடுக்கும் வகையில் பெரியாரின் தத்துவங்களை வரித்துக் கொண்டு தோழர் வே. ஆணைமுத்து மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியைத் தோற்றுவித்து, அவரின் உற்ற தோழர்கள் பெரியாருக்கு அணுகக்கூடிய விளங்கிய சேலம் சித்தையன் தாதம்பட்டி ராஜா, சீர்காழி மா. முத்துசாமி, ஆ.செ. தங்கவேலு போன்றோரின் துணையுடன் அரசமைப்புச் சட்டம் விதி 16(4) வழங்கியுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இடஒதுக்கீட்டை பெற்றுத் தர அரசமைப்புச் சட்டத்தை நுட்பமாக நுணுகி ஆராய்ந்து தக்க வேலைத் திட்டங்களையும் தமிழகம் உள்ளிட்டு ஒன்றியம் முழுமைக்குமாக பரந்துபட்ட பரப்புரை மேற்கொண்டு பீகார் தோழர் இராம் அவதேஷ் சிங்குடன் இணைந்து இடையறாத போராட்டங்கள் நடத்தி மொரார்ஜி தேசாயின் ஒன்றிய அரசுக்கு நெருக்கடி தந்து பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையம் அமைத்திடச் செய்தார்.

ஆணையத்திற்கு மண்டல் தலைமையேற்று நாடு முழுமையும் ஆய்வு நடத்தி ஓர் இலக்கியம் போன்ற அறிக்கையை 1980-இல் அளித்தார். அதில் அவர், மக்களுள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று அடையாளம் காணப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட அளவு கோல்களை வகுத்தெடுத்து அவற்றை நிறைவு செய்பவர்கள்தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று வரையறுத்தார். அவற்றுள் சமூகத்தின் படிப்பறிவு, பொருளாதார நிலை, வாழிடங்

களிலிருந்து குடிநீர் கிடைக்கும் தொலைவு, சமூகப் பின்னணியையும் அதன் அடிப்படையில் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்படுவது போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த அளவுகோலின் அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு அரசு கல்வியிலும், பணியிலும் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரை வழங்கினார். இதுமட்டும் இவ்வொடுக்கப்பட்ட சமூகம் மேம்படுவதற்குப் போதாது என்று தொழில்கள் தொடங்குவது, அரசு வீட்டு வசதி செய்துதரக் கட்டப்படும் கட்டடங்கள், ஆலைகள் அமைத்தல் என்பவை போன்ற எல்லா அரசுத் திட்டங்களிலும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டை வலியுறுத்தியும் பரிந்துரைகள் செய்தார். அந்நிலையில்தான் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் சமூக நீதி பெற்றவர்கள் என்றாகி பிற்படுத்தப்பட்டோர் மேம்பாடடைவர் என்றார்.

இவற்றையெல்லாம் கூருத்தில் கொள்ளாமல் ஒன்றிய அரசு பணிகளில் வேலை வாய்ப்பு மட்டிலும் எனச் சுருக்கிக் கொண்டது. இது இம் மக்களுக்கு அழைக்கப்பட்ட அநீதியாகும். இருப்பினும் நல்வாய்ப்பாக 1990 இல் வி.பி. சிங் அரசு ஆட்சிக்கு வந்தது. அவர் பணிகளில் ஒதுக்கீடு அளிப்பது என்ற ஒரு மண்டல் குழுவின பரிந்துரையை மட்டும் ஏற்று ஆணைகள் வெளியிடச் செய்தார். (அதன் நேரடி விளைவாக அவர் எதிர்நோக்கியபடி அவர் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது.) ஆனால் அதனை எதிர்த்து காவிக் கும்பல் நாடு முழுவதும் கலவரம் ஏற்பட்டுவிட்டது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அங்கங்கு சிலரைத் தீயிட்டுக் கொலை செய்து சட்டம், ஒழுங்கு பாழ்பட்டது போன்று ஊடகங்கள் ஊதிப் பெரிதாக்கச் செய்தனர். இதனூடே இந்த ஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராக உயர் அறமன்றத்திலும் சில மாநில உயர் அறமன்றங்களில் வழக்குகள் தொடுத்து அதை நடைமுறைப்படுத்துவதை அரசே நிறுத்தி வைக்கச் செய்தனர். இந்த வழக்கில் உச்ச அறமன்றம் 27 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டுக்கு இடைக்காலத் தடை ஏதும் பிறப்பிக்கவில்லை எனினும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. 1992 நவம்பர் 16-இல் உச்ச அறமன்ற 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு செல்லத்தக்கது என்று தீர்ப்பு வழங்கிய போதும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் அனைவருக்கும் பயன்கிட்டாது பொருளாதார அளவு கோல் விதித்தும் பதவி உயர்வில் இடஒதுக்கீடு இல்லை என்றும், ஒதுக்கீட்டு 50 விழுக்காடு உயர் அளவு விதித்து முடக்கியது.

இதற்கிடையில் நரசிம்மராவ் அரசு பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்களுக்கு 10 விழுக்காடு தனியே ஒதுக்கீடு செய்து ஆணையிட்டது. அதுவும் உச்ச அறமன்றத்திற்கு வழக்காக எடுத்துச்செல்லப்பட்டு அந்த ஆணை செல்லாது என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட பின்

தான் முதன்முதலில் 1994-இல் ஒன்றிய அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீடு நடைமுறைக்கு வந்தது.

முன்பே சொன்னது போல் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீடு அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதி 16(4)-இன்படி வழங்கிட வேண்டும் என்றிருந்தும் இது நடைமுறைக்கு வந்த 1950-லிருந்து 44 ஆண்டுகளுக்கு நடைமுறைக்கு வராமல் இந்திய அரசுகள் வஞ்சகமாக செயல்பட்டு அரசமைப்பின் அலகுகள் யாவும் ஒடுக்கப் பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அடிப்படையில் எதிரானவர்கள் என்பதை மெய்ப்பித்துவிட்டன. மேலும் இந்துக்களின் காவலர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இந்தப் பார்ப்பன சனாதனக் காவிலும் அந்த இந்துக்களான ஒடுக்கப்பட்ட வெகுமக்களான பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இடஒதுக்கீட்டை முடக்கி வைத்துவிட்டனர். உண்மையில் இவர்கள் போலி இந்துக்கள், வெகுமக்களான இந்துக்களின் உண்மையான எதிரிகள்.

பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் இடஒதுக்கீட்டுக்கு அரசமைப்புச் சட்டம் உரிமை வழங்கியுள்ளது போல் 1951-லிருந்து கல்வியில் இடஒதுக்கீடு உரிமை வழங்கப்பட்டு அது மண்டல் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும் அதன் ஒத்த கருத்துடைய தோழமை அமைப்புகளும் அரசியல் கட்சிகளின் கூட்டுப் போராட்டத்தின் விளைவால் 2006-இல்தான் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்குக் கல்வியில் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு எனச் சொல்லி ஒன்றிய அரசு ஆணை வெளியிட்டு அது ஆண்டுக்கு 9 விழுக்காடு அளவில் தரப்பட்டு மூன்றாண்டுகள் கழித்துத் தான் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு நடைமுறைக்கு வரும் என்று வஞ்சகம் இழைத்தது. அத்துடன் நின்றிடவில்லை. இது நீர்த்துப் போவதற்கு நிதி, ஆசிரியர்கள், அடிப்படைக் கட்டமைப்புகள் போன்றவற்றில் பற்றாக்குறை எனக் கூறி எவ்வளவு தடைகள் ஏற்படுத்தி முடியுமோ அவ்வழிகளில் எல்லாம் ஒன்றிய அரசு புல்லுருவி வேலைகள் செய்து ஒதுக்கீடு முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதைப் பல ஆண்டுகள் தள்ளிப் போட்டு வருகின்றது. இன்றளவும் பெரும்பாலான ஒன்றிய அரசு பல்கலைக்கழகங்களில், உயர் கல்வி நிலையங்கள் எனச் சொல்லப்படும் அய்.அய்.டி., அய்.அய்.எம்., அய்.அய்.எஸ். போன்றவற்றில் 27 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு நடைமுறைக்கு வராத அளவுக்கு வஞ்சகமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. இதனால் ஒன்றிய அரசுப் பணிகளில் வெறும் 5-6 விழுக்காடு அளவிலும், கல்வியில் இன்னும் குறைவாகவும்தான் இடஒதுக்கீட்டுப் பயன் அடைந்துள்ளனர்.

1950, 1951-களிலிருந்தே அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகள் 15(4), 16(4)-இல் சமூகம், கல்வி

யில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு முறையே அரசுப் பணிகள், கல்வியில் இடஒதுக்கீட்டு உரிமை வழங்கப் பட்டிருந்தும் 44 ஆண்டுகளும், 55 ஆண்டுகளும் ஒதுக்கீட்டுப் பயன்கள் கிடைக்கப் பெறாதவாறு எல்லா வகையான வஞ்சக வழிகளிலும் இந்நிலை ஒன்றிய அரசமைப்பின் அலகுகள் மூன்றும், இன்னும் கொடுமையாக அச்சு, செய்தி ஊடகங்கள், தொடர்ச்சியாகத் தொய்வின்றி வலுவாக இயங்கி வருகின்றன என்பது கண்கூடு. இந்த மக்கள் இந்தியர்களா இல்லையா? இவர்களில் 85-90 விழுக்காடு இந்துக்கள்தானே. ஆனால் தீவிர இந்துக்கள் வாதம் பேசும் பார்ப்பனியச் சனாதன காவிக் கும்பலான பா.ச.க.வோ, அதே தன்மையில் மென்மைப் போக்கில் செயல்படும் காங்கிரசுக் கட்சியோ, முற்போக்குகள், மதநல்லிணக்கங்கள் பேசும் கூட்டங்கள் மறைமுகமாக மேற்சொன்ன இரு கும்பல்களைப் போன்றுதான் செயல்பட்டு வருகின்றன. அதனால்தான் அரசமைப்புச் சட்ட உரிமையாக உள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இடஒதுக்கீடு நெடும் காலத் தாழ்வுக்குப் பின்னும் மிகவும் குறைந்த அளவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கயவர்கள் அனைவரும் இந்து நலன் காப்போர் என மனமறிந்து பொய்யுரைப்போர். ஆனால் அதே வேளையில் மேற் சொன்ன கூட்டங்கள் அரசாக, இயக்கங்களாக, அமைப்புகளாக, கட்சிகளாக வெவ்வேறு அணியில் இருப்பது போன்று ஒரு போலித் தோற்றத்தைக் காட்டிக் கொண்டு செயல்பட்டில் மறைமுகமாக ஒருங்கிணைந்து இயற்கை அறன், சட்ட அறன், அரசமைப்புச் சட்ட அறன் என எல்லாவற்றிற்கும் எதிராகக் கொண்டுவந்துள்ள பொதுப் பிரிவினருக்கான 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு எண்ணிப் பார்க்க முடியாத அளவில் எல்லாத் திசைகளிலும் தொய்வில்லாமல் தொடர்ச்சியாகப் பாய்ச்சல் வேகத்தில், வீச்சில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருவது பார்ப்பனிய மயம் இந்திய ஒன்றியச் சமூகத்தை எல்லாத் தளங்களிலும் அரசு அலகுகள் உள்ளிட்டு எவ்வளவு வலுவாக கவ்விக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம்; உணரலாம்.

பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான அரசுப் பணி, கல்வியில் இடஒதுக்கீடு எல்லா வகையிலும் தீர்வு தரும் என்ற நிலைப்பாட்டை முன்னெடுத்திட இயலாது எனினும் இந்திய ஒன்றிய சமூகத்தின் சமூக நீதிக் கோட்பாட்டை அடைய இது ஒரு முதன்மையான வழி என்பதை உணர்ந்து கட்சிகள், அமைப்புகள், இயக்கங்கள் அதனதன் நலன் கடந்து அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ள இந்த உரிமைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறுவதற்கு இன்னும் காலம் தாழாமல் ஒருங்கிணைந்து போராடி ஒரு காலவரைக்குள் பெற்றிட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து செயல்பட விழைவோம்.

**தி.மு.க. சட்ட திட்டத் திருத்தக்குழு உறுப்பினர்,
சட்டப் பேரவை, மாநிலங்கள் அவை முன்னாள் உறுப்பினர்
சி.சிவசுப்பிரமணியன் மறைந்தார்!**

தீராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட திட்டத் திருத்தக் குழு உறுப்பினராகவும், தமிழகச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகவும், நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்த தேவனூர் சி. சிவசுப்பிர மணியன் அவர்கள், தம் 82ஆம் அகவையில், 14.6.2019 வெள்ளி காலை 8.30 மணிக்கு மறைவுற்றார் என்பதை அறிவிக்க வருந்துகிறோம்.

சி.சிவசுப்பிரமணியன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளாதாரப் பட்ட வகுப்பில் படிக்கும் போதே, தீராவிடர் கழகத்தில் தீவிர உறுப்பினராக இருந்தார்.

சட்டக் கல்லூரியில் படித்த பின்னர், அரியலூரில் 1961இல் வழக்குரைஞராகப் பணியைத் தொடங்கினார்.

அவர் அரியலூர் வட்ட தீராவிடர் கழகம், பெரம்பலூர் வட்ட தீராவிடர் கழகம் ஆகிய இரண்டிலும் தொடர்பு கொண்டு ஆர்வமுடன் பணியாற்றினார். அவருடைய ஆர்வத்தை நன்கு அறிந்துகொண்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள் அவரை மனமாரப் பாராட்டினார்.

வே.ஆனைமுத்து மூலம், 1966 சூலையில் தம்மூரான தேவனூரில் திருமுட்டம் இராஜேஸ்வரி அவர்களுக்கும், தனக்கும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடத்தி வைக்க தந்தை பெரியாரிடம் ஒப்புதல் பெற்று, 10.7.1966 அன்று தேவனூரில் மிகச் சிறப்பாகத் தம் திருமணத்தை நடத்திக் கொண்டார்; திருமணத்தில் நானும் பங்கேற்று உரையாற்றினேன்.

அதுமுதல் தந்தை பெரியார் அரியலூருக்கு எப்போது வருகை தந்தாலும், 1970 வரை நன்கு சமைத்த புலால் உணவை மகிழ்ச்சியுடன் சிவசுப்ரமணியன் - இராஜேஸ்வரி இணையர் பெரியாருக்குப் படைத்தனர்.

1966 செப்டம்பரில் 17, 18 ஆகிய இரண்டு நாள்களில் அரியலூரில் அரியலூர் கோட்டத் தீராவிடர் கழக மாநாடு, அரியலூர் கோட்ட சமதர்ம மாநாடு இவற்றை நடத்துவதில் சி. சிவசுப்ரமணியன் பெரும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்.

1967 முதல் 1970 வரை அவ்வப்போது அரியலூரில் தீராவிடர் கழகம் இயங்கப் பேருதவி செய்தார்.

1971ஆம் ஆண்டில் தீராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இணைந்தார். 1972 முதல் 1992 வரை ஆண்டி மடம் ஒன்றியத் தி.மு.க. செயலாளராகவும், 1983 முதல் 1991 வரை திருச்சி மாவட்டத் தி.மு.கழகத் துணைச் செயலாளராகவும், 1992 முதல் 2000 வரை பெரும்புலூர் மாவட்டத் தி.மு.கழகச் செயலாளராகவும் விளங்கினார்.

1971ஆம் ஆண்டு முதல் ஆண்டிமடம் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் பதவியை வகித்தார். 1989இல் சட்டப்

பேரவைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். 1989 முதல் 1991 வரை ஆண்டிமடம் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்தார்.

1991இல் தமிழகச் சட்டப்பேரவை இந்திய அரசால் கலைக்கப்பட்டது.

பின்னர், 1998-இல் தீராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். தி.மு.கழகம் நடத்திய எல்லாப் போராட்டங்களிலும் பங்குபெற்றார்; சிறைக்குச் சென்றார்.

தம் வாழ்நாள் முழுதும் தந்தை பெரியார் அவர்களின் சுயமரியாதைக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். தந்தை பெரியார் தொண்டர்களான வே. ஆனைமுத்து முதலானோர் எப்போது ஆண்டிமடத்திற்குச் சென்றாலும் அவரைச் சந்திப்பார்கள்; அவர் வீட்டில் உணவு அருந்துவார்கள்.

2016-இல் அவர் உடல்நலம் கெட்ட பிறகு ஆண்டி மடத்திற்கு அவரைப் பார்க்கச் சென்ற நான், திடுக்கிட டேன். அவர் எழுந்து நடமாட முடியாமல் படுக்கையில் இருந்தார். நான் 2017 முதல் அதிகமாகப் பயணம் போவதைக் குறைத்துக் கொண்டேன். 2017-க்குப் பிறகு நான் அவரைச் சந்திக்கவே இல்லை. அது எனக்கு மனக்குறையாக இருக்கிறது.

சிவசுப்ரமணியன் அவர்களை இழந்து வருந்தும் அவரது துணைவியார் சிவ.இராஜேஸ்வரி அவர்களுக்கும், மகன்கள் சிவசங்கர், சிவக்குமார் ஆகியோருக்கும், சிவ சுப்ரமணியன் உடன்பிறந்த தம்பி சி. நெடுஞ்செழியன் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கும், என் சார்பிலும், என் குடும்பத்தார் சார்பிலும், மா.பெ.பொ.க. சார்பிலும், சிந்தனையாளன் ஆசிரியர் குழு சார்பிலும் ஆழ்ந்த இரங்கலையும், மனங்கசிந்த வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க சி. சிவசுப்ரமணியன் புகழ்!

- வே. ஆனைமுத்து

சமூகநீதிக் கோட்பாட்டுக்கு அச்சுறுத்தலாக வந்துள்ள 10% இடஒதுக்கீடு - க. முகிலன்

முற்பட்ட வகுப்பினர் எனப்படும் மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளிக்க வகை செய்யும் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 124ஆவது திருத்தம் 2019 சனவரியில் முடிவடைந்த 16ஆவது நாடாளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில் தடாலடியாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

தி.மு.க., அ.தி.மு.க. தவிர்த்த - காங்கிரசு உள்ளிட்ட மற்ற எதிர்க்கட்சிகளும் மேல்சாதியினருக்கு இடஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கை கொண்டவை என்பதால், இச்சட்டத்திருத்தம் பெரிய எதிர்ப்பு இன்றி நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேறியது. “கொக்கு ஒக்கக் கூம்பும் பருவத்து; மற்று அதன் குத்து ஒக்க சீர்த்த இடத்து” எனும் குறளுக்கு ஏற்ப, நரேந்திர மோடி தலைமையிலான பா.ச.க. ஆட்சி இதில் செயல்பட்டது.

மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய நெருக்கடியான நிலை பா.ச.க.வுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. 2018 திசம்பரில் மத்தியப்பிரதேசம், இராஜஸ்தான், சத்தீஸ்கர் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் பா.ச.க. தன் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் காங்கிரசிடம் பறி கொடுத்தது. பா.ச.க.வின் அடித்தளமாக விளங்கிவரும் மேல்சாதியினரின் வாக்குகள் அதற்கு எதிராகத் திரும்பியது கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தது. இழந்த செல்வாக்கை மீட்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர் மீதான வன் கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தை நீர்த்துப் போகச் செய்யும் வகையில் பா.ச.க. ஆட்சியில் ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட்டது. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் முன் பிணை பெறமுடியாது என்று இருந்ததை, முன் பிணை பெறலாம் என்று மோடி ஆட்சி மாற்றியது. இம்மாற்றத்தைப் பட்டியல் இனத்தவரும், பழங்குடியினரும் கடுமையாக எதிர்த்து இந்தியா முழுவதும் போராட்டங்களை நடத்தினர். இதனால் மோடி ஆட்சி அத்திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றது. வலிமையான-துணிவான தலைவர் என்று மேல்சாதியினரால் முன்னிறுத்தப்பட்ட மோடி இவ்வாறு பின் வாங்கியதை வெறுத்தனர். இவர்களின் சினத்தைத் தணித்து மீண்டும் பா.ச.க. பக்கம் ஈர்க்க வேண்டும் என்பதும் மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கியதன் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.

2019 ஏப்பிரல்-மே மாதங்களில் நடைபெறவிருந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் கீர்த்திய அளவில் மேல் சாதியினரின் வாக்குகளை முழுமையாகப் பெறவேண்டும் என்கிற நோக்கத்திலும், இச்சமயத்தில் கொண்டு வந்தால் வாக்கு வங்கி அரசியலுக்காக எதிர்க்கட்சிகள்

எதிர்க்கமாட்டா என்கிற புரிதலினாலும் அவசர அவசரமாக மூன்றே நாட்களில் மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளிக்கும் சட்டத்தை பா.ச.க. ஆட்சி நிறைவேற்றியது. இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் அரசு வேலையிலும், கல்வியிலும் இடம்பெறுவோர் தகுதி-திறமை அற்றவர்கள் என்று காலமெல்லாம் இழிவு படுத்திவந்த மேல்சாதியினர் ஒரே நாளில் இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைக்குப் புனிதப் போர்வை போர்த்தி விட்டனர்.

மேதை அம்பேத்கரின் பெரியாரின் அரும்பெரும் முயற்சியால் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு விதி 16(4) மூலம் அரசு வேலையிலும், விதி 15(4) மூலம் கல்வியிலும் இடஒதுக்கீடு உரிமை உறுதி செய்யப்பட்டது. பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இடஒதுக்கீடு அளிப்பதற்காக ஆணையம் அமைக்க வேண்டும் என்பதற்கும் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் அம்பேத்கர் வழி வகை செய்திருந்தார்.

இதன்படி, காகா கலேல்கர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையம் 1955-இல் அளித்த அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை ஏற்று பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு நடுவண் அரசில் இடஒதுக்கீடு அளிக்க பிரதமர் நேரு மறுத்துவிட்டார்.

1978-இல் தில்லியிலும் வடஇந்திய மாநிலங்களிலும் வே. ஆனைமுத்து தலைமையில் மா.பெ.பொ.க.வும், பீகாரின் இராம் அவதேஷ் போன்றவர்களும் இணைந்து நடத்திய போராட்டங்களின் விளைவாக பி.பி. மண்டல் தலைமையில் இரண்டாவது பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையம் நடுவண் அரசால் அமைக்கப்பட்டது. பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 27 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டும் என்று மண்டல்குழு 1980-இல் பரிந்துரைத்த போதிலும் 1990-இல் வி.பி. சிங் இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் வரையில் அது கீடப்பில் போடப்பட்டிருந்தது.

இந்த வரலாற்றைக் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம், அரசமைப்புச் சட்டத்தில் **பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு வழங்கப்பட்ட இடஒதுக்கீட்டுக்கு உரிமை 1950 முதலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்**. ஆனால் பார்ப்பன - மேல்சாதி ஆளும் வர்க்கத்தின் சூழ்ச்சியால் நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்தே அந்த உரிமை கிடைத்தது. ஆனால் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் வழங்கப்படாத மேல் சாதியினருக்கான இடஒதுக்கீட்டைப் பார்ப்பன- மேல் சாதி ஆளும் வர்க்கம் மூன்றே நாள்களில் சட்ட உரிமை யாக்கிக் கொண்டது. பெரியாரும் அம்பேத்கரும் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல், இந்திய அரசு என்பது பார்ப்பன - பணியா - மேல்சாதி ஆதிக்க அரசாகவே இருக்கிறது.

மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிவடைந்தவர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்குவதற்கான ஆணையம் என்பதை அமைக்காமல், தடாலடியாகச் சட்டத்திருத்தம் செய்தது மாபெரும் அரசமைப்புச் சட்ட மோசடியாகும். மண்டல் குழுவின் அறிக்கையின்படி பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் 52 விழுக்காடாக இருந்த போதிலும், எல்லா வகுப்பினருக்குமான மொத்த விழுக்காடு 50 விழுக்காட்டிற்குள் இருக்க வேண்டும் என்று உச்சநீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்புக்கு இணங்க, மண்டல் குழு 27 விழுக்காடு மட்டுமே பரிந்துரைத்தது. ஆனால் மேல் சாதியினருக்கான 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு என்பது எந்த அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக மனுநீதியின் பெயரால், சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும் சமுதாய உரிமை, கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டு பலவகையான ஒடுக்குமுறை களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு எண்ணற்ற இயலாமைகளுக்கு இலக்கான இவர்கள் அரசு வேலையிலும் கல்வியிலும் போதிய பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்பதே இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையின் குறிக்கோளாகும். இடஒதுக்கீடு குறித்த அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளில் இக் கோட்பாடு தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்க்கு இடஒதுக்கீடு உரிமை வழங்கி எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் இவர்கள் நடுவண் அரசின் அதிகாரம் வாய்ந்த முதல்நிலைப் பணிகளில் 25 விழுக்காட்டைக்கூட எட்டவில்லை, 75 விழுக்காடு பதவிகளை மேல்சாதியினரே கைப்பற்றியுள்ளனர். சாதி ஆதிக்க ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான சாதிப்பிரிவினருக்கு இடஒதுக்கீடு என்கிற அடிப்படைக் கோட்பாட்டைத் தகர்த்து, உயர்ந்த சாதியினர் என்கிற பெயரால் ஒடுக்குமுறைகளை ஏவியவர்களுக்கு மோடி ஆட்சியில் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது நடுவண் அரசில் பட்டியல் இனத்தவர்க்கு 15 விழுக்காடு; பழங்குடியினர்க்கு 7.5 விழுக்காடு; பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்க்கு 27 விழுக்காடு என மொத்தம் 49.5 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படுகிறது. மீதியுள்ள 50.5 விழுக்காடு இடங்கள் பொதுப்பிரிவு (General Category) எனப்படுகிறது. பொதுப் பிரிவில் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோரும் அதிக மதிப்பெண் பெறுவதன் மூலம் இடம்பெறலாம். பொதுப்பிரிவில் மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளிப்பது, பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரை பொதுப் பிரிவில் நுழைய விடாமல் தடுத்து, 50.5 விழுக்காட்டையும் மேல்சாதியினரே அனுபவிப்பதற்கான சூழ்ச்சித் திட்டமாகும்.

நடுவண் அரசு 1990இல் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலையில் 27 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளித்த போதிலும், கல்வியில் 2006ஆம் ஆண்டில் தான் அளித்தது. ஆனால் தற்போது மேல்சாதியினருக்கு ஒரே சமயத்தில் வேலையிலும் கல்வியிலும் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு அளித்துள்ளது. மேலும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் இந்த இடஒதுக்கீட்டைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இச்சட்டம் கூறுகிறது. இந்தியாவில் உயர் கல்வியில் 80 விழுக்காடு தனியாரிடம் இருக்கிறது. எனவேதான் தனியார் நிறுவனங்களில் மேல்சாதியினருக்கு இடஒதுக்கீடு தரவேண்டும் என்கிறது நடுவண் அரசு. இதேபோல், பட்டியல் இனத்தவர்க்கும், பழங்குடியினருக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் தனியார் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீடு அளிக்கப்படுமா? என்பதை இதுவரை நடுவண் அரசு தெளிவுபடுத்தவில்லை. உச்சநீதிமன்றத்தின் மூலம் இதைப் பெறமுடியும் என்று இடஒதுக்கீட்டுப் பிரிவினர் நம்புகின்றனர். தனியார் உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் மாணவர் சேர்க்கை, கல்விக் கட்டணம் முதலானவற்றில் அரசு தலையிட முடியாது என்று இதுவரை கூறிவந்த உச்சநீதிமன்றம் இப்போது என்ன சொல்லும் என்பதும் கேள்விக் குறியாக நிற்கிறது.

இந்தியாவில் மொத்தம் 600 பல்கலைக்கழகங்களும் 45,000 கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை தனியாரிடம் உள்ளன. நடுவண் அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம், 2016ஆம் ஆண்டு முதல் உயர்கல்வி நிறுவனங்களை அய்ந்துவகையான செயல்திறன் அலகுகளின் அடிப்படையில் தரவரிசைப்படுத்துகிறது.

தேசிய நிறுவனங்களின் தரவரிசைக் கட்டமைப்பு (National Institutional Ranking Framework - NIRF)

என்பதை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அய்ந்து செயல்திறன் அலகுகளை நிறைவு செய்யும் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மட்டுமே தரவரிசைப்படுத்துகின்றன. இவை எட்டுப் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

2016-17ஆம் ஆண்டில் இவ்வாறு 445 உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் முதன்மை நிலை நிறுவனங்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் அரசு மற்றும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களைவிட இவற்றில் கல்விக் கட்டணம் அதிகம். இந்த 445 முதல்நிலை உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் 2016-17ஆம் கல்வி ஆண்டில் மொத்தம் 16.09 இலக்கம் மாணவர்கள் சேர்ந்தனர். இவர்களில் 4.55 இலக்கம் மாணவர்கள் - அதாவது 28 விழுக்காட்டினர் பொருளாதாரத்தில் நலிவடைந்த மேல்சாதியினர். அதிகக் கல்விக் கட்டணம் பெறும் முதல்நிலை உயர்நிலைக் கல்வி நிறுவனங்களில்-மேல்சாதியினருக்கான 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படுவதற்கு முன்பே - மேல்சாதியினர் கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்கு இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்நிலையில் போதிய பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்காகத்தான் இடஒதுக்கீடு என்கிற கோட்பாடு மேல் சாதியினருக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? எல்லா வகையிலும் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கும் இயற்கை நீதிக்கும் எதிராகவே மோடி ஆட்சியின் 10 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு இருக்கிறது.

எட்டுவகைப் பாடப் பிரிவுகளில் மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த மாணவர் எண்ணிக்கை - விழுக்காடு

1.	கட்டடக்கலை	12.9
2.	மருத்துவம்	14.1
3.	சட்டம்	19.2
4.	மேலாண்மையியல்	23.8
5.	பொறியியல்	26.7
6.	பல்கலைக்கழகங்கள்	27.8
7.	மருந்தியல்	30.8
8.	கல்லூரிகள்	33.5
	மொத்தச் சராசரி	28.3

கட்டடக் கலை, மருத்துவம், சட்டம் முதலான பிரிவுகளில் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த மேல்சாதி மாணவர்கள் 20 விழுக்காட்டுக்கும் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம், இவற்றில் கல்விக் கட்டணம் அதிகம் என்பதும், மிகக்குறைவான கல்லூரிகளே உள்ளன என்பதும் ஆகும். 445 கல்வி நிறுவனங்களில் பத்து சட்டக் கல்லூரிகள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. நடுவண் அரசின் தேசிய சட்டக் கல்லூரியில் இளநிலைப் படிப்பில் ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.2 இலக்கம். அகமதாபாத்தில்

உள்ள இந்திய வேளாண்மையியல் நிறுவனத்தின் முதுநிலைப் படிப்புக்கு ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.10 இலக்கம் ஆகும். இந்தியாவில் உள்ள 4000-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகளில் 100 பொறியியல் கல்லூரிகள் மட்டுமே இந்த 445 முதல்நிலை உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் எனப்படும் இந்தியத் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்கள் (IITs) தேசியத் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்கள் (NITs) இப்பட்டியலில் உள்ளன.

முதல்நிலை உயர்கல்வி நிறுவனங்களாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள - அதிகக் கல்விக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய 445 கல்வி நிறுவனங்களில் மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவு மாணவர்கள் 28 விழுக்காடு உள்ளனர் என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர் என்பது, மேல்சாதியினருக்கான 10 விழுக்காடு சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு வருவாய் ரூ.8 இலக்கத்திற்கும் குறைவான வருவாய் பெறுபவர்கள் என்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அரசின் கல்வி நிறுவனங்களிலும், கல்விக் கட்டணம் இதைவிடக் குறைவாக உள்ள தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் மேல்சாதி மாணவர் எண்ணிக்கை 40-50 விழுக்காடு இருக்கும்.

இந்தப் பின்னணியில், மேல்சாதியினர் அரசு வேலையிலும், உயர் கல்வியிலும் அவர்களின் விகிதாசாரத்தைவிட பலமடங்கு இடம் பெற்றிருப்பதால் மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்களுக்கு என்ற பெயரில் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கும் சட்டம் எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாததாகும். இது பொதுப்பிரிவில் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் இடம்பெறுவதைத் தடுப்பதாகும்.

10 விழுக்காடு சட்டத்தை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லா வகையிலும் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான இச்சட்டத்துக்கு, உச்சநீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடை விதித்துவிட்டு, வழக்கை மேற்கொண்டு விசாரணைக்கு ஏற்றிருக்க வேண்டும். இடைக்காலத் தடை விதிக்கப் படாததால், இந்தக் கல்வி ஆண்டு முதலே இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துமாறு நடுவண் அரசு மாநில அரசுகளுக்கு ஆணையிட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு இந்த ஆண்டு பொது மருத்துவம், பல் மருத்துவம் ஆகிய படிப்புகளில் மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டை நடைமுறைப்படுத்த இயலாது என்று தெரிவித்துள்ளது.

15.6.2019 அன்று மோடி தலைமையில் நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் நடுவண் அரசின்

கீழ் உள்ள 158 மத்திய கல்வி நிறுவனங்களின் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக 2,14,766 கூடுதல் இடங்களை உருவாக்கவும் ரூ.4315 கோடி நிதி ஒதுக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இரண்டு கல்வி ஆண்டுகளில் இதை நிறைவேற்றிட ஆணையிட உள்ளது.

மேல்சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டைச் செயல்படுத்துவதில் தீவிரம் காட்டும் நடுவண் அரசு, மருத்துவப் படிப்பு இடங்களில் மாநிலங்களிலிருந்து நடுவண் அரசின் ஆணையின்படி அகில இந்தியத் தொகுப்புக்கு 15 விழுக்காடு இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. **கிவ்வாறு பெறப்படும் 4600 எம்.பி.பி.எஸ். மருத்துவ இடங்களில் நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகே பட்டியல் இனத்தவர்க்கும், பழங்குடியினருக்கும் இட ஒதுக்கீடு தரப்பட்டது. ஆனால் விற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 27 விழுக்காடு தர நடுவண் அரசு மறுக்கிறது.** இதனால் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய 1242 இடங்களை மேல்சாதி மாணவர்கள் கைப்பற்றிக் கொள்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் அரசுக் கல்லூரிகளிலிருந்து 460 இடங்கள் மத்திய தொகுப்புக்குத் தரப்படுகிறது.

பொருளாதார அடிப்படையில் வழங்கப்படும் 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு நடைமுறைக்கு வந்துவிட்ட பிறகு, பட்டியல் குலத்தினர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோர்க்கும் பொருளாதார அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை மேல்சாதி ஆளும் வர்க்கம் உருவாக்க முயலும். இந்த நிலை ஏற்பட்டால் இந்தியாவில் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வும், தீண்டாமைக் கொடுமையும் ஒழிந்துவிட்டது போல ஆளும் வர்க்கம் நிலைநாட்ட முயலும். இந்தியாவில் இன்றும் ஒருவரின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி, பண்பாட்டு நிலைகளைத் தீர்மானிப்பதில் சாதி முதன்மையான கூறாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

உச்சநீதிமன்றம் எத்தகைய தீர்ப்பை வழங்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்காமல், பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகிய மூன்று பிரிவினரும் எல்லா வகையிலும் தமக்கு எதிரான-மேல்சாதியினருள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு எனும் கேடான சட்டத்தை எதிர்த்து தொடர்ந்து பரப்புரையும் போராட்டங்களும் செய்ய வேண்டும்.

(குறிப்பு : முதல் நிலை உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் 445 தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் சூன் 8, 2019 நாளிட்ட எக்கனாமிக் அண்ட் பொலிடிக்ஸ் வீக்லி ஆங்கில ஏட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையாகும்).

சிந்தனையாளன் இதழ் வளர்ச்சியில், சூலூர் பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள் பேரார்வம்!

வே. ஆனைமுத்து 95ஆம் பிறந்த நாளில், 80 பேருக்கான கட்டணத்தை அளித்தனர்

சூலூர் பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள், தொடர்ந்து மா.பெ.பொ.க. எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு ஆர்வத்துடன் எல்லா உதவிகளையும் செய்கின்றனர்.

வே.ஆனைமுத்துவின் 94ஆம் பிறந்த நாளில், தாம்பரத்தில் நேரில் வே. ஆனைமுத்துவைச் சந்தித்து வாழ்த்துக் கூறினர்.

அப்போது, அடுத்த 95ஆம் பிறந்த நாளில் 100 பேர்களுக்கான கட்டணத்தைத் திரட்டி அளிப்பதாக, வாக்களித்தனர்.

அப்போது கூறியபடி, சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை சார்பில், 21.6.2019 அன்று பகல் 1 மணிக்கு சென்னை அம்பத்தூர் பெரியார் - நாகம்மை அறக்கட்டளை அலுவலகக் கட்டடத்தில் தோழர்கள் செ. குமரவேல், நா.வரதராசு, கி.வ.சுந்தரபாண்டியன், ம. சரவணக் குமார் ஆகிய தோழர்கள் நேரில் சந்தித்து, சிந்தனையாளன் ஓராண்டுக் கட்டணம், மூன்று ஆண்டுக் கட்டணம், ஐந்து ஆண்டுக் கட்டணம், வாழ்நாள் கட்டணம் என, 80 பேர்களிடம் திரட்டிய 24,160 ரூபாயை, மகிழ்ச்சியுடன் அளித்தனர்.

இன்னும் 20 பேர்களுக்கு உண்டான தொகையைத் திரட்டி அனுப்புவதாக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தனர்.

செய்தி : கு. தொல்காப்பியன்

தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2019-வரைவு அறிக்கை

பேராசிரியர் மு.நாகநாதன், எம்.ஏ.எம்.எல்.பி.எச்.டி.டி.லிட.

தேசியக் கல்வி கொள்கை வரைவு அறிக்கை (2019) ஒன்றிய அரசின் அதிகாரக் குவியலை மேலும் குவிப்பதற்கான முயற்சியே என்பதை அதன் 484 பக்கங்களிலும் வெளிப்படையாகக் காண முடிகிறது. தற்போது உள்ள இந்தியக் கல்விச் சூழலையும் கல்வி அடிப்படைகளையும் சமூக நீதியையும் இந்திய அரசு மைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகளையும் கடமைகளையும் மாநிலங்களின் உரிமைகளையும் அறவே புறந்தள்ளிய ஆவணமாக உள்ளது. இதற்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்ட கல்விக் குழுக்களில் பெரும்பாலும் கல்வியாளர்களே தலைவர்களாகவும் உறுப்பினர்களாகவும் இடம் பெற்றிருந்தனர். கஸ்தூரி ரங்கன் ஒரு அறிவியலாளராக இருந்தாலும், முழுக்க முழுக்க உயர் சாதித் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் கையாளாக இந்த அறிக்கையை வடிவமைத்துள்ளார்.

தொடக்க நிலை, இடைநிலை, உயர்நிலை, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் குறித்து இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரே ஒப்பீடு செய்து ஒரே கல்விக் கொள்கையைத் தீணிப்பது இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு ஊறுவிளைவித்துவிடும். இந்தியாவின் மூலப் பிரதமர் சுவகர்லால் நேரு இந்த அடிப்படையை உணர்ந்து, “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் இந்தியா” என்று குறிப்பிட்டார். நேரு காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து அமைப்புகளிலும் கல்வியாளர்களும் துறை வல்லுநர்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர். சான்றாக, 1952இல் உருவாக்கப்பட்ட இடைநிலை பள்ளிக்கல்வி ஆய்வுக்குழுவின் தலைவராகச் சிறந்த கல்வி வல்லுநராகப் போற்றப்பட்ட ஏ.இலட்சுமணசாமி முதலியார் நியமிக்கப்பட்டார். இந்தக் கல்விக் குழு எல்லா நிலைகளிலும் அமைந்த பள்ளிகளை ஆய்ந்து உயர்கல்வித் துறையையும் தொடர்புபடுத்தி இந்தியாவின் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் சிறந்ததொரு ஆக்கப் புர்வமான அறிக்கையை அளித்தது. அவ்வறிக்கையில் உள்ள புள்ளிவிவரங்களின்படியே 1952இல் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடும் போது மும்பை மாகாணத்திற்கு அடுத்த நிலையில் இடைநிலைப்பள்ளிகள் சென்னை மாகாணத்தில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முதன்மையான காரணமாக அமைவது-1921இல் அமைந்த நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் சென்னை மாகாணத்தில் பள்ளிக்கல்வி மாவட்டந்தோறும் ஊர்கள் தோறும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இடஒதுக்கீடு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்ததால் அனைத்துச் சாதியினரும் பள்ளிக்கல்வியைப் பெற்றனர். சான்றாக 2019ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிவரப்படி மராட்டிய மாநிலத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளி உயர்கல்வியில் தமிழ்நாடு முதலிடத்தில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டை ஆட்சி செய்தவர்கள் பள்ளிக்கல்வியையும் உயர்கல்வியையும் முதன்மைப்படுத்தி அதிக நீதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்தனர். காமராசர் காலத்தில் பள்ளிக் கல்விப்

புரட்சியே தமிழ்நாட்டில் நடந்தது என்பதை மற்ற மாநிலத்தவரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

மேலும் தந்தை பெரியார் தலைமையில் திராவிடர் கழகம் பள்ளிக்கல்வியிலும் உயர்கல்வியிலும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடியினர் இடம் பெற வேண்டும் என்று தொடர்ந்து போராடியது. கல்வியும் சமூக நீதியும் இணையாமல் கல்வி வளர்ச்சியை எல்லாச் சமுதாயத்தினரும் பெற முடியாது என்பதற்கு இந்தி பேசும் மாநிலங்களான உத்தரபிரதேசம் மத்தியப் பிரதேசம், பீகார், ஒரிசா, இராஜஸ்தான், சத்தீஸ்கர் போன்ற மாநிலங்கள் சான்றாக உள்ளன. இது போன்ற சமூக அடித்தளங்களை ஆய்வு செய்யாமல் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய உயர் சாதியினருக்கு 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டை, வேலைவாய்ப்பு, கல்வியில் வழங்கியது போன்று இந்த அறிக்கையும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு எதிராக ஒரு சதி வலையைப் பின்னுகிறது என்பதை நாம் காண முடிகிறது.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள 22 தேசிய மொழிகளின் உரிமைகளை அவற்றின் பன்முகத் தன்மைகளை ஆய்வு செய்ய இவ்வறிக்கை தவறிவிட்டது. கல்விச் சீர்திருத்தம் என்ற சொல் பொருளற்றதாகிவிட்டது. ஒன்றிய அரசில் குவிந்து வருகின்ற அதிகாரங்களை மேலும் கல்வித் துறையில் புதுதில்லியின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தும் முயற்சியாகவே இவ்வறிக்கை தனது கருத்துகளை வழங்கியுள்ளது. இந்திய விடுதலைக்கு முன்பும் பின்பும் பல ஆய்வுக் குழுக்கள் கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் உண்மையான கூறுகளை ஆய்ந்து நாட்டிற்குத் தேவையான கருத்துகளை ஏற்கெனவே சிறப்பாக வழங்கியுள்ளன.

1. ஹண்டர் குழு ஆணையம் (1882)
2. பல்கலைக் கழக ஆணையம் (1902)
3. கல்கத்தா பல்கலைக் கழக ஆணையம் (1917)
4. ஹார்டக்குழு ஆணையம் (1929)
5. இந்தியக் கல்விக் குழு (1923)
6. சப்ரூ குழு (1934)
7. ஆபாத் உட அறிக்கை (1936-37)
8. சார்ஜன்ட் தீட்டம் (1944)

இந்திய விடுதலைக்குப் பின்பு டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் தலைமையில், பல கல்வி வல்லுநர்கள் அடங்கிய இடைநிலை கல்வி ஆணையம் (1952) சிறப்பான அறிக்கையை அளித்தது. கோத்தாடிக் குழு ஆணையம் (1964) தேசியக் கல்விக் கொள்கை (1986) அகிய அனைத்துக் கல்வி ஆய்வுக் குழுக்களிலும் சிறந்த கல்வியாளர்களும் கல்வி வல்லுநர்களும் பன்னாட்டுக் கல்வி அமைப்புகளில் பணியாற்றிய அறிஞர்களும் சிறந்த முறையில் கருத்துகளை அளித்துள்ளனர்.

குறிப்பாக 1952இல் அமைக்கப்பட்டது. இடைநிலைக் கல்வி ஆணையம் என்று கூறப்பட்டாலும் இதில் இடம்பெற்ற அறிஞர்கள் தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி முதல் கல்லூரிக் கல்வி பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை உள்ள அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை ஆய்ந்து சிறந்த முறையில் ஒரு கல்விக் கொள்கையை அளித்துள்ளனர். இந்தக் கல்விக் குழுவின் ஆய்வு அறிக்கையில் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையே பள்ளிக் கல்வியில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றைக் களைவதற்கான செயல்திட்டங்களும் அறிவிக்கப்பட்டன.

கல்வி பண்பாட்டோடு ஒட்டிய ஓர் அரிய கருவி என்று கருத்து எல்லாக் கல்விக் குழுக்களிலும் முதன்மையாக வலியுறுத்தப்பட்டது. பன்முகத்தன்மையும் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் மொழிக்கூறுகளையும் கொண்ட இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் அடிப்படையை உணராமல், இக்கல்விக் குழு ஒரு தலைபட்சமாகவும் உயர்சாதி மனப்பான்மையுடனும் செயல்பட்டுள்ளது என்பதை இவ்வறிக்கையின் பல பக்கங்களில் காண முடிகிறது.

குறிப்பாக 1966இல் வழங்கப்பட்ட கோத்தாரிக் குழு அறிக்கையில் இந்தியாவின் இடையே பண்பாடு அதன் மதிப்போடு இணைந்த அறிவியல் சார்ந்த கல்வி முறை ஒன்றுதான் இந்தியாவின் இடையே வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்புப் பிற்கும் நலத்திற்கும் அடிப்படையாகவும் கருவியாகவும் அமையும் என்ற கருத்தில் எவ்வித ஐயப்பாடோ தயக்கமோ கிடையாது. இந்தியக் கல்விமுறைக்குத் தீவிரமான மறுகட்டமைப்பும் கிட்டத்தட்ட ஒரு புரட்சியுமே தேவைப்படுகிறது ("There is, of course, one thing about which we feel no doubt or hesitation : education, science based and in coherence with Indian culture and values, can alone provide the foundation – as also the instruments - for the nation's progress, security and welfare. Indian education needs a drastic reconstruction, almost a revolution (Education and National Development, Report of the Education Commission (1964-66) headed by D.S.Kothari, 1970, p.ix) என்று குறிப்பிட்டது.

தற்போதுள்ள சூழலுக்கு மிகமிகத் தேவையான இந்திய ஒற்றுமையை வலிமைப்படுத்துகிற உயரிய சிந்தனையை 2019ஆம் ஆண்டு கல்வி அறிக்கை முற்றிலுமாகப் புறந்தள்ளியுள்ளது. இந்தியக் கல்வி வளர்ச்சியில் மாநிலங்களுடைய மொழிகள் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. குறிப்பாக 1956இல் மொழிவழி மாநிலங்கள் அமைந்த பிறகு பல மாநில மொழிகள் தேசிய மொழிகளாகப் படிப்படியாக அறிவிக்கப்பட்டு இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது அட்டவணையில் இணைக்கப்பட்டன.

இந்திய மாநிலங்களில் பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே தமிழ்நாடு இந்தி மொழித் திணிப்பைத் தொடர்ந்து எதிர்த்து வருகின்றது. திராவிட இயக்கத்தின்

தனிப்பெருந்தலைவர் தந்தை பெரியார் தலைமையில் 1938இல் வெடித்த இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் புரட்சியின் கனல், இன்றும் தமிழக மண்ணில் உள்ளது என்பதை இவ்வறிக்கை கவனத்தில் கொள்ளவே இல்லை. தொடர்ந்து இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் நடந்து 1965ஆம் ஆண்டு மாணவர்களால் ஒரு மொழிப் புரட்சியே உருவானது. காரணம் இந்தியை மட்டுமே நிர்வாக மொழியாக அறிவித்ததன் விளைவுதான் இப்புரட்சிக்குக் காரணம். இதற்குப் பின்னர் 1967இல் ஆட்சியமைத்த பேரறிஞர் அண்ணா தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம் என்று இருமொழிகள்தான் அனைத்து அரசு அரசு உதவி பெறுகிற பள்ளிகளிலும் தொடரும் என்று அறிவித்தார். மூன்றாம் விருப்பப் பாடமாகக்கூட இந்தி இருக்கக்கூடாது என்று இந்தியை அகற்றினார். இதை இந்திய அரசும் ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தக் கூறுகளை எல்லாம் முழுமையாக 2019 கல்வி அறிக்கை புறந்தள்ளியுள்ளது.

மாநிலங்களே தங்கள் கல்விக் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள ஏதுவாகத்தான் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் உருவான போது, கல்வி மாநிலப் பட்டியலில் இணைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட அவையிலும் காங்கிரசுக் கட்சியினருக்குள்ளேயே இந்தியை நிர்வாக மொழியாக ஏற்பதில் பெருத்த கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. ஒரு வாக்கு வித்தியாசத்தில்தான் இந்தி மொழித் திணிப்பு அரசங்கேறியது என்று அண்ணல் அம்பேத்கார் சுட்டியுள்ளார். ஆனால் இந்தியாவில் கல்வித் துறையில் ஒன்றிய அரசு தேவையில்லாமல் தலையிடுவதைக் கோத்தாரிக் குழு கண்டித்தது. அதுமட்டுமல்ல. கல்வி மாநிலப் பட்டியலிலேயே இடம் பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. கோத்தாரி அறிக்கையில் இந்தப் பிரச்சினையை மிகக் கவனத்தோடு நாங்கள் ஆய்வு செய்கிறோம். கல்வியைப் பிரித்து ஒரு பகுதியைப் பொதுப் பட்டியலிலும் மற்றொன்றை மாநிலப் பட்டியலிலும் சேர்ப்பதற்கு நாங்கள் ஆதரவு அளிக்கவில்லை. கல்வி எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். எங்களுடன் பணி புரிந்த சில உறுப்பினர்களுடைய (2 உறுப்பினர்கள்) கருத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை.

இந்தியா போன்ற பரந்த நாட்டில் கல்வி அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ளதைப் போன்று மாநிலப் பட்டியலில் இருப்பது சிறந்த ஒன்றாகும். ஏனென்றால் கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்காமல் ஒரு தூண்டும் சக்தியாக மத்தியத் தலைமை இருப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. பொதுப் பட்டியலில் கல்வியை இணைப்பதனால் விரும்பத்தகாத அதிகாரக் குவியலும் சில நேரங்களில் பெரிய அளவில் விட்டுக் கொடுக்காத தன்மையும் ஏற்பட்டு, சுதந்திரமாகவும் தேவைக்கேற்ப விட்டுக்கொடுக்கும் நெகிழ்வுத் தன்மையும் இல்லாமல் போய்விடும். தற்போதுள்ள அரசமைப்புச் சட்டப் பிரிவுகளில் மத்திய மாநில அரசுகள் கூட்டாகக் கல்வித் துறையில் இணைந்து பணியாற்றக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் அதிக அளவில் இருப்பதாலும் அதனை

முழு அளவில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதாகவும் நாங்கள் கருதுகிறோம். “We have examined this problem very carefully. We are not in favour of fragmenting education and putting one part in the concurrent and the other in the State List, education should, under any circumstances, be treated as a whole. We also do not agree with our colleagues and are of the view that in a vast country like ours, the position given to education in the Constitution is probably the best because it provides for a Central leadership of a stimulating but non-coercive character. The inclusion of education in the concurrent list may lead to undesirable centralization and greater rigidity in a situation where the greatest need is for elasticity and freedom to experiment. We are convinced that there is a plenty of scope, within the present constitutional arrangement to evolve a workable Centre-State partnership in education and that this has not yet been exploited to the full” (pp.829-830).

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கோத்தாரி ஆணையம் நினைத்ததைப் போன்றே வாய்ப்பும் பார்த்து, நெருக்கடி காலத்தில், இந்தியாவை உண்மையாக ஆண்டு கொண்டிருக்கும் உயர் சாதியினர் கல்வியை மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து பொதுப் பட்டியலுக்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

1981ஆம் ஆண்டு பிரதமர் திருமதி. இந்திரா காந்தி சென்னைக்கு வந்தார். சென்னை விமான நிலையத்தில் முக்கியப் பிரமுகர்களிடம் இருந்தும் பொது மக்களிடமிருந்தும் மனுக்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். அப்போது இன்றைய சட்டக்கதிர் ஆசிரியரான வழக்கறிஞர் சம்பத், திருமதி. இந்திரா காந்தியிடம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த முறைகேடுகள் தொடர்பான ஒரு புகார் மனுவினை அளித்தார். அப்போது பிரதமர் இந்திரா காந்தி கல்வி தொடர்பான மனுவை என்னிடம் ஏன் அளிக்கிறீர்கள். இது மாநிலப் பட்டியலில்தானே உள்ளது என்று பதிலளித்தார். உடனடியாக வழக்கறிஞர் சம்பத் நெருக்கடி காலத்தில் பொதுப்பட்டியலுக்குக் கல்வி மாற்றப்பட்டது என்று கூறியவுடன் அம்மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவ்வரையாடல் அன்றைய காவல் நுண்ணறிவுப் பிரிவு தலைவர் மோகன்தாஸால் ஒலிப்பதிவு நாடாவில் பதிவேற்றப்பட்டது. இரவு 2 மணி அளவில் சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் அமைந்திருந்த என் இல்லத்திற்குப் புலனாய்வுத் துறை உயர் அதிகாரிகள் வந்து, அம்மனுவை நீங்கள் தான் எழுதினீர்களா என்று கேட்டார்கள். ஆம் என்று சொன்னவுடன் இந்திரா காந்தி பேசிய பேச்சு உட்பட பல விவரங்களை என்னிடம் கூறி முதல்வரின் பார்வைக்கு எடுத்துச் செல்லத்தான் கேட்கிறோம் என்றனர். மறுநாள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்து அம்மனுவின் படியினைப் பெற்று முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆரின் பார்வைக்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

இதிலிருந்து ஓர் உண்மை புலப்படுகிறது. திருமதி. இந்திராகாந்திக்குத் தெரியாமலேயே நெருக்கடி காலத்தில் - ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்த அரசமைப்புச் சட்டத்திருத்தங்களோடு கல்வியைப் பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றும் திருத்தத்தையும் இந்த உயர் சாதி அதிகாரிகள் இணைத்துவிட்டனர் என்பது உண்மையாயிற்று. இக்கூற்றினை கே.எஸ்.சலம் என்கிற ஆய்வாளர், திவிஜா அல்லது உயர் சாதிப் பிரிவினர் தங்கள் மேலாதிக் கத்தை மேற்கூறிய துறைகளில் நிலைநிறுத்துவதற்கு நீதித்துறையையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்----- அவர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு கட்டமைப்பை தில்லியில் உருவாக்கிக் கொண்டு அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றுப் பல கோடி ரூபாய்கள் மதிப்புடைய பணி ஒப்பந்தங்களைப் பெறுகின்றனர். ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி- தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆகியவற்றின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு இடையே எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது எனச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் தாராள மயமாக்கல் என்ற பெயரில் அதே உயர் சாதிக் குழுக்கள் உருவாகும் வாய்ப்புகளைப் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். (The Judiciary seems to have strengthened the spirit of the dominant coalition with regard to reservation.... **Upper castes or dvija collective can wield positions** of cabinet berths and can get contract worth crores of rupees. Some claim that there seems to be no difference in the economic policies of the United Progressive Alliance and the National Democratic Alliance. Therefore, in the name of liberalisation the same caste groups are making use of the opportunities created – **Caste based Reservation and Human Development in India**, K.S.Chalam, 2007, p.26) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கடந்த நான்காண்டுகளாக பிரதமர் மோடி உட்பட பல பாஜக முன்னணித் தலைவர்கள் நெருக்கடி நிலையைக் கண்டித்து நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்ட நாளில் கண்டனம் தெரிவிக்கும் அறிக்கைகளை வெளியிட்டு வருகின்றனர். ஆனால் நெருக்கடி காலத்தில் மாற்றப்பட்ட சட்டங்களைத் திருத்தி, மீண்டும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் நெருக்கடி நிலைக்கு முன்பிருந்தவாறே திருத்தங்களை மேற்கொண்டவர்கள் கல்வியை மட்டும் பொதுப்பட்டியலிலேயே தக்க வைத்திருப்பதேன்? மற்ற சட்டத்திருத்தத்தை மேற்கொண்டவர்கள் இதனை ஏன் மேற்கொள்ளவில்லை?

2019இல் மோடி தலைமையில் அமைந்த அமைச்சரவையில் உயர் சாதியினரே அதிக அளவில் உள்ளனர் என்பதைச் செய்தி ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சான்றாகத் தமிழகத்தில் மருத்துவக்கல்வி சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு வந்தது. 69 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் 30 விழுக்காடும் மிகப் பின்தங்கியோர்க்கு 20 விழுக்காடும்

தாழ்த்தப்பட்டோர்க்கு 18 விழுக்காடும் பழங்குடியினருக்கு 1 விழுக்காடும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. 300 மதிப்பெண்கள் என்ற தகுதியின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும்கூட, 288 289 மதிப்பெண்கள் பெற்ற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவ மாணவியர் இடம் பெற்றனர். மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களில் 285, 286 மதிப்பெண்கள் பெற்றவர்கள்தான் இடம் பெற்றனர். தாழ்த்தப்பட்டோர் மாணவர்கள் 300 தகுதி மதிப்பெண்களுக்கு 270 பெற்று மருத்துவக்கல்வியில் சேர்ந்தனர். பழங்குடியினர் 240 மதிப்பெண்கள் பெற்று இடம் பிடித்தனர். சிறந்த மருத்துவக் கல்வி தமிழ்நாட்டில் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதில் ஒரு மாபெரும் வெற்றியை ஈட்டித் தந்தது. இதன் காரணமாகத்தான் மானுட மேம்பாட்டுக் குறியீடுகளில் 1980 முதல் இந்திய மாநிலங்களிலேயே தமிழ்நாடு முதல் மூன்று இடங்களிலேயே தொடர்ந்து உள்ளது. கல்வியில் முதல் மாநிலமாக தமிழ்நாடு விளங்குகிறது.

மனித வளம் நிதியியல் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறது. சமூகத் துறைகளில் கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் பொதுச் செலவின் வழியாகத்தான் நாட்டின் மனிதவளத்தைப் பெருக்க முடியும் என்பதைப் பல வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் ஒன்றிய அரசு நாட்டின் ஒட்டு மொத்த உற்பத்தியில் 0.5 விழுக்காட்டைத்தான் கல்விக்குச் செலவிடுகிறது. மாநிலங்கள்தான் கல்விச் செலவினை முழு அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இந்த ஒரு கருத்தைத்தான் 2019 அறிக்கையில் கல்விக்கு ஒன்றிய அரசு கொடுக்கின்ற தொகை மிக குறைவு என்றும் 75 விழுக்காடு செலவினை மாநில அரசுகளே மேற்கொள்கின்றன என்று ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசு கடந்தாண்டுகளில் ஒதுக்கிய நாட்டின் ஒட்டு மொத்த உற்பத்தியில் 0.5 விழுக்காட்டு நிதியில் ஒன்றிய அரசு மேலாண்மை செய்கின்ற கல்வி நிலையங்களுக்கே 99 விழுக்காடு சென்று விடுகிறது என்று பல கல்வி வல்லுநர்கள் சுட்டுகின்றனர். 2019 கல்விக் கொள்கை அறிக்கை இந்த உண்மையையும் மறைத்து மறைத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. **ஒட்டு மொத்த நாட்டு உற்பத்தியில் 6 விழுக்காடு கல்விக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால் 6 விழுக்காடு பரிந்துரையை 1966ஆம் ஆண்டே கோத்தாரி ஆணையத் தால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் பன்முகத் தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்கும் மாநில மொழிகளை வளர்ப்பதற்காகவும் குறைந்தது நாட்டின் ஒட்டு மொத்த உற்பத்தியில் 10 விழுக்காடு செலவிட்டால்தான் இவ்வறிக்கையில் மேலோட்டமாகச் சொல்லப்பட்ட பரிந்துரைகளில் சிலவற்றையாவது நிறைவேற்ற முடியும். எனவே இந்த அடிப்படைக் கூறுகளை எல்லாம் ஆய்வு செய்யாமல் உயர்சாதி ஆதிக்கத்தைக் கல்வியில் நிலை நிறுத்த உதவும் இந்த அறிக்கையை ஒன்றிய அரசு திரும்பப் பெற வேண்டும்.**

ஆ.சுசீலா அம்மையார்- கவிஞர் தமிழேந்தி

படத்திறப்பு மற்றும் நினைவேந்தல் நிகழ்வு

பெரியாரிய உணர்வாளர்கள் கூட்டமைப்புச் சார்பில், மறைந்த ஆனைமுத்து அய்யாவின் துணைவி திருமதி ஆ.சுசீலா-மறைந்த பாவலர் தமிழேந்தி ஆகியோரின் படத்திறப்பு மற்றும் நினைவேந்தல் நிகழ்வு, 01.6.2019 சனிக்கிழமை மாலை 4 மணிக்கு சென்னை, சேப்பாக்கம் செய்தியாளர்கள் கூட்ட அரங்கில் வாலாசா வல்லவன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

முனைவர் ஆ.முத்தமிழ்ச்செல்வன் வரவேற்புரையாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முனைவர் துணைவேந்தர் முனைவர் பொற்கோ அவர்கள் ஆ.சுசீலா அம்மையாரின் படத்தினைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார். ஓவியர் டிராஸ்கி மருது அவர்கள் பாவலர் தமிழேந்தியின் படத்தினைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார்.

தோழர்கள் வே.ஆனைமுத்து, கொளத்தூர் மணி, கோவை கு.இராமகிருட்டிணன், பொழிலன், வழக்குரைஞர் அ.அருள்மொழி, குடந்தை, அரசன் அருள் முருகன், பேரா.ப.சிவக்குமார், மா.புங்குன்றன், ஓவியா, புலவர் இரத்தினவேலன், சீனு அரிமாப் பாண்டியன், நிலவன், அ.சி.சின்னப்பா தமிழர், பாவலர் வைவன், வழக்குரைஞர் அங்கயற்கண்ணி, சௌ.சுந்தரமூர்த்தி, காஞ்சி அமுதன், தகடூர் சம்பத், உலக முதல்வன், தம்பி மண்டேலா ஆகியோர் உரையாற்றினர். நா.மதனகவி நன்றியுரையாற்றினார்.

நினைவேந்தல் நிகழ்வில் பல்வேறு அமைப்புகளின் தோழர்களும், ஆனைத்து அய்யாவின் குடும்பத்தினரும், தமிழேந்தி அய்யாவின் குடும்பத்தினரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

அம்பேத்கர் பார்ப்பனப் பெயரா?

- இராமியா

"அம்பேத்கர் என்ற பார்ப்பன ஆசிரியர், பீமாராவ் ராம்ஜி என்ற மாணவன் கல்வியில் மிக உயர்ந்த நிலை அடைவதற்கு மிகப்பெரிய உதவிகளைச் செய்தார்; அவருடைய உதவிகள் இல்லாமல் போய் இருந்தால் பீமாராவ் ராம்ஜி உயர்ந்த நிலைக்கு வரவே முடிந்து இருக்காது. அந்த நன்றியின் வெளிப்பாடாகத்தான் அந்தப் பார்ப்பன ஆசிரியரின் பெயரைத் தன் குடும்பப் பெயராக பீமாராவ் ராம்ஜி இணைத்துக் கொண்டார்" என்ற ஒரு கருத்து மக்களிடையே வலுவாகப் பரவி உள்ளது. இக்கருத்தைப் பார்ப்பனர்கள்தான் உருவாக்கி, பரப்பி நிலை பெறச் செய்து இருக்கிறார்களே ஒழிய, இதில் இம்மி அளவும் உண்மை இல்லை. இதில் உச்சபட்சக் கொடுமை என்னவென்றால், ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு மக்களே கூட இதை வலுவாக நம்புகிறார்கள். எவ்வளவு வலுவாக நம்புகிறார்கள் என்றால் பார்ப்பனர்களின் இந்தப் புரட்டைப் பற்றிக் கூறினால் "பார்ப்பன எதிர்ப்பு என்ற பெயரில் உண்மைச் செய்திகளைக் கூட மறுப்பது / எதிர்ப்பது சரி அல்ல" என்று வலுவாக எதிர்வாதம் செய்யும் அளவுக்கு நம்புகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பொய்யப் பிரச்சாரத்தின் மூலம் "பார்ப்பனர்கள் அம்பேத்கர் போன்ற திறமைசாலிகளை மதிக்கவும் வளர்க்கவும் தவறுவதே இல்லை. பார்ப்பனர்களின் கருணையினால்தான் அம்பேத்கர் இவ்வளவு உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்ல முடிந்து இருக்கிறது. ஆகவே பார்ப்பன எதிர்ப்பு என்பது தவறான / நன்றிகொன்ற செயலாகும்" என்ற கருத்தைப் பரப்பி, சாதியக் கொடுமைகளை நிரந்தரப்படுத்த அவர்கள் தொடர்ந்து முயன்று வருகின்றனர்.

உண்மையில் அண்ணலின் குடும்பப் பெயர் சக்பால் என்பது ஆகும். அவருடைய சொந்த ஊர் (பிறந்த ஊர் அல்ல) மகாராட்டிர மாநிலத்தில், இரத்தினகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள அம்பாதவே என்ற கிராமம் ஆகும். இதை அம்பேத் என்று சுருக்கியும் சொல்வார்கள். அண்ணலின் தந்தை, அண்ணலைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் போது, குடும்பப் பெயரைக் கூறவேண்டிய இடத்தில் தன் சொந்த ஊரின் பெயரைக் கூறி இருக்கிறார். பள்ளி நிர்வாகத்தினரே அம்பாதவே என்று பதிவு செய்வதற்குப் பதிலாக அம்பேத்கர் என்று பதிவு செய்துவிட்டனர். இவ்வாறுதான் அம்பேத்கர் என்ற பெயர் அண்ணலுக்கு ஏற்பட்டது; நிலை பெற்றது. ஆனால் அம்பேத்கர் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்த உடன், அவருடைய அத்தனைப் புகழுக்கும் பார்ப்பனர்கள் தான் மூலகாரணம் என்று பார்ப்பனர்கள் கொஞ்சம் கூடக் கூசாமல் இரண்டுவிதக் கதைகளைக் கட்டிவிட்டு உள்ளனர்.

முதல் கதை அண்ணலின் அத்தனை முன்னேற்றத்திற்கும் அம்பேத்கர் என்ற பார்ப்பனர்தான் காரணம் என்றும், அந்த நன்றிக் கடனுக்காகத்தான், அவருடைய பெயரைத் தன் குடும்பப் பெயராக அண்ணல் ஏற்றுக் கொண்டார் என்பது. இது நகைப்புக்கு உரிய கற்பனை. அண்ணல் தன் முன்னேற்றத்திற்கு உதவிய "அந்தப்" பார்ப்பன ஆசிரியருக்கு நன்றி தெரிவிக்க அப்பெயரைத் தன் குடும்பப் பெயராக ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தால், அது அவர் வளர்ந்து நிலைபெற்ற பிறகு அல்லவா நடைபெற்று இருக்கும்? ஆனால் அம்பேத்கர் என்ற பெயர் தொடக்கப் பள்ளிப் பதிவேடுகளிலேயே உள்ளதே? அப்படி இருக்கையில் தன் முன்னேற்றங்களுக்குக் காரணமான பார்ப்பன ஆசிரியரின் பெயரைத் தன் பெயராக ஏற்றுக் கொண்டார் என்று கூறுவது எவ்வளவு பெரிய பித்தலாடம்?

இரண்டாவது கதை என்னவென்றால் கிருஷ்ண கேசவ் அம்பேத்கர் என்ற பார்ப்பன ஆசிரியர் அண்ணலின் அறிவாற்றலைக் கண்டு, மெச்சி, அன்பின் உச்சத்தில் இருந்து கொண்டு, தன் குடும்பப் பெயரை அண்ணலின் குடும்பப் பெயராக இணைத்தார் என்பது தான். ஒரு மாணவனைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் போதே தன் குடும்பப் பெயரைக் "கொடையாக" அளிக்க வேண்டும் என்று தோன்றும் அளவுக்கு அவனுடைய அறிவின் ஆழத்தைப் புரிந்து கொண்டுவிட முடியுமா?

நம்மைப் போன்ற சூத்திரர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நுண்ணறிவு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் "தெய்வீக அருள்" கொண்ட பார்ப்பனர்களால் அதுமுடியும் என்றும் அவர்கள் வாதிடலாம். "அப்படியா? பார்த்துவிடலாம்" என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், மகாராட்டிர மாநிலத்தில் உள்ள குடும்பப் பெயர்களில் அம்பேத்கர் என்ற குடும்பப் பெயரை இல்லை என்று தெரியவருகிறது. இல்லாத குடும்பப் பெயரை எப்படி ஒருவர் வைத்துக் கொண்டு இருந்தார் என்ற புதிருக்கு விடைகாணவே முடியவில்லை.

ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் அறிவுத்திறன் பார்ப்பனர்களின் அறிவுத்திறனுக்குச் சற்றும் குறைந்தது அல்ல. சொல்லப் போனால், மக்களுக்குத் தேவையான தொழிலைச் செய்வதில் பட்டறிவு இல்லாததால் பார்ப்பனர்களின் அறிவுத்திறன், உழைக்கும் வகுப்பு மக்களின் அறிவுத்திறனுக்கு அருகில் நெருங்கி வரவும் முடியாது. ஆகவே ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் அறிவுத்திறன் தான் உயர்ந்ததாக இருக்கும். பார்ப்பனர்களின் அறிவுத்திறன் என்பது வெறும் ஏமாற்று வித்தையே. இந்த ஏமாற்று வித்தையின் வெளிப்பாடுதான் அம்பேத்கர் என்பது பார்ப்பனக் குடும்பப் பெயர் என்று கதைகட்டி இருப்பது.

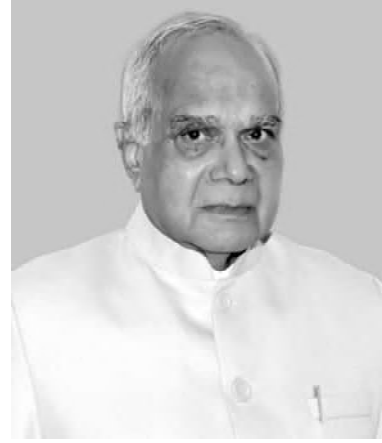
மக்களாட்சி மாண்பினைக் காத்திட எழுவரை உடனே விடுதலை செய்க!

க.முகீலன்

உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி சாதாசிவம் தலைமையிலான அமர்வு, 18-2-2014 அன்று அளித்த தீர்ப்பு, இராசீவ் காந்தி கொலையில் தண்டிக்கப்பட்ட ஏழு தமிழர்களின் விடுதலைக்கான விடியலாக அமைந்தது. அத்தீர்ப்பு முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகியோரின் மரண தண்டனையை வாழ்நாள் தண்டனையாகக் குறைத்தது. மேலும் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 435-இன்படி “உரியஅரசு” (Appropriate Government) இராசீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட ஏழு பேரையும் விடுதலை செய்யலாம் என்றும் அத்தீர்ப்புக் கூறியது.

இதன் அடிப்படையில், 19-2-2014 அன்று முதலமைச்சர் செயலலிதா தலைமையில் நடந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில், ஏழு பேரையும் விடுதலை செய்வது என்றும், நடுவண் அரசு மூன்று நாட்களுக்குள் இதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும் என்றும் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது. 20.2.2014 அன்று மன்மோகன் சிங் தலைமையிலான நடுவண் அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடி, மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையால் விசாரிக்கப்பட்ட இந்த வழக்கில் நடுவண் அரசின் ஒப்புதலைப் பெறாமல் ஏழு பேரை விடுதலை செய்யும் அதிகாரம் தமிழக அரசுக்கு இல்லை என்று கூறி இடைக்காலத் தடை ஆணை பெற்றது.

மேலும் தமிழக அமைச்சரவையின் முடிவை எதிர்த்து, இராசீவ் காந்தி கொலையுண்டபோது உயிரிழந்தோரின் குடும்பத்தினர் சார்பில் அப்பாஸ், ஜான் ஜோசப், சாமுவேல் திரவியம், காங்கிரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த அமெரிக்கை நாராயணன், ராம.சுகந்தன் உள்ளிட்டோர் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தனர். தமிழக அரசு மறுஆய்வு செய்யக்கோரி விண்ணப்பித்த வழக்கில், உச்சநீதிமன்றம் 7.2.2017 அன்று எழுவரை விடுதலை செய்வதற்கான தடை ஆணையை மீண்டும் உறுதி செய்தது. எழுவர் விடுதலை என்னவாகுமோ என்று தமிழர்கள் கவலையில் ஆழ்ந்தனர்.

அந்நிலையில், இருபது ஆண்டுகளுக்குமேல் சிறையில் இருக்கும் ஏழுவரையும் விடுதலை செய்யக்கோரி தமிழக ஆளுநருக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பத்தின் மீது எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை என்று கூறி பேரறிவாளன் உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கில் நீதிபதிகள் ரஞ்சன் கோகாய், நவீன் சின்கா, கே.எம்.ஜோசப் ஆகியோரைக் கொண்ட அமர்வு 6.9.2018 அன்று தீர்ப்பளித்தது. அத்தீர்ப்பில் “இராசீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்டு 27 ஆண்டுகளாகச் சிறையில் இருக்கும் முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன், இராபர்ட் பயஸ், நளினி, இரவிச்சந்திரன், செயக்குமார் ஆகிய எழுவரைத் தமிழக அமைச்சரவையின் பரிந்துரையின்பேரில் ஆளுநர் விடுதலை செய்யலாம்” என்று கூறப்பட்டது. மேலும் நடுவண் அரசு குற்றவியல் நடைமுறைச்சட்ட விதி 435-இன் கீழ் தொடுத்த வழக்கும் முடித்து வைக்கப்படுவதாக அத்தீர்ப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் எழுவர் விடுதலையில் நடுவண் அரசின் குறுக்கீடும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. பேரறிவாளன் மேற்கொண்ட சட்டப் போராட்டம் எழுவர் விடுதலைக்கான கதவைத் திறந்தது.

நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்ட ஒருவரின் தண்டனையைக் குறைக்கவோ, மன்னிக்கவோ அரசமைப்புச் சட்ட விதி 72 குடியரசுத் தலைவருக்கும், விதி 161 மாநில ஆளுநருக்கும் அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. குடியரசுத்

▲ முருகன்

▲ சாந்தன்

▲ பேரறிவாளன்

▲ நளினி

▲ ரவிச்சந்திரன்

▲ ராபர்ட் பயஸ்

▲ ஜெயகுமார்

தலைவர் நடுவண் அரசின் அமைச்சரவை முடிவின் பேரிலும், ஆளுநர் மாநில அமைச்சரவையின் முடிவின் பேரிலும் முடிவு எடுக்க வேண்டும். அரசமைப்புச் சட்டத்தின் விதி 161 என்பது கூட்டாட்சி அரசமைப்பில் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இறையாண்மை அதிகாரமாகும்.

6.9.2018 அன்று உச்சநீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் தமிழக அமைச்சரவை 9.9.2018 அன்று கூடி, இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 161ஆவது பிரிவின் கீழ் ஏழுவரையும் விடுதலை செய்வதாகத் தீர்மானித்தது; அதை ஆளுநரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியது. ஆனால் கடந்த ஒன்பது மாதங்களாக ஆளுநர் பன்வாரிலால் புரோகித் இதன் மீது எந்த முடிவும் எடுக்காமல் இருக்கிறார். தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு கட்சிகளும் இயக்கங்களும் பொதுமக்களும் எழுவர் விடுதலைக்கு ஆளுநர் உடனடியாக ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

இராசீவ் காந்தி கொலையுண்டபோது இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினரும் மற்றவர்களும் எழு பேரையும் விடுதலை செய்வது என்று 19.2.14 அன்று தமிழக அரசு எடுத்த முடிவை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடர்ந்த வழக்கு நிலுவையில் இருப்பதால் ஆளுநர் எழுவர் விடுதலை மீது முடிவெடுக்காமல் இருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டது. அந்த வழக்கின் தீர்ப்பு 9.5.2019 அன்று வெளிவந்தது. உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி ரஞ்சன் கோகாய் நீதிபதிகள் தீபக் குப்தா, சஞ்சீவ் கன்னா ஆகியோர் அளித்த இத்தீர்ப்பை, “இந்த வழக்கில் அனைத்து அம்சங்களையும் விசாரித்து உச்சநீதிமன்றம் முன்பே தீர்ப்பளித்துவிட்டதால், இனி விசாரித்து முடிவெடுக்க வேண்டிய எந்தப் புதிய அம்சமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இந்த வழக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உச்சநீதிமன்றம் இவ்வளவு தெளிவாகத் கூறிய பிறகும் ஆளுநர் பன்வாரிலால் புரோகித் எழுவர் விடுதலைக்கு ஒப்புதல் தராமல் அமைதி காத்து வருகிறார்.

பேரறிவாளன் தொடர்ந்து நடத்தி வரும் சட்டப் போராட்டங்களின் மூலம் எழுவர் விடுதலையில் ஆட்சியாளர்களும், நிர்வாகமும் அரசமைப்புச் சட்டப்படியோ, இயற்கை நியாயப்படியோ நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை அம்பலப்படுத்தி வருகிறார். 2016 சனவரியில் பேரறிவாளன் தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ், தண்டனைக் குறைப்பு தொடர்பாகப் பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் மீது உள்துறை அமைச்சகம் எடுத்த முடிவுகள் குறித்து தெரிவிக்குமாறு மடல் எழுதினார். நீண்ட இழுபறிக்குப்பின் அண்மையில் பேரறிவாளனுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிக்கையில் ஒரு புதிய தகவல் வெளியாகியுள்ளது. புகழ் பெற்ற இந்தி நடிகர்களான சுனில்தத்-

நர்கீஸ் இணையரின் மகன் சஞ்சய் தத். இவரும் புகழ்பெற்ற நடிகராக இருந்து வருகிறார். 1993இல் மும்பையில் நடந்த தொடர் குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் இந்திய ஆயுதச் சட்டத்தின்கீழ் சஞ்சய் தத்துக்கு அய்ந்து ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. விரும்பிய போதெல்லாம் இவர் பரோலில் வெளிவர அனுமதிக்கப்பட்டார். இவரை மன்னித்து விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி மார்கண்டேயகட்சு உள்ளிட்ட அறுபதுக்கும் மேற்பட்டோர் சஞ்சய்தத் சார்பில் குடியசுத் தலைவருக்கு வேண்டுகோள் மடல் அனுப்பினார். **நடுவண் அரசின் உள்துறை அமைச்சகம் 2015 திசம்பரில் இவர்களின் வேண்டுகோளை நிராகரித்தது. ஆனால் சஞ்சய்த் தன்னுடைய தண்டனைக் காலம் முடிவதற்கு எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பே 2016 பிப்ரவரியில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். நன்னடைத்தையின் பேரில் சிறை அதிகாரிகளே விடுதலை செய்துள்ளனர் என்கிற தகவல் பேரறிவாளனுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுவர் விடுதலைக்கு மட்டும் ஏன் இத்தனைத் தடைகள்?**

அமைச்சரவையின் தீர்மானத்துக்கு ஆளுநர் இவ்வளவு காலத்திற்குள் ஒப்புதல் வழங்கவேண்டும் என்கிற விதி இல்லை என்பது உண்மைதான். 28 ஆண்டு ஆண்டு களுக்கும் மேலாக தண்டனை அனுபவித்தவர்கள் என்பதாலும், எழுவரையும் விடுதலை செய்யலாம் என்று உச்சநீதிமன்றமே கூறியிருப்பதாலும், எட்டுக் கோடித் தமிழரின் விருப்பமாகவும் வேண்டுகோளாகவும் இருப்பதாலும், மனிதநேய அடிப்படையிலும் தமிழக ஆளுநர் எழுவர் விடுதலை குறித்த தமிழக அமைச்சரவையின் முடிவுக்கு உடனடியாக ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். அதுவே மக்களாட்சி மாண்பினைக் காப்பதாக அமையும். அதன்மூலம் பன்வாரிலால் புரோகித் தமிழர் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெறுவார்.

பாவலர் முகில் மறைவு

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இனப்போராளி, கவிஞர், எழுத்தாளர், கலைஞர், பாடகர், ஜெய்பீம் இரவுப்பள்ளியின் கௌரவத் தலைவர் பாவலர் முகில் அவர்கள் மறைந்தார் என நம்ப முடிவில்லை. இறுதி மூச்சு வரை ஓயாது உழைத்த பேரறிவாளர். பெரியாரிய, மார்க்சிய அம்மீத் கரியவாதிகளை பெரிதும் நேசித்த பாவலர் மறைவு பேரிழப்பு. தோழருக்கு வீர வணக்கம். - ஆசிரியர் குழு

அச்சங்கள் மற்றும் முடியக்கூடிய செயல்கள் குறித்த தொகுப்பு

[பெரும்பான்மைவாத அடிப்படையிலான செயல் திட்டங்கள் குறித்து நேரந்திர மோடியின் ஒன்றிய அரசு கவனமாக இருக்க வேண்டும்; ஏன்? - ஹர்ஷ் மந்தர்]

புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசின் புத்தெழுச்சியான, முத்தாரமான முதல் 100 நாள் ஆட்சிக் காலத்தில் நல் எதிர்பார்ப்புடன், அது என்னென்னவெல்லாம் செய்திடக்கூடும் எனக் கேள்விக்குள்ளாக்காது கருத்தாளர்கள் பெரிதும் அமைதி காப்பார்கள்.

கோட்பாடு வழிப்பட்ட முன் அறிகுறிகள் :

2019-இன் கோடைத் தேர்தலில் மோடியின் முத்திரைப் பதித்த வெற்றி குறித்து நான் முற்றிலும் வேறான மனோநிலையில் உள்ளேன். நம்பிக்கையுடன் கூடிய நல்வாய்ப்பிற்கு மாறாகப் பெரும் அமைதியற்ற மனநிலையை உணர்கிறேன். இது மேலும் இந்திய ஒன்றியத்திற்கு உள்துறை அமைச்சர், மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் தெரிவு செய்யப்பட்டதை எண்ணும் போது என் அமைதியின்மை அதிகமாகிறது.

பசுப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் வன்முறை கட்ட விழுத்துவிடப்படும் பின்னணியில் வேளாண்மைத் துறையிலிருந்து கால்நடை பாதுகாப்பு, பால் உற்பத்தி ஆகிய வற்றைப் பிரித்துத் தனித்துறையாக ஆக்கப்பட்டு, வெறுப்புணர்வை ஊட்டும் பரப்புரை செய்பவர், இந்துத்துவா அரசியல் நிலைபாடு கொண்டவர்களான மூன்று அமைச்சர்கள் பொறுப்பின்கீழ் கொண்டுவருவது எனக்குக் கவலையளிப்பதாக உள்ளது.

இதிலிருந்து இவர்கள் தரும் செய்தி தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எதுவரினும் வரட்டும் என மோடி அரசு பெரும்பான்மை வாதம்சார் வன்மமான வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றதைக் காட்டிலும், இன்னும் பெருமளவுக்கு இப்போது வெளிப் படையாகக் காட்டிக் கொள்கிறது. குடியரிமை அளித்தல், சம்மு-காசுமீர், இந்துத்துவ வன்முறை, இராமர் கோவில், வெறுப்புணர்வைப் பரப்பல் போன்றவை கடுமையான இடர்களுக்கு வழிகோலும் தன்மையுடையவை. இவற்றில் தன் அணுகுமுறை வெவ்வேறு வகைகளில் வெளிப் படையாகக் கையாளப்படும். இந்த அரசு, நாட்டில் வரலாற்றைப் புதிதாகத் திருத்தி எழுதுதல், இடது முற்போக்குடைய பல்கலைக்கழகங்களின் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தைக் கைவிடச் செய்தல், இன்னும் கொடுமையாகும். பசுப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களைத் திருத்துதல் போன்ற செயல்களை மேற்கொள்ள உரிமை கொண்டதாகக் கருதுகிறேன்.

ஒரு முடியக்கூடிய செயல்முறை :

எனவே இங்கு என் பட்டியல் வேறானது. இந்த அரசு செய்யாது என நம்புகிறேன். ஆனாலும் அதைச் செய்துவிடுமோ என்று பெரிதும் அஞ்சுகிறேன். இந்திய ஒன்றிய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தை மாற்றிடுவர் என அஞ்சவில்லை. ஆனால் அதன் சிற்ப்

பியல்புகள் அழிக்கப்படும் வேலைகள் செய்யப்படும். வெறுப்புணர்வுப் பேச்சுக்கள் பெருகிவிடும் என்பதுதான் மிகவும் அச்சமூட்டுகிறது. மேலும் வன்முறையுடன் கூடிய வெறுப்புணர்வு தூண்டிவிடப்படும். தான்தோன்றித் தனமாகச் சட்டத்திற்கு முரணாகக் கொலை செய்து, குலைத்துவரும் சமூக நல்லுறவின் பகுதியாக ஆகி விடக்கூடாது. அதனால் மேலும் குறைந்த அளவே பயன்பெறும் நிலைமைக்கு இசுலாமியர்களை உள்ளாக்கி அவர்களை நாளும் அச்சத்தில் உறைந்திடும் நிலைக்குத் தள்ளிவிடக்கூடாது.

உலகின் எப்பகுதிகளிலும் இல்லாத அளவுக்கு அசாமில் தேசியக் குடிமக்கள் ஆவணம் தயாரிக்கப் படுவது மக்களை நாடற்றவர்களாக ஆக்கிவிடும் என அஞ்சுகிறேன். இந்த நாடற்ற மக்களாகச் சொல்லப் படுபவர்களை வங்க நாடு ஏற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பே இல்லை. எனவே அவர்கள் அசாமில்தான் தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்; தடை செய்யப்பட்டவர்கள் வைக்கப்படும் மய்யம் போன்ற ஏதிலிகள் முகாம்களில் அப்பகுதி மக்களுக்குரிய உரிமை முற்றிலும் பறிக்கப் பட்டவர்களாக இருப்பார். அவர்கள் மய்யம்மார் ரோகிங்கியா இசுலாமியர் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு சமூக வன் கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படுவதுடன் அரசு ஒடுக்குமுறைக்கும் தொடர்ந்து உள்ளாக்கப்படுவர். இந்தக் குடியரிமைத் (தீருத்த) வரைவு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் விலக்கப்பட்ட வங்காள இந்துக்கள் குடிமக்களாகச் சேர்க்கப்பட்டு இசுலாமியர்கள் மட்டும் குடியரிமையற்றவர்களாக ஆக்கப்படுவது உறுதி செய்யப்பட்டுவிடும்.

இது பல வகுப்பு மக்களிடையே அச்சத்தை விளைவிக்கும்; பிளவை ஏற்படுத்தி நாடு பிரிவினையின் போது இருந்த சீர்கெட்ட நிலைமைக்குத் தள்ளும். மேலும் இது எந்த நம்பிக்கையும் கொண்ட ஒவ்வொரு வருக்கும் சமனான குடியரிமை என்ற மய்யக் கோட்பாட்டைக் கொண்ட அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு உறுதியாக சாவு மணியாகிவிடும்.

அசாமில் பல இலக்கக்கணக்கான மக்கள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ள நிலைமை இந்திய ஒன்றியத்தின் பிற மாநிலங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட உள்ளது. குறிப்பாக வங்காளத்தில் தேசிய குடிமக்கள் பதிவு ஆவணம் மற்றும் குடியரிமை வரைவுச் சட்டம் ஆகியவற்றின் கொடுமையான இணைப்பு அங்கிருந்து தொடங்கி இந்திய ஒன்றியத்தின் பல இலட்சக்கணக்கான குடிமக்களான இசுலாமியர்களின் எதிர்காலத்தைச் சூறையாடும் சூழ்சியில் அமிழ்த்தி இரக்கமற்ற, பிளவுப்பண்பு கொண்ட அரசு நிறுவனங்களால் நசுக்கப்படுவார்கள்.

குடியரிமையையும் சமயத்தையும் போலியாகத் தொடர்புபடுத்தியுள்ளது போன்று (அரசமைப்புச் சட்டத்திற்

கெதிராக) சமயத்துடன் பேரச்சத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடும் கொடும் செயல்களைப் போலியாகத் தொடர்புபடுத்தி மேலும் கொடுமைகள் நடத்தப்படவுள்ளது. அனைத்து இந்துத்துவக் கும்பல்களும் பேரச்சம் ஏற்படுத்தும் கொடுஞ் செயல்கள் மறைக்கப்பட்டு ஏதும் நடக்காததாகக் காட்டப்படும். அதேவேளை பிரகயாதாக்கூர், கல்பர்கி போன்ற பகுத்தறிவாளர்கள், கவுரி லங்கேசு போன்ற முற்போக்கு ஊடகவியலாளர்கள் ஆகியோரின் கொலையாளிகள் கொலைக்குற்றக் கறையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதுடன் கொடுஞ்செயல் புரிந்ததாக இசுலாமியர்கள் தடை செய்யப்படுவது இன்னும் அதிகரிக்கும்.

கால்நடை பராமரிப்பு அமைச்சர்களாக உள்ள மூவரும் பசுவதைக்கு எதிராக இன்னும் கெடுபிடியானதும், கொடுந் தண்டனைக்குரியதாகவும், சான்றுத் தரங்கள் நீர்த்துப் போவதாகும் வகையில் சட்டங்களை வடிவமைப்பார்கள். இதைக் கொண்டு பசுக் காவல் கும்பல்களால் இசுலாமியர்கள், தலித்துகள் மேலும் அச்சுறுத்தப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்படுவதுடன் தான்தோன்றித் தனமாக தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படுவர். மேலும் உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற பகுதிகளில் பால் பண்ணைகள் நடத்தி வறுமையில் வாடும் இசுலாமிய விவசாயத் தொழிலாளிகள் அத்தொழிலை விட்டாலும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வேறு வகையில் வாழ வகையற்றவர்களாக ஆக்கப்படுவர். மாட்டுத் தோல் உரித்தல் வேலையின்றி பிற வேலைகளைத் தேடுவதற்கு இடருறுவர். வேளாண் பொருளாதாரம் மேலும் சரிவுறும். பழங்குடி, தலித், இசுலாமிய வகுப்பு மக்கள் அவர்களுக்குப் புரதச் சத்து கிடைக்கக்கூடிய எருமை மாட்டினைச்சி உண்ணக் கூட இயலாதவர்களாகி நலிந்த ஏழை மக்களாகும் துன்ப நிலைக்குத் தள்ளப்படுவர்.

காசுமீர் பள்ளத்தாக்கில் போராட்டங்களுக்கு எதிராக இன்னும் கொடுமையான (இராணுவ) படைத்துறை ஒடுக்குமுறை கொழுந்துவிட்டெரியும். அரசமைப்புச் சட்டத்தின் காசுமீருக்கு சிறப்பு நிலை அளிக்கும் விதி 370-ஐயும், அது தனக்கென்ற குடிமகன் பண்பு கொண்ட ஓர் அரசமைப்பாக நிலைத்து நிற்க வழிகோலும் விதி 35ஏ-ஐயும் வஞ்சகமாக நீக்கி முனையும் ஒன்றிய அரசின் திண்ணமான நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக எழும் மக்கள் போராட்டங்கள் தீப் பிழம்பாய் வெடித்தெழும்.

அயோத்தியில் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்ட அதே இடத்திலேயே இராமர் கோவில் கட்டுவதற்கு ஒன்றிய அரசு சட்ட வழிமுறைகளையே பின்பற்றலாம். வகுப்பு வாதத்துடன் இணைத்தே இச்செயலை மேற்கொள்வது வறண்ட காடுகளில் ஏற்படும் காட்டுத்தீ போன்று, 1992இல் பாபர் மசூதி இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டதை அடுத்து இசுலாமியர்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வன்கொடுமையான ஒடுக்குமுறைகளும், அவர்கள் சமுதாயத்திற்கெதிராக அவர்கள் பண்பாடு இழிவாக்கப்பட்டதும் நாட்டில் எல்லா மூலைகளிலும் பரவிடும்.

ஒரு வரலாற்று மீள்பார்வை :

இராஷ்டிரிய சுயம்சேவக் சங்கம் அதன் தன்மையிலான இந்திய வரலாறை நாடெங்கிலுமுள்ள பாடநூல்களில் அடிபிறழாமல் திருத்தி பல இலக்கக்கணக்கான மாணவர்களின் மனங்களில் பதித்திடுவதற்கு ஒரு மிகப் பெரும் திட்டம் உருவாக்கப்படும். 21ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளனைத்தையும் எதிர்நோக்கி பண்டை இந்தியா ஏற்கெனவே கண்டுபிடித்திருந்தது எனச் சொல்லி அதைப் பொற்காலம் என்று கூறும். தலித்துகளுக்கும் புத்த சமயத்தினருக்கும் இழைக்கப்பட்ட பார்ப்பனிய வன்கொடுமைகள் முற்றும் மறைக்கப்படும். இடைக்கால இந்தியாவில் இசுலாமிய ஆட்சியாளர்கள் பாதுகாப்பற்ற இந்து குடிமக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர்; அவர்கள் சமயத்தை இழிவுபடுத்தினர் அதை இருள் நீக்கப்படாத ஒருமுகப்பட்ட காலமாக மாற்றப்படும்.

புதிதாக ஒரு இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் புனையப்பட்டு, எவராலும் அறியப்படாத இந்துத்துவப் பற்றாளர்கள் மற்றும் சர்தார் படடேல், லால் பகதூர் சாஸ்திரி-ஏன் மகாத்மா காந்தி, பி.ஆர். அம்பேத்கர் ஆகியோர் இந்துத்துவ முன்னோடி புனிதர்கள் ஆக்கப்படுவர். இந்து-இசுலாமிய ஒற்றுமைக்கான காந்தியின் வாழ்நாள் முழுவதுமான போராட்டமும், அதற்காகவே இந்துத்துவா கோட்பாட்டாளர்களால் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டதும் வரலாற்றிலிருந்து நீக்கப்படும்; அழிக்கப்படும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் முற்போக்குச் சிந்தனைகளும் மாற்றுக் கருத்துக்களும் காவு கொடுக்கப்படும். மாற்றுத் திற்கான சமூக இயக்கங்கள், சமூக நல நிறுவனங்கள், நீதி ஆதாரமற்றவையாகவும் குற்றமற்றவையாகவும் மாற்றப்படும். உயர்நிலைக் குடிமைப் பணிகள் உள்ளிட்ட பொது நிறுவனங்கள் (இடைநிலை நுழைவு முறைகளும்) லோக்பால், இந்திய ஒன்றிய மய்யப் புலனாய்வுத் துறை, தேசியப் புலனாய்வு நிறுவனம், ஏன் உச்ச, உயர் அறமன்றங்களும் இந்துத்துவ ஆதரவாளர்களைக் கொண்டு மொத்தமாக நிரப்பப்படும். ஆயுதப் படைகளும் இந்தப் (பாதுகாப்புத் துறை) போக்கிலிருந்து தப்பிவிட முடியாது.

தொழிலாளர்கள், நிலம் கையகப்படுத்தப்படுதல், சுற்றுச்சூழல் சட்டங்கள், வங்கி ஒழுங்குமுறைகள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட பெரிய வணிக வர்த்தகக் குழுக்களாகத் திருத்தியமைக்கப்படும். மேலும் பொது நிலைப்பாடு கொண்ட பண்பாளர்களை நீக்கிவிட்டு அரசை மகிழ்விப்பவர்களைக் கொண்டதாகவும், பெரும்பான்மை வாதம் மற்றும், வணிகம்சார் கொள்கை கொண்ட ஊடகமாக ஆக்கப்படும்.

இவ்வளவு பெருமளவு வாக்காளர்கள் என்ன காரணங்களுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பது குறித்து விரிவாக நாம் விவாதிக்கலாம். இந்தத் தேர்தல் வெற்றி பா.ச.க.வின் கோட்பாட்டு முன்னவரான இராஷ்டிர சுயம்சேவக் சங்கத்தின் மூலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இந்திய ஒன்றியத்தைக் காலத்திற்கும் மாற்றியமைப்பதற்காகத் தரப்பட்டது என மோடியும்

பா.ச.க. கட்சியும் கருதுவர் என்பதில் எவ்வித அய்யமு மில்லை.

நிலைமை இப்படியிருக்க, இந்தப் புதிய அரசு என் விருப்பப் பட்டியலில் உள்ளவற்றை செய்ய வேண்டு மென்பதல்ல. ஆனால் இது எதைச் செய்யக்கூடாது என்பதுதான் நேரந்தீர் மோடி, அமித்சா அரசு இவற்றில் சிலவற்றை அல்லது எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்று மெனில் நாம் விட்டுச் செல்லும் நாடு நம் வருங்கால மழலைச் செல்வங்களுக்கு விடுதலை, அறநெறி அல்லது குறைந்த அளவிலாவது இயல்பான அன்பு டைமை கொண்ட நாடாக தொடர்ந்து இருக்காது. எனக்கு இதில் மிகச் சிறிதளவுதான் நம்பிக்கையுள்ளது. இருப் பினும் என் கணிப்பு தவறு என்றாகுமெனில் நான் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவனாவேன்.

நன்றி : 'தி இந்து' ஆங்கில நாளிதழ், 13.6.19
தமிழில் : இரா. பச்சமலை

பெரியார், பெரியார்த்ராஜ்!

அன்றொருநாள் சாலை வழி காம ராசர் அயலுர்க்குப் புறப்பட்டார் அரசுக் காரில்! கன்றுடனே மாடுகளைச் சேர்த்தே ஆங்கோர் காஸ்ட்டை இளஞ்சிறுவன் மேய்க்கக் கண்டார், “இன்றைக்கேன் நீபள்ளி செல்ல வில்லை?” எனக் கேட்டார்; அவன்வறுமை அவலம் சொன்னான். அன்றைக்கே பகலுணவுத் திட்டத் திற்கோர் ஆணையிட்டார்; பெரியாரும் வாழ்த்தி நின்றார்! பகலுணவுத் திட்டத்தால் பெருமை பெற்ற பண்பாளர் நெ.து.சு. ஊக்கம் தந்த நிகரற்ற பெரியாரைக் காணச் சென்றார்; நெகிழ்ச்சியுடன் அவர்கையில் ஆப்பிள் ஒன்றை அகம்மகிழ் அளித்துவிட்டு வணங்கி நின்றார்! அக்கனியைப் பெற்ற அய்யா அவரைப் பார்த்து, “தகதகக்கும் இப்பழுத்தின் விலைதான் என்ன? தங்களுக்கேன் வீண் செலவு?” என்றே சொன்னார். அடக்கமுடன் வடிவேலர், “அய்யா! அஃதும் அவ்வளவு விலையில்லை; நான்க ணாதான்!” உடல்நெளியப் பதில் சொன்னார், கேட்ட அய்யா, “ஒன்றுமிலை; அப்பணத்தில் இங்கே ஏழ்மை நடமாடும் சிறார்க்கெல்லாம் இரண்டு சீப்பு, நல்வாழைப் பழம்கிடைத்தால் மகிழ்வேன்!” என்றார். கொடையுள்ளப் பெரியாரின் பண்பைப் போற்றிக் கும்பிட்டு நெ.து.சு. விடையைப் பெற்றார்!

- கவிவேந்தர் கா. வேழவேந்தன்

புதுவையில் இரண்டு நாள்கள் பெரியாரியல் பயிலரங்கு

தந்தை பெரியார் திராவிடர் கழகத்தின் சார்பில், புதுவையில் சூன், 22, 23 சனி, ஞாயிறு இரண்டு நாள் பெரியாரியல் பயிலரங்கு அரியாங்குப்பம் பூபாலன் தங்கமணி திருமணக் கூடத்தில் நடைபெற்றது. 22.6.19 சனிக்கிழமை தோழர் ச.தமிழ்ச்செல்வன், 'பெரியாரும் பெண்ணுரிமையும்'; வாலாசா வல்லவன் 'திராவிடம் தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் தடைக்கல்லா?'; பேராசிரியர் கருணானந்தம் 'திராவிடரும் ஆரியரும்' புனிதப் பாண்டியன் 'தலித் விடுதலையில் பெரியாரும் அம்பேத் கரும்'; பேரா. சாரோன் 'பெரியார் இயக்கத்தின் கலை வடிவப் பயணங்கள்' என்ற தலைப்புகளில் வகுப்பெடுத்தனர்.

23.6.2019 ஞாயிற்றுக்கிழமை குப்பு வீரமணி 'பெரியாரின் பண்பாட்டுப் புரட்சிக் கு. மருத்துவர் நா.எழிலன் 'மூடநம்பிக்கையும் பகுத்தறிவும்'; சீனி. விடுதலை அரசு 'பெரியார் மீதா அவதூறுகளுக்கு மறுப்பு' இறுதியாக தோழர் கோவை கு.இராமகிருட்டிணன் கழகத்தின் செயல் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பில் வகுப்பெடுத்தனர்.

பெரும் பிழை

2019 சூன் இதழ் 4ஆம் பக்கத்தில், ஒரு பெட்டிச் செய்தி உள்ளது. அதில், 3ஆம் பத்தியில் முதல் வரியில், என் துணைவியார் சசீலா என உள்ளது பெரும் பிழை. அது சசீலா என இருக்க வேண்டும்.

இதை எனக்குச் சுட்டிக்காட்டியவர் வாணியம் பாடி மாணவர்; அவரது தந்தை மூலம் தெரி வித்தார். நன்றி.

அகவை 95

- பேராசிரியர் மு.நாகநாதன்

நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மகிழ்கிறேன். பெரியார் சிந்தனையாளர் ஆனைமுத்து 95 அகவையைக் கடந்தும் சிந்திக்கிறார். எழுதுகிறார். நண்பர்களைக் கண்டு உரையாடு கிறார். வியந்து போகிறேன்.

எனது அண்ணன் மறைந்த மு.நரேந்திரன் திருச்சி செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் 1952இல் படிக்கும் போதே இவரைச் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறார்.

கல்லூரி விடுதிக்கு சன்யாசி வரதன் என்று அழைக்கப்பட்ட அண்ணனின் நண்பரைப் பார்க்கும் போது ஏற்பட்ட தொடர்பு அண்ணன் நரேந்திரன் இறுதி ஊர்வலம் வரை தொடர்ந்தது. முதலாண்டு நினைவு நாளில் அண்ணன் நரேந்திரன் படத்தை ஐயா ஆனைமுத்துதான் திறந்து வைத்தார். 1980 ஆம் ஆண்டில் சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதிக்காக அண்ணன் நரேந்திரனிடம் நன்கொடை கேட்கச் சென்ற போதுதான், ஐயா ஆனைமுத்துவை 1952 இலிருந்து தெரியும் என்ற செய்தியை அண்ணன் நரேந்திரன் சொன்னார். நேரில் சந்தித்து நன்கொடையும் அளித்தார். எனது வாழ்விணையர் முனைவர். ஜமத்கனி சாந்தி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வாளராக எம்.லிட் பட்டத்திற்காகப் பதிவு செய்து இருந்தார். முதலில் எனது மாமனார் க ரா. ஜமத்கனியின் சிறை நண்பர் தோழர். இ.எம்.எஸ். நம்புதிரிபாட் அவர்களைப் பற்றித்தான் ஆய்வை சாந்தி தொடங்கினார். சென்னையில் கேரள சமூகத்தில் எனது மாமனார் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது, இ.எம்.எஸ்-பெரியார் ஒரு புரட்சியாளர், அவரைப் பற்றி ஆய்வை முதலில் தொடங்குக என்று வலியுறுத்தினார்.

இது பற்றி நான் இ.எம்.எஸின் நூற்றாண்டு விழா தீக்கதிர் மலரில் எழுதியுள்ளேன். இக்காலக் கட்டத்தில் பெரியார் சிந்தனைத் தொகுப்பு நூல்கள் விளம்பரம் வெளி வந்தது.

நான் நூலிற்கான பதிவைச் செய்வதற்கு எழும்பூர் மக்கள் விடுதியில் தங்கியிருந்த ஐயா ஆனைமுத்துவைச் சந்தித்தேன். நான் செய்ததுதான் முதல் பதிவாகும். நோயிள் கோவிந்த ராஜலுவோடு ஆனைமுத்துவை நேரில் அப்போதுதான் பார்த்தேன். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் நாங்கள் வசித்த இல்லத்திற்கு ஆனைமுத்து வந்தார்.

எனது துணைவியார் சாந்தியின் பாட்டி-விடுதலைப் போர் வீராங்கனை கடலூர் அஞ்சலை அம்மையாரிடம் அரசியல் உதவியாளர்களாக மறைந்த திராவிட இயக்கச்

செம்மல் ஏ.கோவிந்தசாமியும், ஆனைமுத்துவும் பணியாற்றிய செய்திகளையும் நேரில் கேட்டு அறிந்து கொண்டேன். 1938 இல் கடலூர் தொகுதியின் முதல் சட்டமன்ற உறுப்பினராக, கடலூர் அஞ்சலை அம்மையார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

சிந்தனையாளன் ஏட்டில் தொடர்ந்து கட்டுரைகளைக் குட்டுவன் என்ற பெயரில் எழுதி வருகிறேன்.

இவ்வாறு பல நிலைகளில் என்னிடம் தோழமை, நட்பு, பாசம் காட்டி வருகிற ஐயா ஆனைமுத்து பல்லாண்டு வாழ்க! வாழ்க! என்று கூறுவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

முகநூல் பதிவு

*****

ஆசிரியர்க்கு மடல்

“இலெமூரியா” ஆசிரியர் குமணராசன் மடல் அன்பிற்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய அய்யா மானமிகு ஆனைமுத்து அவர்கட்கு,

வணக்கம். கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு தங்களின் அன்புத் துணையாகவும், பொது வாழ்வின் ஆற்றலாகவும் விளங்கி வந்த பாசமிகு அம்மா ஜென்னி ஆ. சுசீலா அவர்களின் மறைவு எம்மை பேரிடி போன்று தாக்கியது.

தங்களின் தளராக் கொள்கைப் பயணத்திலும், பொது வாழ்வின் போரியல் சூழலிலும் தங்களைத் தாங்கும் ஓர் சிறந்த வாழ்விணையராக வாழ்ந்து இன்னல்கள் பலவற்றை இன்முகத்துடன் எதிர்கொண்டு ஒத்துழைத்த ஓர் உயிரும் உடம்பும் தங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டது என்பது இத்தள்ளாத வயதில் தாங்கவொணா பேரிழப்பு ஆகும். இறப்பு என்பது இயற்கை நிகழ்வே எனினும் பொது வாழ்வில் பயணிக் கும் தங்களைப் போன்றோர்க்கு ஓர் ஊன்றுகோலாக இருந்த துணைவியார் இல்லாமல் போவது நம் நெடிய பயணத்திற்கோர் இடையூறு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுள்ளது.

‘சிந்தனையாளன்’ இதழில் தங்களின் மடல் எம் மனத்தை பெரிதும் வாட்டியது. சமூக நீதி வரலாற்றில் ஓர் தவிர்க்க முடியாத அத்தியாயமாக அம்மையார் தங்கட்குத் துணைநின்று பணியாற்றியுள்ளார் என்பதை எம்மால் அறிய முடிகிறது. தங்களின் வேதனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்வது மூலம் யாமும் சற்று ஆறுதல் பெறுகின்றோம்.

இந்த இழப்பிலிருந்து மீள்வதற்கு முன், மற்றோர் பேரிடியாக என் செவிக்கு வந்த செய்தி எம் அருமைக் கவிஞர் தமிழேந்தி அவர்களின் மறைவு ஆகும். கொள்கை உணர்வோடு பல செய்திகளை அவ்வப்போது எம்

எங்கே முகிலன்? கண்டன ஆர்ப்பாட்டம்

முகிலன் உயிரோடு இருக்கிறாரா?
தமிழக அரசே, பதில் சொல்!

எனும் முழுக்கத்தோடு 2019 சூன் 1-ஆம் நாள் சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம், காவிரி ஆறு பாதுகாப்பு இயக்கம் சார்பாக மிகுந்த எழுச்சியுடன் நடைபெற்றது. மூத்த பொதுவுடைமைத் தலைவர் திரு.இரா.நல்லகண்ணு தலைமையிலும், முகிலனின் துணைவியார் பூங்கொடி முகிலன் முன்னிலையிலும் நடைபெற்ற இச்சிறப்புமிகு நிகழ்வில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும், இயக்கங்களும் பங்கேற்றன.

திருவாளர்கள் பழ.நெடுமாறன் (தமிழர் தேசிய முன்னணி), ஜி.இராமகிருஷ்ணன் (மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி), சி.மகேந்திரன் (இந்திய கம்யூ. கட்சி), தொல்.திருமாவளவன் (விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி), தி.வேல்முருகன் (தமிழக வாழ்வுரிமைக் கட்சி), மல்லை.சத்யா (மதிமுக), கிரிராஜ் (திமுக), உமர் பாளூக் (எஸ்டிபிஐ), ஆகிய அரசியல் கட்சியினர் நிகழ்வில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

மேலும், திருவாளர்கள் கொளத்தூர் மணி (திராவிடர் விடுதலைக் கழகம்), கு.இராம கிருஷ்ணன் (தந்தை பெரியார் திராவிடர் கழகம்), கி. வெங்கடராமன் (தமிழ்த் தேசியப் பேரியக்கம்) வெற்றிவேல் செழியன் (மக்கள் அதிகாரம்) பொழிலன் (தமிழக மக்கள் முன்னணி) தமிழ்நேயன் (தமிழ்த் தேச மக்கள் கட்சி) குடந்தை அரசன் (விடுதலை தமிழ்ப் புலிகள்) ஆழி செந்தில்நாதன் (தன்னாட்சித் தமிழகம்) தியாகு (தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம்) பிரவீன் குமார் (மே 17 இயக்கம்) அரங்க. குணசேகரன் (தமிழக மக்கள் புரட்சிக் கழகம்) செந்தமிழ் வாணன் (தமிழ்த் தேசக் குடியரசு இயக்கம்) வாலாசா வல்லவன் (மார்க்சிய-பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி) சீராளன் (புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி) நிலவன் (நீரோடை) அருள்தாஸ் (மக்கள் இயக்கங்களின் தேசியக் கூட்டமைப்பு) செவ்வேள் (தமிழக ஒடுக்கப்பட்டோர் விடுதலை இயக்கம்) ரஜினிகாந்த் (மக்கள் அரசு கட்சி) அப்துல் ரசாக் (பாப்புலர் பிரண்ட் ஆப் இந்தியா) முகமது கவுஸ் (வெல்ஃபேர் பாண்டி ஆப் இந்தியா) சுரேஷ் (சுய ஆட்சி இந்தியா கட்சி) திருநாவுக்கரசு (தாளாண்மை உழவர் இயக்கம்) இளங்கோவன் (நேர்மைமக்கள் இயக்கம்) உமர் (மக்கள் பாதை) விடுதலைச் செல்வன் (ஆதித் தமிழர் பேரவை) ஆகியோர் உள்ளிட்ட 50-க்கும் மேற்பட்ட அமைப்பின் முன்னோடிகள் கலந்து கொண்டனர்.

ஹென்றி டிபேன் (மக்கள் கண்காணிப்பகம்) அ. மார்க்ஸ் (மனித உரிமை அமைப்புகளின் தேசியக்

கூட்டமைப்பு) வழக்குரைஞர் மனோகரன் (மக்கள் சனநாயக உரிமைக் கழகம்) ஆர்.ஆர்.சீனிவாசன் (புதுலகின் நண்பர்கள் - தமிழ்நாடு / புதுச்சேரி) காஞ்சி அமுதன் (பாலாறு பாதுகாப்பு இயக்கம்) வழக்குரைஞர் கமருதீன் உள்ளிட்ட சமூகச்செயல் பாட்டாளர்களுடன், பேராசிரியர் பாத்திமா பாபு (ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு இயக்கம்) சுதா காந்தி (மனித) கயல் (எ) அங்கயற் கண்ணி (தமிழ்நாடு முற்போக்குப் பெண் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம்) மணியம்மை (திராவிடர் கழகம்) மற்றும் கருநர் கனி ஓவியா ஆகியோரும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

திரைத்துறையினர் சார்பாக பொன்வண்ணன், இயக்குநர் ராஜு முருகன் ஆகியோரும், ஊடகவியலாளர் அப்யநாதன் அவர்களும் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

முகிலன் மீதான தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எவை யெனும் கிருப்பின், அவற்றை அவர் எதிர் கொள்வார் எனவும், அதைக் காரணம் காட்டி அவரைத் தேடும் பணியை நீர்த்துப் போகச் செய்யும் முயற்சி ஏற்கத் தக்கதல்ல எனவும் ஆர்ப்பாட்டத்தில் தெளிவுபடுத்தப் பட்டது.

கருநர் விசுவநாதன், ராஜேஷ், இயக்குநர் கௌதமன், வழக்குரைஞர் கென்னடி, செந்தில், கண. குறிஞ்சி ஆகியோர் இந்நிகழ்வை ஒருங்கிணைத்தனர்.

முகிலனை அரசு மீட்கும் வரை தமிழகம் தழுவிய போராட்டம் தொடரும் எனவும், முதற்கட்டமாக மதுரை, கோவை, திருச்சி, நெல்லை, காஞ்சிபுரம் மற்றும் சேலம் ஆகிய மண்டலங்களில் சூன் 15 ஆம் நாள் முகிலனை ஒப்படைக்கக் கோரும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெறும் எனவும், பிறகு அது படிப்படியாக ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

- கண.குறிஞ்சி

அணுக்கழிவுகளின் குப்பைத்தொட்டியா கூடங்களும்? தீகில் கிளப்பும் சுப. உதயகுமாரன்!

அணு உலைகள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு ஓய்வுக்குப் பேய்விடும். ஆனால், அணுக்கழிவுகள் ஒருபோதும் உறங்குவதில்லை. ஏதேனும் காரணங்களால் அணுக்கழிவுகளில் இருந்து கசிவு ஏற்பட்டால், விளைவு மனித குலம் காணாத பெரும் விபரீதமாக இருக்கும் என்று எச்சரிக்கிறார், சுப. உதயகுமாரன். இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள அணுக்கழிவுகளை மொத்தமாக கூடங்குளத்தில்தான் புதைக்கப் போகிறார்கள் என்ற அச்சத்தையும் எழுப்புகிறார்.

நெல்லை மாவட்டம், கூடங்குளத்தில் மொத்தம் 6 அணுஉலைகளை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. முதல் 2 அணு உலைகள் பயன்பாட்டுக்கு வந்துவிட்ட நிலையில், 3, 4-ஆவது அணு உலைகளுக்கான கட்டுமானப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. இதிலிருந்து எடுக்கப்படும் அணுக்கழிவுகளை அணு மின் வளாகத்திற்குள்ளேயே புதைக்க அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இதற்கான கருத்துக்கேட்புக் கூட்டம் ராதாபுரத்தில் இருந்து நெல்லைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றம் தான் மக்கள் மத்தியில் ஒருவித பீதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இந்த நிலையில், இதுகுறித்துக் கூடங்குளம் அணுமின் நிலைய எதிர்ப்புப் போராளி சுப. உதயகுமாரனிடம் பேசினோம். “கூடங்குளம் அணுமின் உலையில் இரண்டு யூனிட்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அணு உலையிலும் தலா 163 எரிகோல்கள் வீதம் 326 எரிகோல்கள் இருக்கும். அணுஉலை இயங்கும்போது இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு எரிகோல்கள் ஆண்டுக்கு 3 தடவை வெளியே எடுக்கப்பட்டு புதிய எரிகோல்கள் வைக்கப்படும். வெளியே எடுக்கப்பட்ட எரிகோல்கள் உச்சநிலை வெப்பமும், பயங்கர கதிர் வீச்சுத் திறனும் கொண்டவையாக இருக்கும். எனவே அவற்றை அணு உலை பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ராட்சத இரும்பு டேங்க்கில் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் தண்ணீருக்குள் பாதுகாக்கப்படும்.

இப்படி எரிந்த எரிகோல்களைத் தொடர்ந்து வெளியே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால் 5 அல்லது 7 ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே தண்ணீர் தொடடியில் வைத்திருக்க முடியும். எனவே, அவற்றை அணு உலைக்குச் சிறிது தூரம் தள்ளிப் புதைத்து, மறுசுழற்சி செய்து, அதிவேக யூனஸ் உலைக்கு எரிபொருளாக்க முடியுமா என்று ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த எரிகோல்கள் 48,000 ஆண்டுகள் கதிர்வீச்சுத் தன்மை கொண்டவை என்பதால் பூமியின் மிக ஆழத்தில் இரும்புப் பெட்டிக் குள் வைத்துப் பூட்டி புதைக்கப்படுவதுதான் தீர்வு.”

இந்த நிலையில், தண்ணீருக்குள் இருந்து எடுக்கப்படும் எரிகோல் கழிவுகளை அணு உலைக்குச் சிறிது தள்ளிப் புதைப்பதற்காக, மக்கள் கருத்துக்கேட்புக் கூட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். இந்தக் கழிவுகள் கடற்கரையில் புதைக்கப்பட்டால் நீர் மற்றும் காற்றில் கதிர் வீச்சு பரவும் ஆபத்து இருக்கிறது. எனவே, இதைக் கண்காணிக்க சர்வதேச அணுசக்தி முகமை அலுவலகம் அங்கே திறக்கப்படும். இதற்கான கருத்துக்கேட்புக் கூட்டம் பற்றி ராதாபுரம் தாலுகா அலுவலகம், நெல்லை கலெக்டர் அலுவலகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன், இணையத்தில் போடலாமே? அப்படிப் போட்டால் அதிகம் பேர் பார்ப்பார்கள். எதிர்ப்புக் கிளப்பும் என்பதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு.

தவிர, அணுஉலைக் கழிவைப் புதைப்பது தொடர் பாண கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் என்று சொல்வதே ஒரு ஃபிராடு. 3, 4, 5, 6 அணு உலைகள் அமைக்க நடைபெற்ற கருத்துக்கேட்புக் கூட்டத்தில் நானும் பங்கேற்றேன். இதில் கலந்துகொண்ட 99 சதவிகிதம் பேர் அணு உலை வேண்டாம் என்றார்கள். ஆனால், அதிகாரிகளோ அணு உலை பற்றி மக்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னோம். அவர்கள் திருப்தியுடன் சென்றார்கள் என்று அறிக்கை கொடுத்து அணு உலைக்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். எனவே, கருத்துக்கேட்புக் கூட்டத்தைப் புறக்கணிக்கலாமா அல்லது கலந்துகொண்டு எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்யலாமா என்கிற குழப்பத்திலிருக்கிறார்கள் மக்கள்.

இராதாபுரத்தில் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடைபெற்றால் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லி, நெல்லை யில் நடத்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். கூடங்குளம், இடிந்தகரை, கூந்தன்குழி ஆகிய ஊர் மக்களிடம் சென்று ஆபத்தில்லை என்று விளக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, சிட்டியில் நடத்தினால் சந்தேகம் வருகிறதா? இல்லையா? கூடங்குளம் அணுஉலைக் கழிவுகளை மட்டும் இங்கே புதைக்கப் போகிறார்களா அல்லது இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள எல்லா அணுஉலைக் கழிவுகளையும் இங்கே கொண்டுவந்து கொட்டப் போகிறார்களா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு வருகிறது.

சொர்மனியில் அசெஸி என்கிற உப்பு மலைக்குள் 400 மீட்டர் ஆழக் குழிதோண்டி இராட்சத இரும்புத் தொட்டிகள் அமைத்து, அதற்குள் பேரல் பேரலாக அணுக்கழிவுகளைப் புதைக்கிறார்கள். நான் அங்குச் சென்ற போது, பாதுகாப்பு அதிகாரி என்னிடம், ‘இந்த மலையின் உப்பு நீர்க் கசிவால் இரும்புப் பெட்டிகள்

துருப்பிடிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. பெட்டி உடைந்து அணுக்கழிவுகள் வெளியேறினால் சர்வநாசம் ஏற்படும். இனிமேல் இக்கழிவுகளை ஷிப்ட் பண்ணுவது இயலாத காரியம். என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை' என்றார்.

“தொழில்நுட்பத்தில் வளர்ந்த நாடுகளின் நிலையே சூப்படி என்றால், அணுக்கழிவுகளைக் கையாளும் உத்தி எங்களிடம் சூல்லை என்று பகிரங்கமாக சுபீரீம் கோர்ட்டில் ஒத்துக்கொண்ட சூந்திய அரசு, சூக்கழிவை எப்படிக் கையாளப் போகிறது? அணுக்கழிவினிருந்து வரும் கதிர்வீச்சு நீர் மற்றும் காற்றில் பரவி உணவுச் சங்கிலியில் போய்ச் சேர்ந்தால், 3 மாவட்ட மக்களின் நிலை அத்தோகத்தான். எனவே கருத்துக்கேட்பு என்பதே கஸ்துடைப்புத்தான். அவர்கள் நினைத்ததைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்றார்.

இதுகுறித்து கூடங்குளம் அணுயின் நிலைய நிர்வாகத்திடம் பேச முயன்றோம். கருத்துக்கேட்புக் கூட்டத்திற்கு வாருங்கள் என்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொண்டார்கள்.

தமிழர்கள் எச்சரிக்கையாக சூருக்க வேண்டிய நேரம் இது!

- “குமுதம் ரிப்போர்ட்டர்”, 14.6.2019

மணமகள் தேவை

பெயர் : செல்வி. கோ.ரா. சுந்தரகாந்தம்
வயது : 39
பிறந்த நாள் : 06.11.1979
படிப்பு : B.L. (5 ஆண்டுகள்)
தொழில் : வழக்கறிஞர், சென்னை உயர்நீதிமன்றம்.
16 ஆண்டுகளாகச் சிறப்பான முறையில் வழக்குரைஞர் தொழில் செய்து வருகிறார்.
உயரம் : 158 செ.மீ.
தந்தை : கலச. இராமலிங்கம்
ஓய்வு அரசுப் பணி (கூட்டுறவு தணிக்கை அலுவலர்) விசுவகர்மா
தாய் : கோவிராமலிங்கம், வழக்குரைஞர்
சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (வன்னியர்)
98405 94270
இருப்பிடம் : # 4/11, CNK சந்து, சேப்பாக்கம்,
சென்னை - 600 005.
எதிர்பார்ப்பு : தகுந்த படிப்பு, தொழில் உள்ள
வாழ்க்கைத் துணைவர் தேவை.

உலகம் வணங்கவே!

அறிவு ஆற்றல் ஆனை முத்தாம்
அவர்வழி நின்று ஆற்றுப்படுத்த
ஆனையப் பர்வழித் தோன்றி வந்தீர்
ஆகச் சொந்தம் ஆயிரம் இருக்க
ஆகி வந்தாய் அனைத்து மாகவே!
ஆலம் விழுதெனத் தாங்கி நின்றாய்
ஆனை முத்தின் அருந்தொண் டிற்கு
ஆயுத மானாய் அவன்பணி சிறக்கவே!

ஆயுத மின்றி ஆவதும் உண்டோ?
ஆயுத எழுத்தோ அடுமனைக் கொம்மை
ஆன வரைக்கும் அடுமனை ஏற்றியே
ஆனும் பெண்ணும் மக்களைக் காத்தாய்
ஆனை முத்தின் முதலாம் அகிலமே
அறிய வைத்தாய் அறிஞ னாக்கியே!
பெரும்புகழ்ப் படைத்தாய் பெரிதுவக்கவே!
பெரிதுவந்தேன் இரங்கற் பொழுதிலே!

இரங்கற் பொழுதில் எத்துணை எத்துணை?
இன்னற் பொழுதை எடுத்து இயம்பினர்
அன்ன மிட்ட கைகளுக் கேங்கி
ஆனையும் பூனையும் அத்துணை நாய்களும்
ஆன வரைக்கும் அமுது புலம்புமே!
ஆகக் கூடி நன்றி யுணர்த்துமே!
“பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு” என்று
பெருமை கொள்ளத்தக் கதுநிலை யாமையே!

கொள்கைச் செம்மல் குடியில் பிறந்து
கொள்கைக் கோமான் வழியில் நடந்து
கொள்கை மறவர் கூட்டந் தன்னில்
கொள்கைக் குன்றாய் உயர்ந்து நின்றாய்!
நிலையா மாந்தரில் நிலைத்த புகழை
இல்லெனும் மனையில் இருந்தே வென்றாய்
உலகை மீட்க உடல்கொடைத் தந்தாய்
உன்னை நோக்கி உலகம் வணங்கவே!

(பெரியாரியல் அறிஞர் வே. ஆனைமுத்து அவர்களின்
துணைவியார் சுசீலா அம்மையார் மறைவு குறித்த
இரங்கற்பா - மறைவு நாள் : 30.04.19)

தி.ச. குணசேகரன், திருக்கழுக்குன்றம்
நன்றி : பல்லவன் குரல்

தீருக்குறளும் பெரியாரும்

இணையத் தரவில் மேற்கொள்ள வேண்டிய சில திருத்தங்கள்

இணையத்தில் தீருக்குறள் தொடர்பாகச் சில செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன; சொற்பொழிவாளர்களும் அவற்றைத் தொட்டுக்காட்டிப் பேசியும் வருகின்றனர்.

இணையத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தீருக்குறள் தொடர்பான குறிப்புகளில் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்கள் சில உள்ளன. அவை வருமாறு :

இணையத் தரவு : தீருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பெருமக்கள் இருநூற்று ஆறு.

இந்தக் குறிப்பு, இனி பின்வருமாறு அமைய வேண்டும் :

இதுவரை 510 தீருக்குறள் உரையாசிரியர்கள், 731 உரை நூல்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். அவற்றுள், நூல் முழுமைக்கும் வந்த உரை நூல்கள் 363.

இது, பெரிதும் என்னிடம் உள்ள நூல்களின் அடிப்படையிலும், கிடைத்த ஒரு சில குறிப்புகளின் அடிப்படையிலும் ஆன புள்ளி விவரம். இவற்றை யான் காலமுறைப்படி அடைவு செய்தும் வழங்கியுள்ளேன்.

என்னிடம் இல்லாத / என் பார்வைக்கு வராத தீருக்குறள் உரை நூல்கள் சுமார் பத்து விழுக்காடு எனக் கொண்டால், இதுவரை சுமார் 560 தீருக்குறள் உரையாசிரியர்கள், சுமார் 800 உரை நூல்கள் வழங்கியுள்ளார்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

இணையத் தரவு : தீருக்குறளுக்காக முதலில் மாநாடு நடத்தியவர் தந்தை பெரியார்.

இந்தக் கருத்து மாற்றத்திற்கு உரியது.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் நடத்திய தீருக்குறள் மாநாடு - 'வள்ளுவர் குறள் மாநாடு (தமிழர் நெறி விளக்க மாநாடு)' என்னும் பெயரில், 15.01.1949, 16.01.1949 ஆகிய இரு நாட்கள் சென்னையில் நடைபெற்றது.

சேலத்தில், 1943-இல் ஒரு தீருக்குறள் மாநாடு நடைபெற்றுள்ளது; அதில் புலவர் குழந்தை பங்கேற்றுள்ளார்;

சென்னை, மயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவர் கழகம் சார்பில் மூன்றாவது தீருக்குறள் மாநாடு 14-03-1948 அன்று நடைபெற்றுள்ளது; அதில் தந்தை பெரியார் பங்கேற்றுள்ளார்.

ஆகவே, தந்தை பெரியார் அவர்கள் நடத்திய மாநாடு, தீராவிட இயக்கத்தார் நடத்திய முதல் மாநாடு என்று வேண்டுமானால் கொள்ளலாம்.

தீருக்குறளுக்காக முதலில் மாநாடு நடத்தியவர் தந்தை பெரியார் என்பது சரியன்று.

இணையத் தரவு : தீருக்குறளை 1812-ஆம் ஆண்டு முதலில் அச்சிட்டு வழங்கியவர் ஞானப்பிரகாசன்.

இதில் கூடுதல் ஒரு செய்தி : அச்சிட்டு வழங்கியவர் ஞானப் பிரகாசன் அவர்கள்; பதிப்பித்தவர் அம்பலவாணக் கவிராயர் அவர்கள்.

இணையத் தரவு : தீருக்குறளை முதலில் பயிற்று வித்தவர் வள்ளல் இராமலிங்கனார்.

இச்செய்தி பலராலும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது; சரியன்று.

அறியப்படும் வரலாற்றுச் செய்திகள் அடிப்படையில் பார்ப்பின், முதன்முதல் தீருக்குறள் வகுப்பு நடத்தியவர் ஞானவெட்டியான் என்னும் நூலை எழுதிய சாம்பமூர்த்தி என்பவர்; இவர் 17 அகவை யிலேயே தீருக்குறள் வகுப்பு கள் நடத்தியுள்ளார்; சுமார் 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் திருவள்ளுவர் என்றே வழங்கப்பட்டார். அதனால் ஞானவெட்டியான் என்ற நூலை எழுதியவர் தீருக்குறள் எழுதிய திருவள்ளுவர் என்று வழங்கும் தவறான வழக்கும் உள்ளது.

- பேராசிரியர் முனைவர் கு. மோகனராசு நிறுவனர் உலகத் தீருக்குறள் மையம்

2019 ஆகத்து 12 அன்று சென்னையில் தீருக்குறள் மாநாடு

பெரியார் உணர்வாளர்கள் கூட்டமைப்பு முழுநாள் நிகழ்ச்சியாக சென்னையில் காமராசு அராங்கில் நடைபெறுகிறது. அனைவரும் வருக!

இவண் :

பெரியார் உணர்வாளர்கள் கூட்டமைப்பு

திருமதி. சோபனா மறைவு

கோவை, கணுவாயில் வசித்து வருபவர் மருத்துவர் இரமேஷ் சின்ன தடாகத்தில் ஆர்.கே.மருத்துவ மனையை நடத்தி வருகிறார். இவர் மகள் சாந்தலாதேவி ஆணைகட்டியில் தனியார் பள்ளி ஒன்றில் 11-ஆம் வகுப்பில் பயில்கிறார். இரமேஷின் துணைவியார் சோபனா தம் மகளைப் பள்ளியிலிருந்து அழைத்துவரும் போது டாஸ்மாக் எதிரிலிருந்து குடித்துவிட்டுக் கண்மூடித்தனமாக வந்து விபத்தை ஏற்படுத்திவிட்டனர். நிகழ்விடத்திலேயே சோபனா மரணமடைந்தார். சாவின் விளிம்பில் சிக்கி மீண்ட மகள் சாந்தலாதேவி தனியார் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார். மனைவியை இழந்த டாக்டர் இரமேஷ் தனி ஒருவராகப் போராடி-பின்னர் மக்கள் திரள் திரண்டது. அன்று இரவே டாஸ்மாக்கை எடுக்கவைத்தார். மறுநாள் 25.06.2019 அன்று உடற்கூறாய்வை முடித்து உடல் அளிக்கப்பட உடலைக் கணுவாய் கொண்டு சென்றனர். ஊர் மக்களும், களப்போராளிகளும் சாரி சாரியாய் வந்து இறுதி மரியாதை செலுத்தினர். அன்று மாலை உடல் ஜம்புகண்டி கொண்டு செல்லப்பட்டு பழங்குடி மக்களின் மரபுப்படி மண்ணில் இறக்கப்பட்டது. இரங்கல் நிகழ்ச்சியில் கு.இராமகிருஷ்ணன், மே 17 இயக்கம் சார்பில் திருமுருகன் காந்தி, பேரறிவாளனின் தாயார் அற்புதம்மாள், பசுமைப் போராளி உதயகுமார், தமிழக மலைமக்கள் தலைவர் பாலமுருகன், மூத்த வழக்குரைஞர் முருகேசன், மக்கள் உரிமைக் கழகத்தினர், மருத்துவர்கள் என ஏராளமானோர் கலந்து கொண்டனர். இரமேஷ் இயற்கை ஆர்வலர்; சுற்றுச் சூழல் போராளி, பழங்குடியினர் நலம், மக்கள் மருத்துவம், கூடங்குளம், ஸ்டெர்லைட், நீர்மக் கரிம போன்ற திட்டங்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களில் பங்கு பெற்றவர். அவருடைய இயற்கை நலச் செயல்பாடுகளாலும், சூழலியல் முன்னெடுப்புகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட சக்திகளின் கை இவ்விபத்துக்குக் காரணமாய் இருக்கலாமோ என்ற ஐயத்தை கூட்டம் எழுப்பிற்று. வாழ்க சோபனாவின் புகழ்!

பிங்குறிப்பு : முகிலனைக் குறித்து இரமேஷின் 'துனோ' இணையதளம் 10 நேர்காணலை எடுத்தது. அடுத்து தோழர் வே.ஆனைமுத்துவிடமும் 3 மணி நேரத்திற்கு மேல் ஒரு நீண்ட நேர்காணலை எடுத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

- துரைமடங்கள்

வடக்கே பெரியார் இல்லை! வந்ததே பெரிய தொல்லை!

ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றங் கொண்டு
இந்தியாவின் உச்சத்தில் ஏறிக் கொண்டு
சாமான்ய மக்கட்கே கொஞ்ச மேனும்
சரியான மதிப்பேதும் தருகின் றாரா?
சீமான்போல் உலகத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு
சீரழித்து இந்தியாவைக் கெடுத்து கொண்டு
கோமான்போல் அதிபரென நினைத்துக் கொண்டு
குரங்கைப்போல் விளையாட்டு காட்டு கின்றார்!

அடங்காத மதவெறிதான் சாதிச் சண்டை
அளவின்றி வடக்கேதான் நடத்திக் கொண்டு
மடமைதரும் மந்திரங்கள் சொல்லிக் கொண்டு
மக்களையே மேலுந்தான் அழித்துக் கொண்டு
அடங்காத பார்ப்பனியம் சூழ்ந்து கொண்டு
அழிக்கிறதே வடவர்களை! அய்யோ பாவம்!
வடக்கினிலே ஒருபெரியார் பிறக்க வில்லை
வந்ததுவே அதனாலே பெரிய தொல்லை!

இனத்தைத்தான் அழிக்கத்தான் வேண்டும் என்றால்
இனம்பேசும் மொழியைத்தான் அழித்தால் போதும்
இனமெல்லாம் அதுவாக அழிந்து போகும்
இதையறிந்தே இந்தியினை நுழைத்துக் கொண்டு
பனங்காட்டு நரிபோல கூச்சல் போட்டு
படிப்பினிலே "நீட்" டென்று நுழைத்துக் கொண்டு
குணங்கெட்ட மோடிதான் ஆளு கின்றார்
கொள்கைவழி பெரியாரியம் முழக்கம் செய்வோம்

கொடியினிலே அண்ணாவின் படத்தைப் போட்டு
கோலோச்சும் இங்கிருப்போர் பெரியார் சொல்லி
நடிக்கின்றார்! மழைக்காக யாகம் என்று
நாடகத்தை ஆடுகின்றார் பெரியார் தந்த
தடியெடுத்து அடித்தாலும் திருந்த மாட்டார்!
தமிழரென சொல்லுகின்றார் அதுதான் வெட்கம்!
விடியாதே இவரெல்லாம் ஆட்சி செய்தால்
விடியும்வரை போராடு வெற்றி காண்போம்.

- கவிஞர். முத்தரசன்

வாழ்க்கை ஒப்பந்த விழா
க.அதியமான்-பா.ஏமலதா

திருவள்ளூர் மாவட்டம் பள்ளிப்பட்டு வட்டம் நடுபாலாபுரம் சின்ன நாக அப்பண்ணை-இடைசுமி ஆகியோரின் பெயரனும் சி.கணேசன்-வீ.இராணி இணையரின் மகனுமான க.அதியமான், வேலூர் மாவட்டம், காட்பாடி வட்டம் மேல்போடிநத்தம் வரத இரத்தின கவுண்டர்-சந்திரம்மாள் ஆகியோரின் பெயர்த்தியும் இரா.பார்த்திபன்-பொற்கொடி இணையரின் மகளுமான பா.ஏமலதா (எ) ஆம்பல் ஆகியோரின் திருமணம் திருவள்ளூர் ராண்டு 2050 விடைத் (வைகாசி) தீங்கள் 23ஆம் நாள் (6.6.2019) வியாழக்கிழமை காலை 7.30 மணியளவில் சோளிங்கபுரம் வாசவி திருமண மண்டபத்தில், சென்னைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் முனைவர் பொற்கோ தலைமையில் நடைபெற்றது.

சி.கணேசன்-வீ.இராணி இணையரின் பெயர்த்திகள் தமிழ்வாழ்த்து இசைத்தனர். சி.கணேசன் அனைவரையும் வரவேற்றார். பார்ப்பனியப் புரோகிதத்தை மறுத்து சுயமரியாதை நெறியில் திருமணங்கள் நடத்த வேண்டியதன் தேவையை விளக்கிப் பேசியபின், முனைவர் பொற்கோ மணமக்கள் உறுதி மொழி ஏற்கும் நிகழ்வை நடத்தி வைத்தார். இத்திருமண நிகழ்வில் சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் கு.அரசேந்திரன், க.முகிலன், வேலூர் உதவும் உள்ளங்கள் அமைப்பின் தலைவர் இரா.சந்திரசேகரன், வாலாசா வல்லவன், கோ.நக்கீரன் ஆகியோர் உரையாற்றினார். சி.கணேசனின் மூத்த மருமகன் க.நெடுமாறன் நன்றி கூறினார்.

சி.கணேசன்-வீ.இராணி இணையரின் திருமணம் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் தலைமையில் நடைபெற்றது. தம் பெண் மக்களுக்கு அமுதுவல்லி, அணிச்சம், நெய்தலி, முத்துநகை என்று பெயரிட்டனர். திருமண விழாவில் திருக்குறள் (மு.வ.தெளிவுரை) நூலும், பாவேந்தரின் தமிழியக்கம் நூலும் அனைவர்க்கும் வழங்கப்பட்டன. சிந்தனையாளன் இதழுக்கு ரூ.1000/- வளர்ச்சி நிதியாக அளிக்கப்பட்டது.

*****
தி. இரவி - வே. சத்தியா

வே.ஆனைமுத்துவின் தம்பி முருக்கன்குடி வே. இளங்கோ - சரோசா இவர்களின் பேத்தியும், இ. வேம்புதுரை - தமிழ்ச் செல்வி ஆகிய இணையரின் மகளுமான வே. சத்தியாவும்; சோமண்டாப்புதூர் சின்னு-அன்னம்மை இவர்களின் பேரனும் அ.குடிசா சி. திருமேனி-பட்டு ஆகியோரின் மகனு

மான தி. இரவி ஆகிய மணமக்களுக்கு, 23.6.2019 ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 9 மணியளவில் வாலிகண்டபுரத்தில், அருள்மிகு பிரசன்ன வெங்கடாசலபதி மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது.

வே.ஆனைமுத்துவின் மகன்கள் ஆனை. பன்னீர் செல்வம் - போதம்மாள் இணையர், ஆ. வெற்றி - விசயலெட சுமை இணையர், ஆ. வீரமணி - மலர்க்கொடி இணையர், ஆ. கோவேந்தன், இளங்கோ - சரோசா இளைய மகன் இ. சரவணன் - செல்வி இணையர் ஆகியோர் இத்திருமணத்தில் பங்கேற்றுச் சிறப்புச் செய்தனர்.

ஆனை. பன்னீர்செல்வம் - போதம்மாள் இணையரின் மகள் ஆனை.பன்னீர் ஆசுபள் இத்திருமணத்தில் பங்கேற்றார்.

புதுச்சேரி சீனு அரிமாப்பாண்டியன் - தமிழ்ச்செல்வி இணையரும், அவர்களின் மகன் அரிமாவும் 22.6.2019 சனிக்கிழமை பெண் அழைப்பில் பங்கேற்றனர்.

வாழ்க மணமக்கள்!

*****
ஆ.கு.சித்தார்த்தா-இ.அபிநயா

பெரம்பலூர் மாவட்டம், குன்னம் வட்டம், வடக்கலூர். அக்கிரி ந.ஆறுமுகம்-மருத்துவர் கு.குணகோமதி இவர்களின் மகன் ஆ.கு.சித்தார்த்தா எம்.பி.ஏ. - ந.இளையபெருமாள்-ஜெய.வாசுகி தேவி இவர்களின் மகள் இ.அபிநயா எம்.பி.பி.எஸ்., இவர்களின் வாழ்க்கை இணை நல ஒப்பந்த விழா, பெரம்பலூரில் உள்ள பூமணம் திருமண மண்டபத்தில் 16.6.2019 அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 12 மணி அளவில், திராவிடர் கழகத் தலைவர், கி.வீரமணி அவர்கள் நடத்தி வைத்தார்கள். விழாவில் மோகனா வீரமணி, ஓவியச்செம்மல் கி.முருந்தன், ம.தி.மு.க. அமைப்புச் செயலாளர் வந்தியதேவன், பா.துரைசாமி, தி.மு.க. சி.தங்கராசு. தி.க.மாவட்டச் செயலாளர், ஆசிரியர் பெ.நடராஜன், ஆதிசிவம், முனைவர் கா.தங்கபிரகாசம், முன்னதாக விடுதலை சிறுத்தைகள் கட்சியின் தலைவர் எழுச்சி தமிழர் முனைவர் தொல். திருமாவளவன், மேனால் நடுவண் அமைச்சரும், தி.மு.க.கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் மானமிகு ஆ.ராசா. மணமகன் வீட்டுக்கு வந்து மணமக்களை வாழ்த்தி சென்றார்கள். விழாவில் க.திருவள்ளுவன், வீர.செங்கோலன், வரகூர் நாராயணசாமி, இரா.கலியமூர்த்தி, இரா.கலியபெருமாள், சித்தார்த்தன், முத்தமிழ்ச்செல்வன், ந.கருணாகரன், வழக்குரைஞர் இரா.ஸ்டாலின், ஆ.கு.தமிழ் இனியன் மற்றும் பெரியார், அம்பேத்கர் இயக்கக் கொள்கையாளர்கள், அனைத்துக் கட்சித் தோழர்களும் மணவிழாவில் திரளாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

- திருச்சி ந.கருணாகரன்

அரசமாணிக்கம் நினைவேந்தல் நிகழ்வு

புரட்சிகர தொழிலாளர் முன்னணி இராணிப்பேட்டை பொறுப்பாளரும், பாவேந்தர் தமிழ் மன்றம் ஆலோசகருமான தோழர் அரசமாணிக்கம் அவர்களின் நினைவேந்தல் மற்றும் படத்திறப்பு, 23-6-2019 காலை 10முதல் 2 மணிவரை நவல்புர் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. அவரின் கண், உடல் தானம் செய்யப்பட்ட தற்கான சான்றுகளை லயன்ஸ் சங்கம் திருசத்தியமூர்த்தி, உதவும் உள்ளங்கள் அமைப்பின் செயலாளர் திரு ஜெயின் அவர்கள் வழங்கினார். அரசமாணிக்கத்தின் மனைவி சுசீலா சான்றுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். தோழர் தமிழன்பன் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கினார். புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி தோழர் பொ.வே.ஆனந்த கிருட்டிணன் படத்தை திறந்து வைத்து உரையாற்றினார்.

திரு.கன்னியப்பன், திரு.பழனி முன்னிலை வகித்தனர். புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி தோழர்கள் கல்விச் செல்வன், வெற்றிச்செல்வன், புரட்சிகரத் தொழிலாளர் முன்னணி தோழர்கள் ஞபன், தமிழ்க்கனல், பாவேந்தர் தமிழ் மன்றம் தலைவர் அம்பிகாபதி, மா.பெ.பொ.க. தோழர் வாலாசாவல்லவன், ஓ.ம.வி.மு. தோழர் பிரதாபன், தி.க. தோழர் சின்னதுரை, வழக்கறிஞர் பாலு, தோழர் முகிலன், பு.வி.வி.தொ.மு. தோழர் செந்தில், பெங்களூர் பு.இ.மு தோழர் குடியரசு, ம.தி.மு.க. பால்.சத்தியன், வி.சி.க. வேலு, அரசு ஊழியர் சங்கம் தோழர் மணி, கலவை வேளாண்மை கல்லூரி துணை பேராசிரியர் இந்துமதி ஆகியோர் நினைவேந்தல் உரையாற்றினர். தோழர் அரசமாணிக்கம் பகுத்தறிவு வாதியாகவும் தமிழ்த் தேசிய இறையாண்மை உரிமைக்காக போராடக் கூடியவராக தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார் என்று உரையாற்றினார். தோழர் பாஸ்கர் வரவேற்புரைக்க தோழர் இளங்கோ நன்றியுரை ஆற்றினார்.

நன்றி!

**1000 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள்
2015 முதல் கட்டணம் செலுத்தவில்லை;
2019 சூலை வரை சிந்தனையாளன்
அவர்களுக்கும் அனுப்பியுள்ளோம்.
1000 பேர்களும்
உடனே பணம் செலுத்துங்கள்!**

“சிந்தனையாளன்” 2019 சூலை 1 அன்று 44 ஆம் ஆண்டைத் தொடங்குகிறது.

மார்க்சியப் பெரியாரிய அம்பேத்கரியக் கொள்கை வழிப்பட்டோரின் மனமார்ந்த ஆதரவுடன், 43 ஆண்டுகளாக வெளிவருகிறது. இனியும் தொடர்ந்து, இதழ் பெற விரும்புவோர் 2019 ஆகத்து 25க்குள் அருள்கூர்ந்து,

பழைய நிலுவைக்கு ரூபா 500/-

புதிதாக 3 ஆண்டுகளுக்குக் கட்டண மாத ரூபா 500/-

ஆக ரூபா ஓராயிரம், 2019 ஆகத்து 25க்குள், “சிந்தனையாளன்” கணக்கில் செலுத்திவிட்டு, அவ் விவரத்தை மடல் மூலம், உடனே பின்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பி உதவ வேண்டுகிறேன்.

அன்பன்

வே.ஆனைமுத்து

ஆசிரியர்

அஞ்சல் முகவரி

பெரியார்-நாகம்மை நூலகம்

எண்.277/2, சென்னை-திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலை,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி : 94448 04980, 959752 6990

வங்கியில் பணம் செலுத்தி :

**TAMILNADU STATE APEX
CO-OPERATIVE BANK LTD.,
Triplicane Branch, Chennai - 600 005.**

A/c No. 232007660
IFSC Code : TNC000001
Branch Code : TPL

வாழ்ந்தோர் நினைவு வழிநடத்தும் ! புகழ்வணக்க நினைவு போற்றல்

சூலூர் வாழ்வே தம்வாழ்வு
என்றவர்
திரு. சூ.ர.தங்கவேலு

பாவேந்தர் பேரவை பாதை
தொடர்ந்தவர்
திரு. சூ.அ.முருகேசன்

சுழலும் நாவால்
தமிழ்நிலம் அளந்தவர்
கோவை மு.இராமநாதன்

கணவர் ஆணைமுத்து வாழ
வாழ்ந்தவர்
தோழியர் ஆ.சசீலா அம்மையார்

எழுத்தால் பெரியாரை ஏந்தி
உழைத்தவர்
பாவலர் தமிழேந்தி

இவர்கள் நினைவுகளைப் பகிரும் நிகழ்ச்சி 30.6.2019 காலை 9.30 கோவை சூலூர் பாவேந்தர் பேரவையின் சார்பில் தோழர் வே.ஆணைமுத்து அவைக்கூடத்தில் சிறப்புடன் நடைபெற்றது.

பெரம்பூரில் கவிஞர் தமிழேந்தியின் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி

மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் தொடக்கக் காலம் முதல் முழுஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றி வந்த கவிஞர் தமிழேந்தி 5.5.2019 அன்று மறைவுற்றார். தமிழகத்தில் இயங்கி வரும் மார்க்சிய அம்பேத்காரிய, பெரியாரிய, தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்களுடன் கவிஞர் தமிழேந்தி இணைந்து பணியாற்றினார். அதனால் தமிழக அளவில் அவரின் மறைவையொட்டி நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு அமைப்பினரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

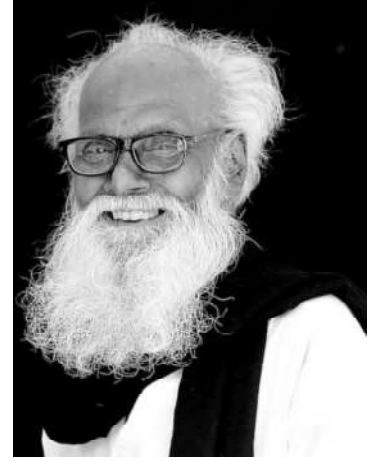
அத்தன்மையில் சென்னை, பெரம்பூரில் உள்ள பாசறை முரசு வாசகர் வட்டம் சார்பில் தமிழ்த் தேசிய பாவலர், தமிழேந்தி அவர்களின் படத்திறப்பு மற்றும் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி, பெரம்பூர் நெல்வயல் சாலையில் உள்ள தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தில் 30.6.2019 ஞாயிறுமாலை 6 மணிமுதல் 8 மணிவரை

நடைபெற்றது. இந்நிகழ்ச்சிக்கு கவிஞர் துரை கோவிந்த ராசன் தலைமை தாங்கினார், முனைவர் மோ.பாட்டமுகன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தலித்முரசு இதழின் ஆசிரியர் புனித பாண்டியன் கவிஞர் தமிழேந்தியின் படத்தைத் திறந்து வைத்து தமிழேந்தியின் ஒப்பரிய பணிகள் குறித்து நீண்டதொரு உரையாற்றினார். பாசறைமுரசு ஆசிரியர் மு.பாலன் தமிழேந்தியின் கொள்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டியதன் முதன்மை குறித்துப் பேசினார். இலயோலா கல்லூரி மாணவர் பா.நீயுட்டன் நன்றி கூறினார். இந்நிகழ்வை பா.அறிவுமுகன், சு.அசோகன், க.அண்ணாமலை, சு.அண்ணாதுரை ஆகியோர் ஒருங்கிணைத்து நடத்தினர். இந்நிகழ்வில் தமிழேந்தியின் மகள் அருவி, மகன் பாவேந்தன் மருமகன் சோமசுந்தரம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

தோழர் வே.ஆனைமுத்துவின்

அரும்பணி

- சா.சுப்பன்

இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட அவையில் 26.11.1949 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டு, 26.01.1950 இல் நடைமுறைக்கு வந்த இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 16(4)இல் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புக் குடிமக்களுக்கு அரசுப் பணிக்கான பணியமர்த்தங்களில் இட ஒதுக்கீடு அளிக்கலாம் என வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில் தான் சென்னை மாகாணத்தில் இருந்த தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய தென் மாநிலங்களில் மாநில அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு பணியமர்த்தத்தில் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்திய (நடுவண்) அரசுப் பணிகளில் 1977 வரை பி.வ.மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படவில்லை.

நேரு அரசால் 29.01.1953இல் காகா கலேல்கர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் குழு 30.3.1955இல் 837சாதிகள் பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளதென பட்டியலிட்டு, அரசின் முதல்நிலைப் பணிகளில் (-1) 25% 2ஆம் நிலைப் பணிகளில் 33.5% 3 4ஆம் நிலைப் பணிகளில் 40% உம் இட ஒதுக்கீடு அளிக்க பரிந்துரைத்திருந்தது. தொழிற்படிப்பு தொழில் நுட்பப் படிப்பில் 70% இட ஒதுக்கீடு அளிக்கவும் பரிந்துரைத் திருந்தது.

பிரதமராக இருந்த நேரு இப்பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. 1977 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஜனதா கட்சி, அதன் தேர்தல் அறிக்கையில் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் "காகா கலேல்கர் குழுப் பரிந்துரை நடைமுறைப்படுத்தப்படும்" எனத் தெரிவித்திருந்தது. அத்தேர்தல் அறிக்கை வரைவுக் குழுத் தலைவராக இருந்தவர் மொரார்ஜி தேசாய்.

இதனைக் கூர்ந்து கவனித்த தோழர் வே.ஆனைமுத்து அவர்கள் "இந்திய ஒன்றிய அரசுப் பணியமர்த்தங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டும்" என விண்ணப்ப ஆவணம் தயாரித்து, அதனை குடியரசுத்தலைவர் நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டியிடம் கொடுத்தார்.

தோழர் வே.ஆனைமுத்து முன்முயற்சியில் தொடங்கப்பட்ட "அகில இந்திய பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், பட்டியல் வகுப்பினர், பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் பேரவை"யின் சார்பில் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாயை சந்தித்து "ஜனதா கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளபடி காகா கலேல்கர் குழுப் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்து; இந்திய ஒன்றிய அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கு" என வலியுறுத்தினார். முதலில் மறுத்த பிரதமர் மொரார்ஜி, தோழர் ஆனைமுத்து விவாதத்திற்குப் பின் "கலேல்கர் குழு அறிக்கை அளித்து 20ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டதால் அதை நடைமுறைப்படுத்த இயலாது. புதிதாக இரண்டாம் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் குழுவை அமைக்கிறேன்" என்றார். அதன்படி 20.02.1978இல் அறிவிக்கப்பட்டு 1.1.1979இல் அமைக்கப்பட்டதுதான் பி.பி.மண்டல் தலைமையிலான "மண்டல் குழு".

வே.ஆனைமுத்து முன்னெடுப்பில் 23.3.1979அன்று புதுதில்லியில் நடைபெற்ற தந்தை பெரியார் நூற்றாண்டு - இராம் மனோகர் லோகியாவின் 80ஆம் பிறந்தநாள் விழா பேரணியில் (8 கி.மீ) 27ஆயிரம் பேர் கலந்துகொண்டனர். அன்று பொதுக்கூட்டத்தில் அப்போதைய துணைப் பிரதமர் பாபு ஜெகஜீவன்ராம், நடுவண் அமைச்சர் இராஜநாராயண் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். பெரியார் நூற்றாண்டு விழா வட இந்தியாவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு பேரெழுச்சியை உருவாக்கியது.

பி.பி.மண்டல் அவர்கள் 31.12.1980இல் அப்போதையப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியிடம் குழுவின் பரிந்துரைகளை அளித்தார். நேருவைப் போல் இந்திராகாந்தியும், மண்டல் பரிந்துரைத் த அறிக்கையைக் கிடப்பில் போட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக குரல் இடைவிடாது நாடாளுமன்றத்தில் எழுப்பியவர் அகில இந்திய ஒடுக்கப்பட்டோர் பேரவையின் தலைவராக உள்ள இராம் அவதேஷ்சிங். இப்பேரவையின் புரவலர் தலைவர் தோழர் வே.ஆனைமுத்து. தோழர் ஆனைமுத்துவிற்கு உறுதுணையாக இருந்த மற்றொருவர் இந்திராகாந்தி அமைச்சரவையில் உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு.கியானி செயலில் சிங். (இவர் பி.வ.அய்ச் சார்ந்தவர்). பின்னர் பிரதமரான திரு.வி.பி.சிங் 1990ஆகத்து 6 அன்று மண்டல் பரிந்துரைத்தபடி இந்திய ஒன்றிய அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு 27% இட ஒதுக்கீடு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என 13.8.1990இல் உத்தரவிட்டார்.

மண்டல் பரிந்துரைகளை அளித்த பின் அவை நடைமுறைப்படுத்த திராவிடர் கழகம், தி.மு.க. உள்ளிட்ட பல்வேறு கட்சியினரும் அமைப்பினரும் பாடுபட்டனர்.

ஆனால், மண்டல் குழு அமைக்கப்பட முழுவதும் காரணமாக இருந்தவர் தோழர் வே.ஆனைமுத்து. பரிந்துரைகள் செயல்பாட்டுக்கு வரும்வரை திரு.இராம்அவதேஷ்சிங் துணையுடன் இடைவிடாது இயங்கியவர் தோழர் வே.ஆனைமுத்து. இச்செயலுக்காக தோழர் வே.ஆனைமுத்துவை நன்றியுடன் போற்றுவோம்.

இச்செயல் நிறைவேற்ற இயலுமா என மலைக்காமல் அதை நோக்கி திட்டமிட்டு செயல்படுவதே தோழர் வே.ஆனைமுத்து அவர்களின் தனிக்குணம்.

பொன்னேட்டில் வைர எழுத்துக்கள் - முகில்வண்ணன்

ஓலைப்பாடி எனும்
ஓலைச்சுவடிக்குள்
கலியத்தரும் முல்லைம்மையும்
இணைந்து எழுதிய இலக்கியமோ!

வேட்டவலம் எனும்
வேய் மூங்கில் வனத்தில்
புல்லாய் முளைவிட்டுப்
புல்லாங்குழல் ஆனதுவோ!

வேலூர் ஊரிசுக்கல்லூரியில்
கிருஷ்ண கீதையோடு
கிறிஸ்து பைபிளை
கிளை ஒட்டு செய்துவிட்டனரோ!

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
கடற்கரைச் சிலையானவர்களின்
கருத்தையெல்லாம் - இந்த
ஒருத்தர் மூளைக்குள் புகுத்திவிட்டதோ!

முதல் முயற்சியிலேயே
எவரெஸ்ட் சிகரம் ஏற
இந்த முயலுக்குள் புயலைப் புகுத்தி
எந்தத் திருக்குறள் இயக்கிவிட்டதோ!

"கலங்காது, கண்ட வினைக்கண்
துலங்காது, தூக்கம் கடிந்து செயல்" - எனும்
வினைத்தீட்பம் குறள்தான்
தனை இயக்கிக் கொண்டதோ!

முயல் வேட்டையைக் கைவிட்டு,
யானை வேட்டைக்கு வேல்தொட்டு,
காவல்யானையைக் கைப்பற்றி
கோவில் யானையாய் பழக்கினாரோ!

கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம்
அன்றை ராஜேந்திரனின் ஒரே கோவில்!
காவல் நிலையங்களெல்லாம்
திருக்கோயில்களாய்
இந்த இராஜேந்திரனால் பல கோயில்கள்!

பொறுமை இழந்த நிலக்கரி
பூத்துவிடும் சாம்பலாக!
பொறுமை மிகுந்த நிலக்கரி
பொலிகிறது வைரமாக...!

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள்
முட்புதரில் ரோஜாவாய்!
எப்போதும் புன்சிரிப்பு,
கரிகால ராஜாவாய்!

காவல்துறைக் கௌரவமாய்,
தாமரையில் தண்ணீராய்,
சேவையே தவமாக,
தே.க.ரா. திருப்பணிகள்

முன்னோரின் புகழ்காத்து,
பின்னோர்க்கு வழிகாட்டி,
எந்நாளும் பொன்னேட்டில்
இராசேந்திரன் எனும் வைரம்!

'தமிழேந்தி கவிதைகள்' - நூல்
(15-2-2013ஆம் நாள் வழங்கிய)
பாராட்டுப் பாக்கள்

முகில்விடுத்த முழுமதியின் ஒரு புதிய ஒளிக்காடு
முகிழ்த்ததிங்கே!
குகைவிடுத்துப் புறப்பட்ட அரிமாவின் பாவேட்டைக்
கூட்டு நூலில்
அகில் விடுக்கும் நறுமணமும் அச்சமுட்டும் இடிஅதிர்வும்
அணைந்திருக்கும்.
புகைவிடுக்கும் வஞ்சகத்துப் பார்ப்பனியம் புதைந்திடவே
புழுதி போர்த்தும்.

புலர்ந்ததடா புதுவிடியல் புதுவரவின் இந்நூலால்
புடைத்த புண்ணும்
உலர்ந்ததடா! ஒரு புரட்சிப் பெருவேட்கை
கொண்டவர்கள் உலாவ இங்கே
மலர்ந்ததடா ஒரு நெருப்புப் பூந்தோட்டம்!
மறத்தமிழர் மானத் தென்றல்
தவழ்ந்ததடா! புதுஅரசு உள்வாங்கிப் புத்துணர்ச்சி
தாங்குதற்கே!

நெருப்போடு கலந்த வெள்ளம் ஒடுகின்ற வியப்பாற்றைத்
தேக்கும் இந்நூல்.
விருப்போடு படித்தாலும் வெறுப்போடு படித்தாலும்
வெப்பம் ஏற்றும.
எளிப்போடும் திரிமீரோடும் திரிகின்ற தமிழ்ப்பகைக்கு
இடியாம் இந்நூல்.
கருப்புலும் நெஞ்சங்கள் நனிவெளுக்கக்
கந்தகப் பாத்துறையே இந்நூல்.

பல்வகையில் பகுப்புண்டு; பல்வகையில் தலைப்புண்டு
மலர்ந்த இந்நூல்
சொல்வகையில் அணுக்குண்டு; சீர்வகையில் கற்கண்டு
சுருட்டும் கேடர்
கொல்வகையில் படையுண்டு; கோலோச்சும் தமிழுண்டு
குறிக்கோள் கொண்டு
நல்வகையில் தமிழேந்தி படைத்த நூற்கு வெற்றியுண்டு
நிலைபெறுண்டு!

- பேராசிரியர் இரா. சோதிவாணன்

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி - சூன்-2019

துரை சித்தார்த்தன்	சாட்டுமன்னார் கோயில்	1000/-
முனைவர் அ. ஆறுமுகம்	திருமழபாடி	500/-
பாவேந்தன்	அரக்கோணம்	500/-
இரா.பச்சமலை	சென்னை	500/-
பாவலர் வையவன்	திருவண்ணாமலை	500/-
தமிழ்நாடன்	குவைத்	500/-
மதனகவி	வாணியம்பாடி	500/-
மோ.சி. சங்கர்	வேலூர்	200/-
கி. இராமச்சந்திரன்-மேகலா	வாலாசாபேட்டை	200/-
ப.வெங்கடேசன்-அரங்கமணிமொழி	வாலாசாபேட்டை	200/-
வசந்தா மதியழகன்	அரியலூர்	200/-
இளவரசன், தமிழ்க்களம்	அரியலூர்	200/-
சி. இலக்கியா	சென்னை	100/-
அ. லயா	கிழக்கு லண்டன்	100/-
சி. அகிலா	சென்னை	100/-
திருமதி. சகுந்தலா குப்புசாமி	சிறுநாத்தூர்	100/-
மா. சுப்பிரமணி - கஸ்தூரி	தாம்பரம்	100/-
மு.செய்யபால் வழக்குரைஞர்	திருவண்ணாமலை	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-
கோ.நக்கீரன்	சோளிங்கபுரம்	100/-
க.பிரபாகரன்	தஞ்சாவூர்	100/-
இரா.காந்தி	வடக்கு மாங்குடி	100/-

மா.பெ.பொ.க. வளர்ச்சி நிதி - சூன்-2019

புலவர் இரா.கலியமூர்த்தி	சிறுகடம்பூர்	.... 100/-
பொ.சுப்பிரமணியன்	கீழ்பெண்ணாத்தூர்	.... 100/-
முத்து அன்பழகன்	சீர்காழி	.... 100/-
அழகு அன்பழகன்	சீர்காழி	.... 100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	.... 100/-

மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காக வெளிடுபவர், ஆசிரியர் வே.ஆனைமுத்து,

மனை எண்.277/2, சென்னை-திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலை, அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

அச்சிடலோர் : பெரியார் அச்சிடுவோர் வெளியிடுவோர் குழுமம், சென்னை-50. ☎ : 9597526990

Printed by V. ANAIMUTHU and Published by V. Anaimuthu on behalf of Marxist Periyarist Communist Party, and printed at Periyar Printers & Publishers Place of Printing No.277/2, Chennai-Tiruvallur High Road, Ambattur, Chennai-50. Editor : V. ANAIMUTHU

